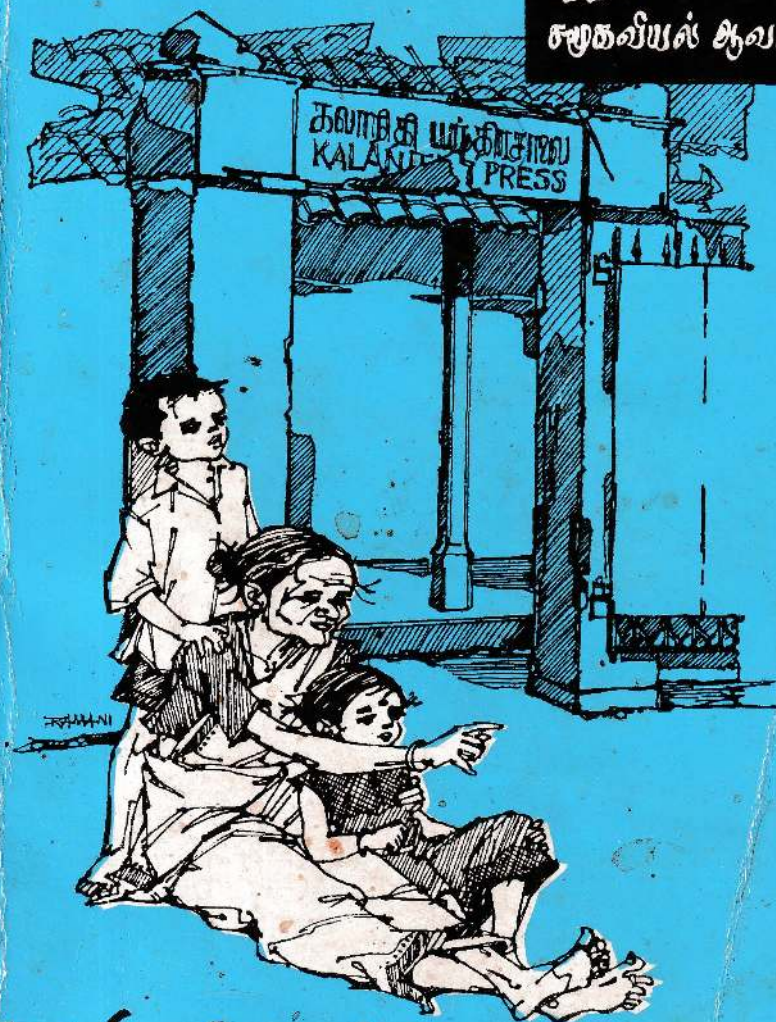


# 2௮௩௪ 2௭௩2,௪

தும்பளைக் கிராமம்  
பத்திய  
சுறுதவியல் சுவணம்



பா.சுருதவர்









# ஊரும் வாழ்வும்

தும்பளைக் கிராமம் பற்றிய  
சமூகவியல் ஆவணம்

பா. இரகுவரன்

# **URUM VĀLVUM**

---

**A Document on the Sociology of Thumpalai.**

**V.B.Raguvaren** Sc (Trd), B.A (Hons)

Brahmin Street

Thumpalai

Point-Pedro.

**First Edition - 2001 May 07**

**Printers – S.P.M Computer Press,**  
V.M.Road, Point-Pedro.

**Cover Design – Ramani**

**Cover Printers - Guru Printers,**  
Thirunelvely.

**Price – Rs. 100/=**

அளவிலா அன்பினைச் சொரிந்து  
வழிகாட்டி நின்ற  
தந்தைக்கும், தாய்மாமனுக்கும்  
இந்நூல் சமர்ப்பணம்

தந்தை  
அமரர் திரு. வை. பாலகிருஷ்ணன்  
( 1931 – 1999 )

தாய்மாமன்  
அமரர் திரு. க. விநாயகம்பிள்ளை  
Bsc.Dip-in Ed (Cey)  
( 1932 - 1991 )

## பொருளடக்கம்

✽ வாழ்த்துரை	I
✽ ஓர் ஆரம்பத்தின் முகவுரையாக	VII
01. சமூக வரலாற்றுப் பின்னணி .....	01
02. வாழ்க்கையையும் சடங்கும் .....	10
03. வாழ்க்கை முறை .....	24
04. தொழில் வளம் .....	35
05. கல்விப் பாரம்பரியம் .....	51
06. விளையாட்டுக்கள் .....	56
07. நாடக மரபுகள் .....	62
08. கோயிலும் வழிபாடும் .....	70
09. மாண்புறு மக்கள் .....	77

## வாழ்த்துரை

எனது இனிய நண்பர் பா.இரகுவரன் எழுதிய ஊரும் வாழ்வும் என்ற நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந் நூல் வெளியீட்டின் மூலம் அவர் தனது கலை இலக்கிய வாழ்வும், தொழில்சார் வாழ்வும் இணைந்த நீண்ட நெடும் பயணத்தில் இன்னுமொரு காலடியை எடுத்து வைக்கிறார். அவர் தான் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு காலடியையும் மிக நிதானமாகவும் சாவதானமாகவும் எடுத்து வைப்பதை காண்கிறோம். ஆனால் அவை மிகவும் உறுதியானதாக, அசுப்ப முடியாதவையாக, தன் இலக்கை நோக்கி திடமாக முன்னோக்கிச் செல்வதை நண்பன் என்ற முறையில் கண்டு அகமகிழ்கிறேன்.

இரகுவரன் ஒரு பயிற்றப்பட்ட விஞ்ஞான ஆசிரியர். ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டு என்று வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு என்றும் துல்லியமான கணக்குகளுடன் கராராகப் பேசும் விஞ்ஞான சூத்திரங்களும், சமந்தரங்களும் அவரது கற்கை நெறியாகவும் கற்பித்தல் துறையாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் மனத்தோடு மனம் இணைந்து குலவிக் கும்மியடித்தும், சிரித்து மகிழ்ந்தும், சோந்து கட்டியழுதும், நெக்குருக்கும் கலையும் இலக்கியமும் அவரது வாழ்வோடு இசைந்த அம்சங்களாகி விட்டன. பசும் தளிர்நில விலும் மழைத்துளியைக் கண்டு மனங் குளிர்ந்து புல்லரிக்கும் மென்மனம் கொண்டவர் அவர். இதனால்தான் இசையும் நாடகமும் அவருக்கு வசப்பட்டன. கலையும் கவிதையும் அவரோடு கை கோர்த்து உலாவின. சூரியனும் கறுத்துப் போச்சு போன்ற மறக்க முடியாத சிறுகதைகள் அவரது பேனாவிலிருந்து ஊற்றெடுத்துப் பாய்ந்தன.

இத்தகைய பன்முக ஈடுபாடு காரணமாகத்தான் பயிற்றுப் பட்ட விஞ்ஞான ஆசிரியராகிய அவர் கலைத்துறை சார்ந்த நாடக அரங்கவியலில் தனது பட்டப் படிப்பை முடித்ததுடன், இப்போது பட்ட மேற்படிப்பையும் மேற் கொண்டுள்ளார். வடமராட்சியின் பாரம்பரிய நாடக மரபுகளும் கலைகளும் என்பது பட்ட மேற்படிப்புக்காக அவர் எடுத்த தலைப்பு ஆகும்.

ஹாட்லிக் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரியராக இருப்பதுடன் நாடகமும் அரங்கியலும் கற்பிக்கின்றார். வடமராட்சிப் பகுதியில் நாடகமும் அரங்கியலும் பாட நெறியை முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்திய பெருமையும் அவருக்கே உரியது. பல நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகளில் கலந்து கொண்ட அனுபவம் அவருக்குண்டு. கணிப்பிற்குரிய பல சிறுவர் நாடகங்களையும் பாடசாலை நாடகங்களையும் இயக்கி வடமராட்சியிப் பகுதியில் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்.

இரகுரன் ஆர்ப்பாட்டங்களும், ஆரவாரங்களும் இன்றி நிதானமாகத் திட்டமிட்டுப் பணியாற்றும் பண்புள்ளவர். நாடகத்துறையையே தனது பட்டப்படிப்பாக மேற் கொண்டபோது வடமராட்சிப் பிரதேச கூத்து மற்றும் நாடகப் பாரம்பரியம் பற்றி நுணுக்கமாகவும் விரிவாகவுமாக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருந்தார். பாரம்பரிய நாடகத்துறை சார்ந்த பல முதியவர்களைக் கண்டும், கைப்பிரதிகளைத் தேடியும் தனது அரும் சொத்துக்களாகப் பெற்றுள்ளார். மிக நீண்டகாலம் மறக்கப்பட்டிருந்த நாட்டுக் கூத்து, விலாசக் கூத்து ஆகியவை இவரது அபராத முயற்சியால் மீண்டும் அரங்கேறின எனலாம்.

செட்டிவார்த்தகன் என்ற நாட்டுக்கூத்தை மேடையேற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த போது அந்த ஆட்டத்தின் நுணுக்கங்களை கற்பதற்காக பல மாதங்களாக தனது இரவுகளை இழந்து, தூக்கங்களைத் துறந்து அர்ப்பணிப்போடு மேடையேற்றியவர். 1960ல் தான் கடைசியாக ஆடப்பட்ட அக்கூத்து 34 ஆண்டுகளுக்குப் பின் 1996ல் புத்துயிர் பெற்றது. மூன்று பக்கம் திறந்த சதுரமான சமதரை அரங்கில் இது ஆடப்படுவது



முக்கியமான அம்சமாகும். மறைந்தும் மறக்கப்பட்டும் இருந்த நாட்டுக் கூத்தாகிய செட்டிவர்த்தகன் பா.இரகுவரனின் முயற்சியால் அறிவேர் கூடலுக்காக மேடையேறியது. து.குலசிங்கத்தின் வீட்டு முற்றத்தில் பாரம்பரிய முறையில் செய்யப்பட்ட திறந்த அரங்கில் மேடையேற்றப்பட்டது.

இன்னுமொரு தொன்மைக் கலையாகிய விலாசக் கூத்து இரகுவரனின் முயற்சியால் அறிவேர்கூடலில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த நெல்லண்டைப் பத்திரகாளிஅம்மன் கோவில், புட்டளைப் பிள்ளையார் கோயில் ஆகிய வற்றில் பேணப்பட்டு ஆடப்பட்டு வந்த இந்த கூத்து முறை பற்றி பேராசிரியர் மௌனகுரு முன்பே குறிப்பெழுதி இருந்தாலும் அது ஆற்றுகையாக்கப்பட்டது இப்பொழுதுதான் என எண்ணுகிறேன். இந்த அரிய வடிவத்தை இரகுவரனால் அளிக் கை செய்யக்கூடிய நிலையில் இருப்பது உண்மையிலேயே பெருமையளிப்பதாக இருக்கிறது.

இத்தகைய அவரது தேடலின் ஒருதுளிதான் இன்று ஊரும் வாழ்வுமாக மலர்ந்திருக்கிறது என்று கூறலாம்.

இந்த நூல் தும்பளை என்ற வடமராட்சியின் வடபகுதிக் கிராமம் பற்றிய சமூகவியல் ஆவணம் என்று கொள்ளலாம். ஆந்தக் கிராமத்தையும் அதில் வாழ்ந்த வாழ்கிற சமூகத்தின் வரலாற்றை அவர் அக்கறையோடு பதிவு செய்கிறார். எவனொருவன் தான் பிறந்த சமூகத்தின் வரலாற்றில் ஒரு துளியையாவது பதிவு செய்கிறானோ அவன் நிச்சயம் மகத்தானவன். அதுவும் அந்தப் பதிவானது அடக்கப்பட்ட சமூகத்தினது அல்லது ஒடுக்கப்பட்ட இனத்தின் வரலாற்றின் கூறு எனில் அது நிச்சயம் கணிப்பிற்கும் கனத்திக்கும் உரியதே.

ஒரு சமூகத்தின் வரலாறு என்று சொல்லும் போது அம் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், தொழில் வளம், உணவு, உடை, விளையாட்டுக்கள், கட்டிட அமைப்பு முறைகள் யாவும் அடங்கும். இவை யாவற்றையும் தனது நூலில் அக்கறையோடு சொல்லியிருக்கிறார்.

மக்கள் கடைப்பிடிக்கும் சடங்குகள் அவர்களின் வாழ்க்கை முறைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன எனலாம். அந்த வகையில் அப்பிரதேசத்தில் பிறக்கும் ஒருவனது பிறப்பு முதல் இடுகாடுவரையான பயணத்தின் நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புடைய சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள் பல இங்கு பதிவாகியுள்ளன.

இந்நூலில் வடமராட்சி நாடக மரபுகள் பற்றி சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அவை இரகுவரனின் தேவலில் ஒரு சிறு பகுதி மாத்திரமே. மிகுதி இன்னும் பல நூல்களாக வெளியாகி ஆவணமாகும் என நம்பலாம். அவற்றையும் விரைவில் செய்ய வேண்டும் என உரிமையோடு கோருவதில் தவறில்லை என நம்புகிறேன்.

கிராமியச் சூழலில் சிவதெய்வ வழிபாடு முக்கிய இடம் வகித்ததை கிராமங்களோடு தொடர்பு கொண்ட அனைவரும் அறிவார். நாச்சிமார் கோயில் பொங்கல்களும் அண்ணமார் கோயில் வேள்விகளும் எமது வாழ்க்கையின் அங்கங்களாக சில காலத்திற்கு முன்னரும் இருந்து வந்துள்ளன. இன்று அவற்றின் முக்கியத்துவங்கள் மங்கிச்செல்ல ஆகம முறைப்படியான ஆலயங்களும் வழிபாட்டு முறைகளும் ஆக்கிரமிப்புச் செய்கின்றன. இந்நிலையில் சிறுதெய்வ வழிபாடு சம்பந்தமான இவரது குறிப்புகள் மறைந்து செல்லும் எமது தடங்களை நினைவூட்டவும், மீள அறிமுகம் செய்யவும் உதவுவதுடன், அவற்றைப் பேணுவதற்கு தூண்டுகோலாகவும் அமைகின்றன.

தொழில்வளர்ச்சி எந்த ஒரு சமூகத்தினதாம் முன்னேற்றத்திற்கும் அடிப்படையானது. கடலும் மண்ணும் சார்ந்த சுய தொழில்கள் மூலம் திமிரோடு தன்காலில் நிமிர்ந்து நின்ற எமது சமூகம், எப்பொழுது போஸ்டல் ஓடரிலும், உண்டியலிலும் அது தங்கியிருக்க ஆரம்பித்ததோ அன்றைக்கே அதன் அஸ்தமனம் ஆரம்பித்து விட்டது எனலாம். பொருளாதார ரீதியாக மாத்திரமின்றி, கலை கலாசார சமூக விழுமியங்களிலும் அதன் அதிர்ச்சி தரும் வீழ்ச்சி கவலையளிப்பதாக இருக்கிறது.

அன்று எமது சமூகத்தில் தும்புத் தொழிலும், பருத்தியோடு தொடர்புடைய தொழில்களும் வகித்த முக்கிய இடமும், பொரளாதார வளர்ச்சியும், நிறைவாழ்வும் அதனால் தும்பளை, பருத்தித்துறை போன்ற காரணப் பெயர்கள் உருவானதையும் இரகுவரன் பொருத்தமான தரவுகளுடன் பதிவு செய்கிறார். சிறுவயதில் நான் எனது பாட்டி வீட்டிற்குச் செல்லும்போது அவரது வீட்டிற்கு பின்புறமிருந்த வெற்றுக்காணியில் பருத்திச் செடிகளையும் அவற்றின் பூக்களையும் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன். இன்று அவற்றின் கவடுகளே அங்கில்லை. நான் பார்த்த காலங்களிலேயே முக்கியத்துவம் இழந்திருந்து இன்று அடிபோடு மறைந்துவிட்ட அச்செடிகளின் மறைவு குறித்த காரணகாரியங்களையும் அதன் தாக்கங்களையும் இரகுவரனின் நூலைப் படிக்கையில் உணர முடிகிறது.

தும்பளைக் கிராமத்தின் போக்குவரத்து முறைகளைப் பற்றிப் பேசும் போது பொதி மாடு முதல், மாட்டுவண்டி, குதிரைவண்டி, துவிச்சக்கரம் கார் என விஸ்தாரமாகச் சொல்லிச் செல்கிறார். தும்பளை பற்றிக் கூறினாலும் இவை யாழ் பிரதேசம் முழுவதற்கும் பொருந்தும் என்பதனையும் மறப்பதற்கில்லை. இது போல வேறு பல தகவல்களும் கூட தும்பளை உள்ளடங்கிய யாழ் மாவட்டம் முழுவதற்கும் பொருந்தி வருவதை காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

எனவே இது தும்பளை பற்றிய நூலாக இருந்தாலும் அதனுடாக யாழ் பிரதேசம் முழுவதற்கும் பொதுவான பல தகவல்களைத் தரும் ஆவணமாக அமைவதை மறுப்பதற்கில்லை. யாழ் பிரதேசம் பற்றிய வெட்டு முகத்தோற்றத்தைத் தருகிறது எனத் துணிந்து கூறலாம்.

உண்மையில் இது இரகுவரனின் முதல் நூல் அல்ல. அவர் பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் இருந்தபோது அதன் விஞ்ஞான மன்றத்திற்காக போதை என்ற தொகுப்பு நூலை தொகுப்பாசிரியராக இருந்து 1989ம் ஆண்டில் வெளியிட்டிருந்தார். அதில் முதற்பக்க வாசகம் இவ்வாறு அமைகிறது.



கலையும் அறிவியலும்  
கண்ணெனக் கருதி  
மானிடத்தின் உயர்வுக்காய்  
உழைத்திடும் அனைவர்க்கும்  
இந்நூல் சமர்ப்பணம்

என்று எழுதியிருந்தார். கலையும் அறிவி  
யலையும் தன் இரு கண்களாக போற்றும் பண்பை அவ்  
வாசகம் கோடிட்டுக் காட்டிற்று.

இன்று நாம் என்ன சொல்லாம்?

கலையும் அறிவியலும்  
கண்ணெனக் கருதி  
மானிடத்தின் உயர்வுக்காக  
ஆசிரியராய், இயக்குனராய்  
களஆய்வாளனாய், கலைஞனாய், எழுத்தாளனாய்,  
உழைத்திடும் இரகுவரனுக்கு  
எம் வாழ்த்துக்கள்.

09.04.2001

டொக்டர் எம்.கே.முருகானந்தன்  
348, காலிவீதி,  
கொழும்பு -- 06

## ஓர் ஆரம்பத்தின் முகவுரையாக...

சீறு வயதிலிருந்தே கலை இலக்கியத்துறையில் கொண்டிருந்த எனது ஈடுபாடு, 80 களின் பிற்பகுதியில் நாடகத்துறையில் குவிய வேண்டிய தேவையை ஏற்படுத்தியது. எமது பாரம்பரிய நாடக மரபுகள் பற்றிய தேடலில் பல்வேறு கிராமங்களுக்கும் சென்று கள வேலைகளிலும், நேர்முகங்காணலிலும் ஈடுபட்டவேளை புதிய அறிமுகங்களும், அனுபவங்களும் எனக்கு மன நிறைவுடன் அதிக உற்சாகத்தைக் கொடுப்பதாய் அமைந்தன.

இவ்வேளை எமது சமூகம் சார்ந்த முக்கியமான பல்வேறு விடயங்கள் பதிவு செய்யப்படாமல் அழிந்து விட்டதை உணர முடிந்தது. எஞ்சியிருப்பதையேனும் மீட்டெடுத்துப் பதிவு செய்யவேண்டியகடப்பாடு என்முன் விரிந்து நின்றது. நாடகத்துறையுடன் மட்டுப்படாது வரலாறு, நாட்டாரியல், சமூகவியல் போன்ற பல துறைகளிலும் அவை பற்றிய புலமை இல்லாமலே தொழிற்பட வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது.

முதற்கட்டமாக எனது கிராமமான தும்பளை பற்றிய சமூகவியல் ஆவணப்படுத்தலை நாலுருவில் வெளிக்கொணரும் முயற்சியில் நூற்றுக்கணக்கான முதியவர்களுடன் கலந்துரையாடிய போது, எமது தும்பளைக்குள் ஒரு தேசமே முழுகியிருப்பதையும், அந்தத் தேசத்தை அதன் முழுமையுடன் மீட்டெடுக்க முடியாத படி காலம் தன்கால்களுக்குள் பலவற்றை அழுத்தி மறைத்து விட்டதையும் கண்டு வேதனையுற்றேன்.

தேசிய இனமொன்றின் பாரம்பரிய வாழிடத்தின் உறுதிப்படுத்தலில் இவ்வாறான கிராமங்கள் பற்றிய சமூகவியல் பதிவுகள் பேணப்படுதல் இக்காலகட்டத்தின் அதி முக்கிய தேவையுமாக இருப்பதை யாரும்

மறுக்கமுடியாது. கருந்த இரு தசாப்தங்களில் புலம் பெயர்ந்து உலகின் பல்வேறு தேசங்களிலும் நிரந்தரமாகக் குடியேறிவிட்ட எனது கிராமத்து மைந்தர்களுக்கும், தாய் மண்ணை அறியாத அவர்களின் வாரிசுகளுக்கும் அவர்களின் மூதாதையர் வாழ்ந்த கிராமத்தை அறிந்து கொள்ள இந்நூல் துணை செய்யும்.

இந்த நூல் தும்பளைக் கிராமம் பற்றிய முழுமையான சமூகவியல் ஆவணமல்ல. அதுபற்றிய மேலும் பரந்த தேடலுக்கான ஒரு அறிமுகம் மட்டுமே இதன் ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் தனித்தனி நூலாக விரித்து ஆராய்ந்து எழுதப்பட வேண்டியனவாகும்.

விரிவஞ்சி எனக்குப் பரிட்சுமான நாடகமரபுகள், விளையாட்டுமரபுகள், கோயிலும் வழிபாடும் போன்ற அத்தியாயங்களை மிகச் சுருக்கமாகவே எழுதியுள்ளேன். அடுத்து வெளியிடவிருக்கும் நூல்களில் தனித்தனியாக இவைபற்றி எழுதும் நோக்கம் உள்ளது.

இந்நூல் வெளிவரும் இவ்வேளையில் கலந்துரையாடிய முதியவர்களில் பலர் இறந்து விட்டனர். அவர்களில் பண்டிதர் க.கிருஷ்ணபிள்ளை, பண்டிதர் க.சுந்திரசேகரம், திருமதி இராசம்மா, திருமதி வள்ளிப்பிள்ளை, சி.கந்தசாமி (வடலிப்பாதி) போன்றோர் முக்கியமானவர்கள்.

கலந்துரையாடிய அனைவரையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் சாத்தியமற்றதாயினும் மேலே குறிப்பிட்டவர்களுடன் பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன், தோமஸ் செபமாலை, வின்சென்டிபோல், வி.சேதுநாயகம் (ஓய்வு பெற்ற கிராம சேவகர்), வடிவேலு (ஓய்வு பெற்ற அதிபர்), ந.ந.டராசா திருமதி.இராசம்மா (கோள்வைவளவு), ச.கந்தசாமி, செல்வரத்தினம் ஆசிரியர், க.கோபாலச்சாமி, முருகேசு, சி.சிவஞானசுந்தரம் (ஓய்வு பெற்ற அதிபர்) ஆகியோர் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள்.



இந்தநூலை வெளியிட உந்துசக்தியாக விளங்கிய நண்பர் டொக்டர் எம்.கே.முருகானந்தன், கலாநிதி. நா.சிவயோகன், எஸ்.பத்மநாதன் J.P, மற்றும் அறிவோர் கூடல் நண்பர்களுக்கும் முதலில் நன்றி கூறக்கூடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நூலை நல்லமுறையில் அச்சிட்டு உதவிய S.P.M கணனிப்பதிப்பக உரிமையாளர் எஸ்.புவனேஸ்வரன் அவர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும், அட்டைப்படத்தை சிறந்த முறையில் வரைந்து உதவிய ஓவியர் ரமணி அவர்களுக்கும், அதனை சிறப்பாகப் பதிப்பித்த குரு பிரின்டேஸ் நிறுவனத்தினருக்கும் நூலருவாக்கத்தின் போது பல வழிகளிலும் உதவிய அம்மாவுக்கும் மனைவியிற்கும், தொல்லைகள் கொடுத்தபோது எனது கடும்சீற்றத்துக்கு ஆளான ஏதும் அறியா என்னிரு குழந்தைகளுக்கும் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நூல் வாடிவில் வெளிவருவது நான் பெற்ற அனுபவங்கள், தகவல்கள் என்பவற்றின் சிறுபகுதி மாத்திரமே. எனது முன்னோர்கள் வாழ்ந்து திரிந்த காணிகள், தெருக்கள், அவர்களின் சண்டை சச்சரவுகள் அது இது என அறிந்து கொண்டவை ஏராளம். சில எழுத்தில் வாடிக்க முடியாதவை. ஆயினும் ஒன்று மட்டும் உண்மை எனது கிராமத்தில் பல நூற்றாண்டுகள் வாழ்ந்து விட்ட அனுபவம் என் நெஞ்சில் நிரம்பி வழிகிறது. இந்த அனுபவம் என்னளவில் பெரும் பேறென்பேன்.

இந்த நூலின் பலம் , பலவீனம் எதுவாயினும் எனக்குப்பின்வரும் தலைமுறையினருக்கும், ஆய்வாளருக்கும் நிச்சயம் பயன்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. இந்நூல் தும்பளைக் கிராமம் பற்றிய சமூக வியல் ஆவணமாக இருந்தாலும் தும்பளைக் கிராமத்தை குறிப்பாகவும் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தை பொதுமையாகவும் அறிந்து கொள்ள உதவும். நூலில் உள்ள குறைநிறைகளை ஆக்கபூர்வமான முறையில் எனக்கு அறியத்தந்தால் இரண்டாவது பதிப்பில் கவனத்திற் கொண்டு செயற்பட உதவும் என நம்புகிறேன்.

நன்றி

பா.இரகுரன்



## 01 - சமூக வரலாற்றுப் பின்னணி

### 1.1 அமைவு, பௌதிகவியற் பண்புகள்.

யாழ்ப்பாண நகரத்திலிருந்து வடகிழக்காக ஏறத்தாள 30 கி.மீ தூரத்திலிருக்கும் வடமராட்சிப் பகுதியானது பருத்தித் துறை, கரவெட்டி, மருதங்கேணி ஆகிய மூன்று பிரதேசங்களை உள்ளடக்கியது.

பருத்தித்துறைப் பிரதேசம் தும்பளை, புலோலி, பருத்தித் துறை, வியாபாரிமுலை, இன்பருட்டி, திக்கம், பொலிகண்டி, வல்வெட்டித்துறை, தொண்டமானாறு ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது.

பருத்தித்துறைப் பட்டினத்தின் பிரதான வீதியிலிருந்து கிழக்குப்புறமாக கிளைவிட்டபடி தும்பளைவீதியானது ஒரு கி.மீ வரை தும்பளைக் கிராமத்தை ஊடறுத்துச் செல்கின்றது. தும்பளைவீதியில் அமைந்துள்ள பழைமை மிக்க தெருமூடிமடம் தும்பளைக் கிராமத்தின் நுழைவாயில் போல வரவேற்றபடி காணப்படுகின்றது.

தும்பளைக் கிராமத்தின் முன்னைய எல்லைகளாக வடக்கில் பாக்குநீரிணையும் கிழக்காக வங்காள விரிகுடா வையும், தெற்காக கற்கோவளம், புலோலி, மாதனை போன்ற கிராமங்களையும், மேற்காக புலோலி கிழக்கையும் கொண்டு ஏறத்தாள 2 சதுர கி.மீ பரப்பளவுவிஸ்தீரணம் கொண்டதாக இருந்தது.

இன்று மேற்குறிப்பிட்ட தும்பளைக் கிராமப் பகுதியில் பெருமளவு 3 கிராமசேவகர் பிரிவுகளுக்குள் அடங்கியுள்ளது. 4ம் குறுக்குத் தெருவடியில் இருந்து தும்பளை வீதிக்கு தெற்காக தும்பளை கிராம சேவகர் பகுதியாகவும் (J/404) இதற்கு வடக்காக பருத்தித்துறை கிழக்குப் பிரிவுக்குள்ளும் (J/403), மருதங்கேணி வீதி (நெல்லண்டை வீதி) க்கு கிழக்காக தும்பளை கிழக்கு கிராம சேவகர் பிரிவுக்குள்ளும் (J/405) அடங்கிக் காணப்படுகிறது.

மேற்படி முன்று கிராமசேவகர் பிரிவினுள்ளும் அடங்கிய தும்பளையில் 1340 குடும்பங்களும், சனத்தொகை 5172 ஆகவும் உள்ளது.

சமநிலமான தரைத்தோற்றம் கொண்ட தும்பளைப் பகுதியில் பெரும்பகுதி சிறுகற்கள் கொண்ட சல்லித் தரையாக உள்ளது. தும்பளையின் வடக்கு, கிழக்கு பகுதியில் கடற்கரைக்கு அண்மித்ததாக நரைநிற மணல் மண்ணும், லட்சுமணன் தோட்டப்பகுதியில் பழுப்புநிற மணல் மண்ணும், இப்பகுதிக்கு தென்மேற்கே செம்மண் கொண்ட பகுதியும் காணப்படுகின்றது.

செம்மண் பல்வேறு தேவைகளுக்கு தோண்டி எடுக்கப் படுவதால் கிடங்குகள் கொண்டபகுதியாக உள்ளது, லட்சுமணன் தோட்டத்திலும் இதைச்சூழவுள்ள தும்பளை தெற்குப் பகுதியிலும் அதிக அளவு பனைவளம் காணப்படுகின்றது.

யாழ் குடாநாட்டுக்கு பொதுத் தன்மையான மயோசின் காலத்து இறுதிப்பகுதியைச் சேர்ந்த சுண்ணாம்புக் கற்பாறை காரணமாக நிலக்கீழ்நீர் நன்கு பிடித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்கு, கிழக்கு கரையோரமாக ஆழம் குறைந்த (9 அடி) கிணறுகளும் ஏனைய பகுதிகளில் ஆழம் கூடிய (30 அடி) கிணறுகளும் உள்ளன.

சாதாரண உவர்த்தன்மை கொண்ட நீர் காணப்பட்டாலும் ஆங்காங்கு நன்னீர்க் கிணறுகளும் உள்ளன. லட்சுமணன் தோட்டப் பிள்ளையார் கோயிற்கிணறு, முத்துமாரியம்மன் கோயிற் கிணறு, வெளிச்சவிட்டு ஒழுங்காக யங்கம்பூவற் கிணறு என்பன தும்பளை மக்களின் நன்னீர்த் தேவையை பூர்த்தி செய்துள்ளன. இன்று அனேகர் புலோலி பசுபதீஸ்வரர் ஆலய மேற்குப்புற வாசற் கிணற்று நீரை எடுத்து வருகின்றனர்.

வரண்ட காலநிலையுடன், வளம் குறைந்த மண்ணும், உவர் நீரும் தும்பளைப் பகுதியை ஒரு விவசாய நிலமாக்க தடையாகவே இருந்து வந்துள்ளன. மக்களின் பிரதான தொழிலாக விவசாயம் அமையாமல் வேறு தொழில்கள் முதன்மை பெற்று வந்துள்ளன.



## 1.2 தும்பளை - இடப்பெயர்க் காரணம்

தும்புத்தொழில் அதிக அளவில் நடைபெற்ற இடமாதலால் தும்பளை என்ற பெயர் உருவானது. முன்னைய தும்பளையின் எல்லைகளாக வடக்கில் பாக்கு நீரினையும், கிழக்கில் வங்காள விரிகுடாவும்கொண்ட கடற்பரப்பும், அதை அண்டிய பள்ளமான நிலப்பரப்பில் தேங்கி நிற்கும் நீர்த்தேக்கங்களும் தும்புத்தொழிலுக்கு வாய்ப்பானதாக அமைந்திருந்தது.

பனம்மட்டை, பொச்சுமட்டை, சணந்தாவரம் ஆகியவற்றை நீர்ப்பரப்புக்களில் ஊறவைத்து பின்னர் மரச்சத்தியல், இலந்தைக் கொட்டன் போன்றவற்றால் இவற்றை நன்கு அடித்து தும்பாகப் பிரித்தெடுப்பர். பெரும்பாலான வீடுகளில் இந்த வேலை நடைபெற்றுள்ளது. பெண்கள் இந்த வேலையில் அதிகம் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

பனம்மட்டைகள், பொச்சுகள் சணல் என்பன தென்மராட்சியிலிருந்தும், வடமராட்சியின் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்தும் அச்சுவேலி போன்ற பகுதிகளிலிருந்தும் வண்டில்களில் கொண்டு வரப்பட்டு நீர் நிலைகளில் ஊறவைக்கப்பட்டது. தேங்காய்ப் பொச்சில் பெறப்பட்ட தும்பு கடற்கொழிலாளர்களின் கட்டுமரங்களின் இடைவெளியை அடைக்கவும் பயன்பட்டது. பொச்சுத் தும்பை புரி எனப்படும் கயிறாக்கி கட்டுமரங்களின் இடைவெளிகளில் நெருக்கமாக அடித்து இறுக்குவர். இது கலப்பத்து அடித்தல் எனப்பட்டது.

சணல் மரத்திலிருந்து பெறப்பட்ட தும்பு முறுக்கி கயிறாக்கப்பட்டு மீனவ மக்களால் வலை உருவாக்கவும் பயன்பட்டுள்ளது. வடமராட்சியின் பல்வேறு பகுதி மீனவர்கள் கலப்பத்து அடிக்கவும், வலை உருவாக்கவும் தும்புகளை வாங்கியுள்ளனர்.

1930 களில் கூட தும்புவியாபாரம் ஓரளவு நடைபெற்றுள்ளது. தும்பைக் கொள்வனவு செய்து பருத்தித்துறை துறைமுகத்தினூடாக வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதில் பலர் ஈடுபட்டிருந்தனர். வினாயகமூர்த்தி என்பவர் தும்பு கொள்வனவு செய்பவர்களில் பெயர் பெற்றவராக விளங்கினார். இவரை தும்பர் வினாயகமூர்த்தி என்று அடைமொழி வைத்து

அமைத்தனர். தும்பர் என்றால் இவரைக் குறிக்குமளவிற்கு தும்புத்தொழில் இவருக்கு பிரபலத்தை கொடுத்திருந்தது.

கலாநிதி இபாலசுந்தரம் அவர்கள் இடப் பெயர் ஆய்வுகள் என்ற நூலில் தும்பு + அளை = தும்பளை எனக்குறிப்பிட்டு, இங்கு அளை என்பது வாய்க்கால் அல்லது ஓடை என்ற பொருளில் இடம்பெற்றுள்ளதை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். தும்பு ஊறவிடப்படுகின்ற வாய்க்கால், ஓடை என்பவற்றைக் கொண்ட கிராமமாக விளங்கியதால் தும்பளை எனப் பெயர் பெற்றதாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தும்பளைப் பகுதியில் கருப்பநீர் காச்சம் தொழிலும் பெருமளவில் நடந்துள்ளது. இவ்வேளை பெருமளவு புகை மண்டலம் வீடுகளில் இருந்து வெளியேறும். வன்னிச் சிங்கள வியாபாரிகள் பணங்கட்டிகள் கொள்வனவு செய்ய வந்தபோது புகைமண்டலம் காரணமாக இக்கிராமத்தை தும்பொல என அழைத்ததாகவும் ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. (தும் - புகை பொல - சந்தை. தும் + பொல = தும்பொல) இது பின்னர் தும்பளை ஆயிற்று என கூறுவோரும் உண்டு.

### 1.3 தும்பளைச் சமூக வரலாறு

தும்பளை பற்றிய குறிப்புக்களை பழைய நூல்களில்க் காணமுடியவில்லை வடமராட்சி, பருத்தித்துறை, புலோலி, போன்றவை பற்றிய குறிப்புக்கள் சில பழைய நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நிலையில் தும்பளையில் எக்காலத்தில் இருந்து மக்கள் குடியேறி வாழ்கிறார்கள் எனச் சரியாக வரையறுத்து கூறுவது கடினமாகும்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் சிங்கைஆரிய மகாராசா வின் வேண்டுதற்படி தென்னிந்தியாவில் இருந்து வேளாள தலைவர்கள் தமது அடிமை குடிமைகளுடன் வந்திறங்கியதாகவும், வடமராட்சியைப் பொறுத்தவரை புலோலியிலும், பச்சி லைப்பள்ளியிலும் இவர்கள் குடியேறினர் எனவும் யாழ்ப்பாண இராட்சியம் என்னும் நூலில் கூறப்படுகிறது.

புலோலியில் கனகமழவனும் அவன் தம்பியார் 4 பேரும், பச்சிலைப்பள்ளியில் நீலகண்டனும் அவன் தம்பியார் 4 பேரும் குடியமர்த்தப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தற்போது புலோ



லிக்கு வடகிழக்காக அயற்கிராமமாக தும்பளை அமைந்துள்ளது. (முன்னர் தும்பளையின் பெரும் பகுதி புலோலியுள் அடங்கி இருந்துள்ளது). மேற்படி குடியேற்றம் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் காலத்தில் இடம்பெற்றது. (13ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 17ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை)

முற்காலத்தில் வடமராட்சி கிழக்கு முக்கியமானதொரு இராசதானியாகவோ, முக்கியத்துவம் பெற்ற வியாபார நகரமாகவோ, பிரதான இறங்குதுறையாகவோ இருந்துள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. தும்பளை கிழக்கில் இருந்து சுண்டிக்குளம் வரையிலான வடமராட்சி கிழக்குப் பகுதியில் புராதன கட்டிடச் சிதைவுகள், நாணயங்கள், பல்வேறு வகைப்பட்ட பொருட்கள், ஆபரணங்கள் என்பன சாதாரணமாகக் கண்டெடுக்கப்படுகின்றன. அகழ்வு ஆராய்ச்சிகள் முறைமையாக மேற்கொள்ளப்பட்டால் உண்மையான வரலாறு வெளிச்சத்துக்கு வர வாய்ப்புண்டு.

செம்பியன் என்பது சோழனின் சிறப்புப் பெயர்களில் ஒன்று செம்பியன்பற்று சோழர் காலத்தில் பிரதானம் பெற்ற இடமாக இருந்திருக்கிறது.

சோழ சாம்ராச்சியத்தின் பின் செம்பியன்பற்று முக்கிய மிழந்து போக பருத்தித்துறையில் உள்ள துறைமுகம் பிரதானம் பெற்ற இறங்குதுறையாக மாற்றம் பெறத் தொடங்கிய போது செம்பியன்பற்றிலிருந்தும் அதனைச் சூழவுள்ள வடமராட்சிகிழக்குப் பிரதேசங்களிலுமிருந்தும் பருத்தித்துறை இறங்குதுறை யைச் சூழவுள்ள கிராமங்களில் குடியேறினர். இவ்வேளை தும்பளைப் பகுதியிலும் கணிசமான குடியேற்றம் நடந்துள்ளது என பண்டிதர் ஏரம்புமர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வாறு குடியேறும்போது சாதி அடிப்படையில் குழுக்களாகக் குடியேறினர். நெல்லண்டைப்பத்திரகாளியம்மன் ஆலயத்தையும், தும்பளை மேற்கு பெரியதம்பிரான் ஆலயத் தைச் சூழவும் உள்ள குடியேற்றம் முக்கியமான தொன்றாகும்.

தும்பளை மேற்கு பெரியதம்பிரான் கோயிலடியைச் சூழவுள்ள மக்கள் சந்திரப்பரமானந்தர் குடியை சேர்ந்தவர்கள். சந்திரப்பரமானந்தர் சோழமகாராசாவின் பிரதானிகளின் ஆஸ்தான வைத்தியராகவும், சோதிடராகவும் செம்பியன்பற்று பச்சிலைப் பள்ளி பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள். இவரின் பரம்பரையினர்

தும்பளை மேற்கில்க் குடியேறி சோதிடம், சித்தவைத்தியம்  
என்பவற்றில் ஈடுபட்டு பேரும் புகழுடன் வாழ்ந்தார்கள்

தும்பளை மக்களுக்கு செம்பியன்பற்று பகுதியில்  
பரம்பரைக்காணிகளும், இரத்தஉறவினர்களும் உள்ளனர். மண்ட-  
னாயப்பிள்ளையார் கோயில், வலிவலம்பூதராயர் கோயில்,  
செம்பியன்பற்று முருகன் கோயில் என்பவற்றுடன் நெருங்கிய  
தொடர்பு இருந்தது.

முன்னைய தும்பளையின் எல்லை கற்கோவளம் நீங்க-  
லாக ஆனைவிழுந்தான் பகுதிக்கு அப்பாலும் விரிந்திருந்தது  
இப்பகுதிக்குப் புல்லுச் செதுக்கப்போகும் பெண்களும், மாடுகள்  
பாஸ்கரப்பதற்காக ஆனை அறுகங்கிழங்கினை பிடுங்கி எடுக்கப்-  
போவோரும் நாணயங்கள் மட்பாண்டங்களுடன், பெறுமதிமிக்க  
ஆபரணங்களையும் கண்டெடுத்து மற்றவர் அறியாமல் வைத்-  
திருந்துள்ளனர்.

புகழ்பெற்ற சரித்திர ஆசிரியர் இராசநாயகம்முதலியார்  
1935ம் ஆண்டளவில் இப்பகுதிக்கு வந்து பலவித பொருட்களை  
சேகரித்துச் சென்றுள்ளார். வெளிநாட்டுப் பயணிகளும் இப்பகுதி-  
யில் பல பொருட்களை எடுத்துச் சென்றுள்ளனர்.

1937ம் ஆண்டில் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையவர்கள்  
இப்பகுதியில் பழங்கால கைவிளக்கு ஒன்றினையும், மட்பாண்ட-  
சிதைவுகளையும் கண்டெடுத்துள்ளார். இதனை கொழும்பு மியூசியத்-  
திற்கு அன்பளிப்புச் செய்யவென இங்கிருந்து கொண்டு  
சென்றுவிட்டார் என பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன் கூறுகிறார்.

தும்பளையின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் வடமராட்சி  
கிழக்கின் வரலாற்றை அகழ்வு ஆராய்ச்சிகள் மூலம் தெளிவு-  
படுத்தும் போது மேலும் அறிந்துகொள்ள கூடியதொன்றாக  
அமையுமெனக் கருதவேண்டியுள்ளது.

## 1.4 நல்லூர் அரச பரம்பரைத் தொடர்பு

தும்பளை மேற்குப் பகுதி அண்மைக்காலம் வரை வைத்தியத்திற்கும், சோதிடத்திற்கும் மிகவும் புகழ் பெற்ற இடமாக விளங்கியது. பல்வேறு இடங்களிலிருந்து பெருமளவு மக்கள் காலை வேளையில் வைத்திய, சோதிட தேவைகளுக்காகத் திரண்டுவருவர். வீதிகளில் சனப்புழக்கம் அதிகமாக இருக்கும்.

பரியாரிவளவு, சாஸ்திரியார்ஓழுங்கை என்பன இவர்கள் செறிந்து வாழ்ந்த பகுதிகளாக இருந்தன. தும்பளை மேற்கு பகுதி கிராமசபையாக இருந்தவேளை சாஸ்த்திரி வட்டாரம் என அழைக்கப்பட்டது. அயல்க்கிராமத்தவர் இப்பகுதியை சாஸ்த்திரி திக்கு எனவும் குறிப்பிடுவர். இங்கு வசித்த வைத்திய, சோதிடர்களுக்கு நல்லூர் அரசபரம்பரைத் தொடர்பு கிடைத்தது. நல்லூர் அரச பரம்பரையினரும் சோதிட வைத்தியத் துறையில் விற்பன்னர்களாக இருந்தமை இத்தொடர்புகளுக்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தது.

1621ல் போர்த்துக்கீசர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றியபோது நல்லூர் அரச பரம்பரையினர் பல்வேறு இடங்களுக்கும் தப்பி ஓடினர். இவர்களுள் ஒருவன் தும்பளை மேற்கில் வைத்தியசோதிடர்களின் பாதுகாப்பில் ஒழிந்திருந்தான் இவ்வேளை இங்குள்ள வைத்திய சோதிடர்கள் அவனுடன் (சந்திரபானு எனக்கூறப்படுகிற நல்லூர் அரச பரம்பரையினருடன்) வைத்திய, சோதிடம் பற்றி பல விடயங்களைக் கலந்துரையாடித் தம்மை வளர்த்துக்கொண்டனர். ஒழிந்திருந்தவனை (சந்திரபானுவை) கடல்மார்க்கமாக கற்கோவளத்தைச் சேர்ந்த ஆழ்வான் என்னும் கடலோடியின் உதவியுடன் இந்தியாவிற்கு பாதுகாப்பாக அனுப்பிவைத்தனர்.

## 1.5 சமூக மேலாண்மை

ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் காலத்தில் தங்களின் அதிகாரத்துக்குட்பட்ட பகுதிகளை நிர்வகிக்க மன்னன் அதிகாரிகளை நியமித்தான். முதலியார், மணியகாரன், உடையார் போன்ற பலதரப்பட்டவர்கள் இதில் அடங்குவர்.



இவ்வாறான முறை ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் இருந்தமையே போல்டயஸ் பாதிரியார் ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. முதலியார், மணியகாரன், உடையார் போன்ற பதவிகள் வேளாளருக்கே கொடுக்கப்பட்டன.

சென்ற 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வடமராட்சி முழுவதற்கும் ஒரு மணியகாரன் இருந்தார். இவர்களுக்கு கீழ் சில உடையார்கள் இருந்தனர். உடையார்களுக்கு கீழ் சில விதானையார்கள் இருந்தனர் இவர்கள் மூலம் ஊர்களின் நிர்வாகம் நடைபெற்றது. உடையார், மணியகாரன் ஆகியோர் தலைப்பாகை, கோட், மடித்த சால்வை, வெள்ளை வேட்டி என்பன அணிவர்.

விதானையாரிடம் பொலிசுக்குரிய அதிகாரம் இருந்தது. சாதாரண வழக்குகளை விதானையார் விசாரித்துச் சரிசெய்து விடுவார். பெரிய வழக்குகள் உடையார், மணியகாரன் என்போரால் தீர்த்துவைக்கப்படும். தமது பற்றுக்களில் அடங்கிய ஊர்களில் அமைதியை நிலைநாட்டி, வரிகளைச் சேர்த்துக் கொள்வதில் உடையார் முக்கியமானவர்களாக இருந்தனர்.

ஆண்டான் வரிசையில் வேளாளரும், பிராமணரும் இடம்பெற்றனர். தும்பளையில் பிராமண வீதியில் பிராமணர்கள் சில நூற்றாண்டு காலப்பாரம்பரியத்துடன் வசித்து வருகின்றனர்.

பிராமணர்கள் எப்போது தும்பளையில் குடியேறினர் என்பது சரியாகத் தெரியாவிட்டாலும் பின்வரும் கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன.

- 1) போர்த்துக்கீசருக்குப் பயந்து யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரையை சேர்ந்த சந்திரபானுவடன் வந்து சேர்ந்தனர்.
- 2) புலோலி பசுபதீஸ்வரர் கோயிலுடன் தொடர்புடைய செட்டிமார்களின் தொடர்பால் தென்னிந்தியாவில் திருவை யாற்றிலிருந்து பிராமணர்கள் காங்கேசன்துறை, பருத்தித் துறை துறைமுகங்களினூடாக வந்து தும்பளை வீதியில் உள்ள தெருமுடி மடத்தடியில் இருந்து பரம்பி பிராமண வீதியில் செறிந்திருந்தனர்.

ஆண்டான் பிரிவைச் சேர்ந்த வேளாளர்கள், பிராமணர் என்போரின் அடிமைகள் வரிசையில் கோவியர், பள்ளர் என்போரும் குடிமைகள் வரிசையில் வண்ணார் அம்பட்டர், மடப்

பளியார், பறையர் என்போரும் இடம்பெற்றனர். 7 சிறையினரை ஆண்டோம் என மேற்குறிப்பிட்டோரை வேளாளர் முன்னர் குறிப்பிடுவர்.

இந்திமரத்தாள் என்னும் நூலில் ப்ரேசிரியர் அசண்முகதாஸ், கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் ஆகியோர் “யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிவரும் சாதிப்பாகுபாடு ஆலயங்களின் வரலாற்றோடு நெருங்கிய தொடர்புடையதாய் உள்ளது தொழில் நிலையால் வேறுபட்டிருந்த மக்களை வழிபாட்டு நிலையிலும் வேறுபடுத்துவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது” எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மேலும் இவர்கள் தும்பளைக் கிராமத்தில் நெல்லண்டை அம்மன் ஆலயத்தைச் சூழ இருந்த தொழிற்பிரிவினரை பிராமணர், சைவக்குருக்கள் வேளாளர், தனக்காரர், மடப்பளியார், தட்டார், கைக்குளர், மேசன், சேணியர், பறையர், வண்ணார், அம்பட்டர், நளவர், சக்கிலியர், கசாப்புக்காரர், கோவியர், பள்ளர், துரும்பர் ஆகியோரை குறிப்பிடுகின்றனர்.

இத்தூடன் தும்பளையில் கரையார்களும் அதிகம் உள்ளனர் இவர்களில் முக்குவர் என்ற பிரிவினரும் வாழ்கின்றனர். ஆரம்பத்தில் முக்கம் பகுதியில் வாழ்ந்த பள்ளர் பகுதியினரே சிலர் மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபட்டதாகவும், பின்னர் வடமராட்சி கிழக்கு, வடமராட்சிக் கரையோர, வலிகாமப் பகுதி மீன்பிடிப்போரின் குடியேற்றம் தும்பளையின் வட கரையில் நிகழ்ந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

தையிட்டி போன்ற வலிகாமப்பகுதியில் இருந்து பருத்தித்துறை துறைமுக வேலைகளுக்காகவும், நெல் வியாபாரத்துக்காகவும் குடியேறியவர்கள் தும்பளை மேற்கிலும் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் வலிகாமத்தார் என இன்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

தும்பளை கிழக்கு, மேற்குப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களே முதலியார், மணியகாரன், உடையார் பதவிகளை வகித்துள்ளனர். தும்பளை மேற்கில் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வேலப்பமுதலியார், சந்தன உடையார் என்போரும், தும்பளை கிழக்கில் பிற்காலத்தில் கைத்தாம்பிள்ளை மணியகாரன், கப்பிரமணிய உடையார் என்போரும் பிரபலமானவர்கள்.

## 02 - வாழ்க்கையும் சடங்கும்

### 2.1 பிறப்பு

ஏறத்தாள 1940கள் வரை பிரசவங்கள் வீடுகளிலேயே நிகழ்ந்தன. வைத்தியசாலை வசதிகள் இல்லாத அக்காலத்தில் பிரசவம் பார்க்கும் மருத்துவிச்சிகள் இருந்தார்கள். சாரையடி, லட்சுமணன்தோட்டம், மூக்கம், முருகையன்கோயிலடி (சலவைத் தொழிலாளர் பகுதி) புலோலி, திகிரி மருத்துவிச்சிகள் பெயர் போனவர்கள். இவர்கள் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருந்தனர்.

தற்காலத்திலும் தம்பளையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பகுதியில் ஓரளவு பிரசவங்கள் வீடுகளிலேயே நடைபெறுகின்றது. கண்மணி எனப்படும் சலவைத் தொழிலாள பகுதி மருத்துவிச்சி பிறப்பாயமாக இருக்கிறார்.

அக்காலத்தில் நோக்காடு கண்டவுடன் அபலவர்கள் கூடிவிடுவர். மருத்துவிச்சிக்கும், கட்டாடிக்கும் சொல்லி அனுப்புவர் கட்டாடி மாத்துச் சீலைகளுடன் வந்துவிடுவர். அடுப்படி தான் பிரசவம் நடக்கும் இடமாக இருந்தது. அடுப்படிக்கூரையில் பலமான மரத்தில் சேலை தொங்கவிடப்பட்டு கர்ப்பிணிப்பெண் படுத்தபடி அதை இறுகப்பிடித்துக் கொண்டிருப்பாள்.

மருத்துவிச்சி வந்ததும் முதலில் பிரசவத்துக்குரிய நோக்காடுதானா என உறுதிப்படுத்திக்கொள்வாள். பின்னர் தனது வேலைகளைத் தொடங்குவாள். நிறை நாளி நெல்லுள் சத்தகக் காய்பைக் குற்றிவைத்து, வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய் என்பவற்றையும் வைத்து பிள்ளையாரை நினைத்துத் துதிப்பாள்.

பெண்ணின் இடுப்புப் பகுதிக்கு நல்லெண்ணையும், ஜன்ன உறுப்புக்கு கற்றாளைச் சாறும் பூசப்படும். பிரசவம் கஷ்டமாக இருந்தால் மந்திர உச்சாடனமும் செய்வாள். சில மருத்துவிச்சிகள் மதுபானம் அருந்துவதும் உண்டு.

குழந்தை வெளியில் வந்ததும் ஆணா, பெண்ணா என உரத்துக் கூறுவாள். உதவிக்கு நிற்பவர் ஆண்பிள்ளையெனின் உலக்கையாலும், பெண்பிள்ளையெனின் அடவி விளக்குமாறாலும் கூரையில் தட்டுவார். சிலர் பெண்பிள்ளையெனின்



உலக்கையால் அம்மியில் தட்டுவதுண்டு. வெளியில் காத்து நிற்கும் உறவினர் பிள்ளை பிறந்ததையும் என்ன பிள்ளை என்பதையும் புரிந்துகொள்வர்.

வீடுகளில் கடிகாரமில்லாத அக்காலத்தில் பகற் பிரசவ மெனின் சூரிய நிழல் அடிமூலமும் (நிழலின் நீளத்தை காலடியால் அளத்தல்). இராப்பிரசவமெனின் நிலவடி மூலமும் வெள்ளிக்குறிப்பு என்பவற்றின் மூலமும் பிறந்த நேரத்தை அறிந்து சாதகம் குறிக்க வைத்துக்கொள்வர்.

மருத்துவிச்சி தொப்புள்கொடியைச் சத்தகத்தால் வெட்டி குழந்தையை தாயிலிருந்து பிரித்தெடுப்பாள் அளவான சுடுநீரால் குழந்தையைக் குளிப்பாட்டித் துடைத்து வறுத்த திருநீறு, மஞ்சள் என்பவற்றைக் குழந்தையின் உடலில் பூசுவாள்.

தாயின் இடுப்புப் பகுதியை உடன் வெந்நீரால் கழுவி துப்பரவாக்கித் துடைத்துவிடுவாள். உடன் வெந்நீர் பட வேதனை தாங்காது கத்திக் குளறுவாள். குளிர்நீர் பாவித்தால் புண்ணாக்கிச் சீழ் வைத்துவிடும் எனக் கூறுகின்றனர்.

வெளியில் நிற்கும் பெண்ணொருத்தி சுளகில் நெல், அரிசிப்பொரி, எள்ளுப்பொரி, மஞ்சள், உள்ளி பஞ்சு போன்றவற்றைப் பொதிகளாக வைத்துக் கொடுக்க மருத்துவிச்சி தரப்பட்ட பொருட்களைப் பார்த்துப் பார்த்து வாழ்த்துப்பாடல் பாடுவாள்.

அரிசிப்பொதியோடு வந்தீரோ தம்பி

அரிசிமலை நாடும் கண்டீரோ தம்பி

நெல்லுப் பொதியோடு வந்தீரோ தம்பி

நெல்லு மலைநாடும் கண்டீரோ தம்பி

மஞ்சள்ப் பொதியோடு வந்தீரோ தம்பி

மஞ்சள் மலைநாடும் கண்டீரோ தம்பி . . .

பிறந்தது பெண்பிள்ளையெனின் தங்காய் எனப்பாடுவாள் இறுதியாக தாய் வாழ, தந்தை வாழ நாடுவாழ, நீடுவாழ என வாழ்த்தி முடிப்பாள். பணம், அரிசி, நெல் போன்ற பொருட்களை மருத்துவிச்சிக்கு சந்தோஷமாகக் கொடுப்பார்.

பிள்ளை பிறந்தபின் அடுப்படி வாசலில் வேப்பிலை தொங்கவிடுவர், அடுப்படியுள் வேப்பங்கொட்டை எரிப்பர், வேப்பெண்ணை விளக்கை மரப்பீடத்தில் ஏற்றி வைப்பர்,

சிறிதளவு வேப்பெண்ணையை குழந்தையின் நாவில்த் தடவ்வதும் உண்டு.

பருத்தித்துறைப் பகுதியில் 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மருத்துவ மாது மேற்பார்வையில் பிரசவ விடுதி ஆரம்பித்ததும் வசதி படைந்தவர்கள், உயர்மட்ட மக்கள் செல்ல ஆரம்பித்தனர். அத்துடன், இணுவில், மானிப்பாய் வைத்தியசாலைகளுக்கும் பிரசவத்திற்காகச் சென்றனர். மந்திகை அரசினர் வைத்திய சாலையில் பிரசவவிடுதி ஆரம்பித்த பின் இங்கு செல்வோரின் எண்ணிக்கை அதிகமாக உள்ளது. சிலர் யாழ்போதனா வைத்திய சாலையிலும் பிரசவத்திற்காகச் செல்லுகின்றனர்.

## கொத்திக்குக் கழித்தல்

கொத்திப்பேய் குழந்தைகளைத் துன்புறுத்தும் என்ற நம்பிக்கையால் இதிலிருந்து விடுபட கொத்திப்பேய்க்கு கழித்தல் நடைபெறுகின்றது.

முதல் ஐந்து நாட்களும் தாயின் உணவில்ச் சிறிதளவை கொத்திப் பேய்க்கு கால்மாட்டில் வைப்பாள். ஐந்தாம் நாள் மருத்துவிச்சி வந்து இந்த உணவை எடுத்து தாய் பிள்ளையைச் சுற்றி காறித்துப்பி சிறு ஓலைப்பெட்டியுள் போடுவாள். பாய், படுக்கை அடுப்படிக்கஞ்சல் என்பவற்றையும் எடுத்து இடுப்பில் சத்தகத்தைச் செருகி அடவி விளக்கு மாற்றைக் கையிலேந்தி சேர்த்த பொருட்களுடன் சந்திக்குக் கொண்டு சென்று மாலைக் கருக்கல் நேரத்தில் கொத்திப் பேய்க்குக் கழித்தல் நடைபெறும் இவ்வாறு செய்வதால் கொத்திப் பேய் குழந்தையை வெருட்டாது என நம்புவர்.

## 2.2 பத்தியமும் பராமரிப்பும்.

தற்காலத்தில் அதிகமான பிரசவங்கள் வைத்திய சாலையில் நிகழ்வதால் வீட்டுக்கு வந்தபின்னரே பத்தியமும் பராமரிப்பும் முறையாக இடம்பெறுகிறது.

தாய் குழந்தையுடன் வீட்டுக்கு வரும்போது குத்துவிளக்கேற்றி வீட்டிலுள்ளோர் மங்களகரமான வரவேற்பைக் கொடுப்பர்.

குழந்தை பிறந்து சில நாட்களுக்குத் தாய்க்குக் குடிக்க நீர் கொடுப்பது தவிர்க்கப்படும். தண்ணீர் குடித்தால் வயிறு

பருமனடையும் எனவும், வயிற்றுப்புண் விரைவில் ஆறாது எனவும் நம்பினர். வீடுகளில் பிரசவம் நடைபெறும் போதுதான் இம்முறையைக் கடுமையாகக் கைக்கொள்வர்.

முதல் ஐந்து நாட்களுக்கு காயம் அரைத்து தேனுடன் திரட்டிக்கொடுப்பர். காயத்தில் வேர்க்கொம்பு, நற்சீரகம், மஞ்சள் போன்ற வயிற்றுப்புண்ணை ஆற்றக்கூடிய மருந்துப் பொருட்கள் உள்ளடங்கும்.

பதினோராம் நாள்வரை சரக்கரைத்து மீன்கறி, முருங்கைக்காய்க்கறி போன்றவற்றில் சேர்த்துக் குழைய அவித்த குத்தரிசிச் சோற்றுடன் கொடுக்கப்படும். சரக்கிலும் வேர்க்கொம்பு, மிளகு, மஞ்சள், மல்லி எண்ண காணப்படும்.

முதல் ஏழு நாட்களும் வேம்பு, பருத்தி, பாவட்டை, நொச்சி, ஆமணக்கு, போன்றவற்றின் இலைகளைச் சேர்த்து அவித்து வெந்நீரில் தாயைக் குளிப்பாட்டுவர். இவ்வேளை இலைகளைச் சுட்டிட நாரிப் பகுதியில் உருவிஎடுத்து ஒத்த மாகக் கொடுப்பர்.

எட்டாம் நாள் வேப்பம்பட்டை அவித்து பட்டைத்தண்ணீர் வார்ப்பு இடம்பெறும். நாரிக்கு மேல் பட்டைத் தண்ணீர் வார்த்தால் முலைப்பால் வற்றிவிடும் என நம்புவதால் நாரிப் பகுதிக்குக் கீழ் வார்ப்பர்.

பின் பதினோராம் நாள் வரை சாதாரண வெந்நீரில் குளிப்பர். இந்த நாள் எண்ணிக்கை 21 அல்லது 31ம் நாள் வரையிலும் நீளும். குளிக்காலத்தில் கூடியநாட்கள் வெந்நீரில் குளிப்பர்.

11ம் நாள் பதினொன்று என அழைக்கப்படும். தாய் வெந்நீரில் தலைமுழுகுவாள். முருக்கமிலைச்சாறு, கறுத்தப் பூங்கொடிச்சாறு, மாதுழங்குருத்துச்சாறு ஆகியவற்றைத் தனித் தனி இடித்து சாறை மாறி மாறி பதினொன்றிலிருந்து முழுகவார்ப்பர். வீடுகழுவி மெழுகி எண்ணெய் சேர்த்த உணவுப்பொருட்கள் சுறாவறை பலவித காய்கறிகள் மீன்கறி போன்றவைச் சாப்பாட் டில் சேர்ப்பர்.



பதினோராம் நாள். குழந்தைக்கு கீசுக்கப்பேளும் கையிலும் இருப்பிலும் கட்டப்படும் இதில் கடுக்காய், இரும்பு, செப்பு, வெள்ளித்துண்டுகள் சேர்த்துக் கட்டுவர். இவ்வாறு செய்வதால் பேய் பிசாசு அணுகாது என நம்புகின்றனர். வசம்புத்தடியை தேங்காய்பெண்ணெய் விளக்கில் எரித்து முன்பகுதியை மண்சட்டியில் தேய்த்து அந்தக் கறுப்பைப் போட்டாக இருவர்.

31ம் நாள் முப்பத்தொன்று என அழைக்கப்படும் தொடக்குக் கழிவு விசேட நாளாகும். ஐயர் வீட்டுக்கு வந்து தொடக்குக் கழித்து புண்ணியதானம் செய்துவைப்பார். மச்சம் நீக்கி மரக்கறி வகை உணவு சமைப்பர்.

தாய்மாமன் அல்லது குடும்பத்தில்ப் பெரியவர் தொட்டிலில் இருவர். தொட்டிலில் இடமலும் விடுவதுண்டு. தும்பளைப் பகுதியில் தொட்டில் இடும் சடங்கு பெரிதாக நடைபெறுவதில்லை. பருத்தித்துறை நகரப்பகுதியில் இது சிறப்பாக நடைபெறும்.

31ம் நாள் நெருக்கமானவருக்குச் சொல்லி, அவர்கள் உண்டு கழித்துச் செல்வர். 31ம் நாள்த்தான் சிரட்டைக் கறுப்புப் போட்டு குழந்தைக்கு இருவர்.

31ம் நாள் கோயிலுக்குக் குழந்தையை எடுக்குவதும் உண்டு. சிலர் 41ம் நாள் கோயிலுக்கு எடுக்குவர். இந்நாட்களை விட்டால் படுபட்சி, வளர்பிறை போன்றன கவனிக்கப்பட்டு வேறொரு நாளில் பெண்குழந்தையாயின் ஒற்றைவிழும் மாதமும், ஆண்குழந்தையாயின் இரட்டை விழும் மாதமும் கவனிப்பர்.

கோயிலுக்கு எடுக்கும் நாளில்த்தான் பவுண்காப்பு, சங்கிலி, அரைநாண்கொடி என்பன குழந்தைக்கு அணிவர். குடும்பத்தில் பெரியவர் குழந்தையைக் கோயிலுக்கு எடுத்துச் செல்ல தாய் தந்தையர் உடன் செல்வர். கோயிலுக்குச் சென்ற பின்தான் வேறு வீடுகளுக்குக் குழந்தையைக் கொண்டு செல்வர்.

குழந்தை பிறந்ததிலிருந்து பார்க்க வருவோர் குழந்தைக்குத் தேவையான உடுப்புகள், பவுடர், சோப், துணிமணிகள் போன்றவற்றைக் கொடுத்துச் செல்வர். வீடுகளுக்கு குழந்தை யுடன் முதல்முதலில் செல்லும்போது உடுப்பு, பணம் என்பவற்றையும் கொடுப்பர்.



## 2.2. (ஆ) தாலாட்டு..

குழந்தையை ஏனையில் அல்லது தொட்டிலில்ப் போட்ட நாளில் இருந்து தாலாட்டுப் பாடல்களைப் படிப்பர். முதிய பெண்மணிகள் அக்காலத்தில் தாலாட்டுப்பாடலை பாடித்து குழந்தையை நன்கு உறங்கவைப்பதில் வல்லவர்கள். இன்றைய பெண்கள் தாலாட்டுப் பாடிப்பது அருகிவருகிறது.

தம்பளையில் பல தாலாட்டுப் பாடல்கள் உள்ளன வகை மாதிரிக்கு இரண்டினைக் காணலாம்.

(1)

பச்சை இலுப்பை வெட்டி  
பறந்தாடத் தொட்டில் கட்டி  
இரணை இலுப்பை வெட்டி  
இருந்தாடத் தொட்டில் கட்டி

தொட்டிலுமோ பொன்னாலே  
தொடுகயிறோ முத்தாலே .....

சந்தணப்பூந் தொட்டில் கட்டி அம்மா இவ  
தழம்பி விளையாடுவவோ  
குங்குமப்பூந் தொட்டில் கட்டி - அம்மா இவ  
குனிஞ்சு விளையாடுவவோ

பொருமி அழுதாவோ - அம்மா இவ  
பொன்னான வாய்நோக  
சீறி அழுதாவோ - அம்மா இவ  
செம்பவள கண் சிவக்க

மாமி அடிச்சாவோ - அம்மாவுக்கு  
மாதாழங் கம்பாலே  
பேத்தி அடிச்சாவோ - அம்மாவுக்கு  
பேய்ப்பருந்திக் கம்பாலே

ஆரார் திருமகளோ பிள்ளை நீ  
 அருமையாய் வந்தீரோ  
 ஓராறு செல்வியோ பிள்ளை நீ  
 உலகாள வந்தீரோ  
 ஈராறு செல்வியோ நீ  
 இருந்தாள வந்தீரோ

சொக்கர் இது மாளிகைக்கு  
 தூண்டாமணி விளக்கோ  
 இந்திரன் மகளோ பிள்ளை நீ  
 இராசாவின் புத்திரியோ  
 கல்விக் கணக்கியோ பிள்ளை நீ  
 கணக்கெழுதும் மந்திரியோ

மான் ஈண்டகண்டோ  
 மலடி பெத்த மாமயிலோ  
 மாமனார் வாறார் அம்மா  
 அடிதொழும்மா நல்லபிள்ளை.

- \* அம்மா இவ் . அம்மாவுக்கு என்பவை ஆண்குழந்தை  
 ஆயின் தம்பி இவன், ஐயாவுக்கு எனப் படிப்பார்.
- \* ஒவ்வொரு நாலு வரி முடிவிலும் சோ ..... காயே ..... என  
 இடை வெட்டாக படித்து அடுத்த வரிகளைத் தொடருவர்.

## 2.2 (இ) பல்லுக்கொழுக்கட்டை

குழந்தைக்குப் பல் முளைத்ததும் பல்லுக்கொழுக்கட்டை  
 அவித்து குழந்தையின் தலையில் வெள்ளைத் துணியால்  
 மொட்டாக்குப் போட்டுக்கொழுக்கட்டையை தாய்மாமன் அல்லது  
 குடும்பத்தில் பெரியவர் குழந்தையின் தலையில் கொட்டுவர்.  
 பின் மாதளம் முத்துக்கள், பூக்கள் போன்றவற்றைக்கொட்டுவர்.  
 இக்காலத்தில் ரொபி, புத்தங்கள் போன்ற பலவற்றையும்  
 கொட்டி படம்பிடிக்கும் வழக்கம் உள்ளது.

## 2.2. (ஈ) ஊஞ்சலில் ஆட்டல்

குழந்தைக்கு 6, 7 மாதங்கள் சென்றவுடன் கால்வைத்து விழாமல் இருக்கக்கூடிய ஊஞ்சலில்க் குழந்தையை ஆட்டுவர் ஊஞ்சலை ஆட்டியபடி பின்வரும் பாடலைப் படிப்பதுண்டு.

ஊஞ்சாலே  
உக்குணியே  
மஞ்சள்ப் பெண்ணே  
மாவு ரொட்டியே  
கட்டுத்தாடி  
நல்லதென்டால்  
திண்டுபாப்பம்  
கூடாதென்டால்  
குப்பையில் கொட்ட

## 2.2 (உ) பிறந்தநாள்

20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இப்போது உள்ளது போல் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள் முக்கியம் பெறாவிட்டாலும் கோயிலில் அர்ச்சனை செய்தல், அர்ச்சகரிடம் கொடுத்து மோதகம், வடை செய்தல், விசேட பூசை செய்தல், பொங்கு தல் போன்றன அதிகம் இடம்பெற்றன.

தற்போதும் இவை ஓரளவு நடைமுறையில் இருந்தாலும் கேக் வெட்டுதல் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. முதலாவது பிறந்தநாள் அதிவிசேடமாகக் கொண்டாடப்படும்.

## 2.3 பூப்புநீராட்டு விழா

பூப்பு நீராட்டானது பெண் பூப்படைந்ததும் தாய்மை அடையக்கூடிய பக்குவத்தை பெற்றுவிட்டதாக மகிழ்ந்து வெளியுலகிற்கு அறிவிப்பதற்காக கொண்டாடப்படும் சடங்கு சார்ந்த விழாவாகும். இதில் பெண்களின் விசேட அம்சங்களில் ஒன்றான தாய்மை என்ற கருத்துநிலை உட்பொதிந்திருந்தாலும் பெண்கள் தாய்மை அடைய மட்டும் உருத்தானவர்களாக அக்கால நிலவுடமை சமூக அமைப்பில் கருதப்பட்டு கொண்டாடி வெளியுலகிற்கு அறிவிப்பதாகவும் சிலர் கூறுவர்.

பூப்படைவதைப் பெரியபிள்ளை ஆகிவிட்டான், சாமத்தியாம் ஆகிவிட்டான், பக்குவப்பட்டுவிட்டான், முலைக்குள்ளாகி விட்டான் என்றும் குறிப்பிடுவர். பொதுவாக சாமத்தியப்பட்டு விட்டதாகக் கூறுவர்.

அக்காலத்தில் குறிப்பாக 1800களிலும், 1900ங்களின் ஆரம்பப் பகுதிகளிப் பெண் பூப்படைந்ததும் அந்த நாள் உடன் தண்ணிவார்ப்பு இடம்பெற்றது. குப்பைமேட்டில் அல்லது குப்பைகளை சிறிது கொட்டி அதன்மேல் பெண்ணை நிற்கவைத்து மாமியார் பூப்படைந்த பெண்ணின் தலையில் நீர் வார்ப்பார். இது குப்பைத்தண்ணி வார்த்தல் எனவும் அழைக்கப் பட்டது. இன்று குப்பைத் தண்ணிவார்ப்பு இடம்பெறாமல் சாதாரணமாக தண்ணி வார்ப்பதுமுண்டு. இது முதல் தண்ணிவார்ப்பு எனப்படும்.

முதல்தண்ணிவார்ப்புக்கு மிகவும் உரித்தான உறவினர்களுக்கு மட்டும் சொல்லுவர். உறவினர்களும் நெல்லு, உழுந்து, முட்டை, தேங்காய், அரிசி, மரக்கறிகள் போன்றவற்றுடன் வருகை தருவர். முதல் தண்ணிவார்த்ததும் சரக்கு அரைத்து நல்லெண்ணெயில் உருட்டிக் கொடுப்பர். பின்னர் பச்சைமுட்டை கொடுத்தல், முட்டைக்கோதுக்குள் நல்லெண்ணை நிரம்ப விட்டு குடிக்கக்கொடுத்தல் என்பன இடம்பெறும். முதல்தண்ணியன்று பாற்புக்கை கிண்டி விருந்தினருக்கு பாற்புக்கையுடன் சோறிட்டு உண்டு மகிழ்வர்.

அக்காலத்தில் வண்ணாத்தி தினமும் வந்து மாத்து சீலைகளைக் கொடுப்பாள் பெண் எழும்பித்திரிவதில்லை நீட்டாகப் பின்னால் கொய்யகம் வைத்து சீலை உடுத்திப் படுத்திருப்பாள்.

கரிக் கோடு போட்டு வீட்டு மூலையில் பெண்ணை வைத்திருப்பர். கரிக் கோடு போட்ட பகுதி அதிக தீட்டான பகுதியாகக் கருதப்பட்டது.

பூப்படைந்த பெண்ணின் உணவில் சிலநாட்கள் அதிக கவனம் எடுப்பர். வேலைகள் செய்ய விடுவதில்லை. வயிறு புண்ணாகி பெண் பலவீனமாகி இருப்பாள் என்று கூறுவர்.

வேப்பங்குருத்து அரைத்து சிறு உருண்டையாக்கிக் கொடுப்பர். இதனால் வயிற்று வலி தவிர்க்கப்படுகிறது எனக் கூறுவர்.



கத்தரிக்காய் இடித்து சாறு கொடுப்பர். கத்தரிக்காயை நல்லெண்ணெயில் பொரித்தும் கொடுப்பர்.

பாற்சோற்றுடன் நல்லெண்ணெயில் முட்டைப் பொரியல், கத்தரிக்காய்ப்பொரியல் என்பன ஆக்கி மஞ்சள்த்தூள் போட்டுக் கொடுப்பர் பின்னர் உறைப்பு இல்லாத வெள்ளைக்கறியுடன் சோறு கொடுப்பர்.

நல்லெண்ணெய் சேர்த்த உழுத்தங்களி் நல்லெண்ணெய் சேர்த்த பிட்டு என்பவற்றுடன் அரிசிமா, உழுத்தம்மா சேர்த்த பிட்டு அவித்து தேங்காய்ப்பாலில் கிண்டி பாற்பிட்டாகக் கொடுப்பர்.

5 நாட்கள் தொடக்குக்காத்து பின்னர் நல்லநாள்பார்த்து ஒற்றைவிழும் இலக்க நாட்களில் 2ம் தண்ணி வார்ப்பைப் பூப்பு நீராட்டுவிழாவாகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவர்.

அக்காலத்தில் வீட்டுக்குவீடு கிணறு இருக்கவில்லை ஒரு சில வீடுகளில் மாத்திரம் கிணறு இருந்தது. பெண்ணை மொட்டாக்குப்போட்டு கையில் வெற்றிலை பாக்கு காசு என்பன வைத்து கிணற்றடிக்கு அழைத்துச் செல்வர்.

தாய்மாமன் தேங்காய் உடைத்து கிணற்றடியில் மாமன் மாமி முறையினர் முதலில் பால், அறுகு தலையில் வைப்பர்.

பட்டுப்புடவை, ஆபரணங்களால் அலங்கரித்து வெளிக் கிட்ட பெண் தாய் தந்தையை வணங்கி, இறை ஆசி பெற்று வெளியில் அழைத்துவரப்படுவாள். மாமியார் நிறைநாளியால் ஆலாத்தி பெண்ணின் கையில் கொடுக்க ஏனைபோர் இரண்டு பேராக ஆலாத்துவர். திருமணமான மச்சான் மாமி முறையினர் தேங்காய், பாற்புக்கை, கனி, பூ, கற்கண்டு, பலகாரம், வாழைப்பழச்சீப்பு போன்றவற்றால் ஆலாத்துவர். கடைசியாக ஊதுரொட்டி, வேப்பிலையால் ஆலாத்தி பெண்ணைச் சுற்றி நாவூறு கழித்துவிடுவர்

வாழைப்பழத்தில் திரிவைத்துக் கொழுத்தி மஞ்சள் நீர் தட்டில் வைத்து 3 முறை ஆலாத்தி அணைத்ததும் பூப்படைந்த பெண் 3 முறை துப்புவாள். பின் மஞ்சளால் பொட்டுவைப்பர் இசைனங்கள் உண்டுகளித்து பரிசில்ப் பொருட்கள் வழங்கிச் செல்வர்.

## 2.4 ஒப்பாரி

சாவீட்டில் ஒப்பாரி பாட்ப்பது இன்று மிக அருகிவிட்டது. தும்பளையில் 1950கள் வரை பிராமணர் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதியினரிடையே சிறப்பாக பாடப்பட்டு வந்துள்ளது.

ஒப்பாரிகளில் இருபெரும் வகைப்பாடு காணப்படுகிறது.

(1) வெவ்வேறு உறவுநிலையுடையவர்களுக்குப் பாடுவது.

- உதம் : - கணவனுக்கு மனைவி பாடுவது  
 - மகனுக்கு தாய்பாடுவது  
 - தந்தைக்கு மகன்பாடுவது போன்றன

(2) வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் பாடுவது.

- உதம் : - இறந்தவுடன் பாடுவது  
 - வரும்வழியில் பாடிக்கொண்டு வருவது  
 - பிந்தி வருபவர் பாடுவது  
 - உடலை எடுக்கும்போது பாடுவது  
 - உடலை எடுத்தபின் வருபவர்கள் பாடுவது  
 - இறந்து பலநாட்கள், ஆண்டுகள் நினைத்து பாடுவது

தும்பளை மேற்கில் பாடப்பட்ட ஒப்பாரி  
 (தகவல் -- திருமதி மகேஸ்வரி பரமானந்தம்)

தேடித்தான் வந்தியளோ  
 எங்களின் ஐயாவை  
 தேசவழி விட்டுவிட்டோம்  
 நாடித்தான் வந்தியளோ  
 எங்களின் ஐயாவை  
 நல்லவழி விட்டுவிட்டோம்

அல்லைப்பு, மேனியிலே  
 ஆகா நோய் வந்ததுவே  
 பருப்போலே வந்த வினை  
 பாரவினை யானதெனை

தீரானோய் வந்ததினால்  
சிவலோகம் சேர்ந்துவிட்டார்  
பாரவினை யாலே  
பரலோகம் சேர்ந்துவிட்டார்

வெள்ளி விளக் கேத்தி  
விழித்திருந்து பார்த்திருந்தேன்  
தங்க விளக்கேற்றி அவர் படும்  
சஞ்சலத்தைப் பார்த்தேனே

கண்டம் அடைக்கையிலே  
கஸ்தூரி பருக்கி விட்டேன்  
நெஞ்சு அடைக்கையிலே  
நாலாதி பருக்கினேன் நான்

கல் பதித்த திண்ணையிலே  
கண்ணுறக்கம் எண்டிருந்தேன்  
பொன்பதித்த திண்ணையிலே  
பொய்யுறக்கம் எண்டிருந்தேன்

காலை விடிஞ்ச பின்பு  
காலனோ வந்தானெனை  
ஆனைப்பலிதாறேன் என்ன  
ஆள்ப் பலிதான் வேண்டுமென்றான்  
குதிரைப் பலிதாறேன் என்ன  
கொம்பன் பலி வேண்டுமென்றான்

ஆனை கொண்டு வந்தியளோ  
எங்களின் ஐயாவை  
அசையாமல் வாருமென்று  
குதிரை கொண்டு வந்தியளோ  
எங்களின் ஐயாவை  
குலுங்காமல் வாருமென்று

போன இடமறியேன்  
போய்ச் சேர்ந்த நாடறியேன்  
காடோ குடியிருப்பு  
கானலோ பள்ளியறை

கும்பி மணலிலையோ  
குறிப்பெழுதிப் பாக்கிறது  
வாந்த மணலிலையோ  
வடிவெழுதிப் பாக்கிறது

சட்டையிட்டு தொப்பியிட்டு  
எங்களின் சார்மனைக்கு வாறதெப்போ  
கட்டிவைத்த காடறியேன் - நான்  
கட்டவிழ்த்து ஓடிவர

ஆனைப் பெலனுடையான்  
அஞ்சாத நெஞ்சுடையான்  
ஆனைப் பெலன் குறைந்து - நான்  
அஞ்சாமல் அஞ்சுவனே

மானுக்கு வைத்தவெடி - உங்களின்  
மார்பினிலே தைத்ததென்ன  
பன்றிக்கு வைத்த வெடி - உங்களின்  
பழுவினிலே தைத்ததென்ன

சுற்றுமதில் கட்டி சூரியரை காவல் வைத்து  
சுற்றுமதில் இருக்க எங்களின் சூரியரோ போய்  
மறைந்தார்

மாடத்தைக் கட்டி மயிலை வளர்த்தோமே  
மாடம் இருக்க மயில் போன மாயம் என்ன  
கூடத்தைக் கட்டி சூயிலை வளர்த்தோமே  
கூடம் இருக்க சூயில்போன மாயமென்ன

மலையிலே காற்றடிக்க  
மல்லிகைப்பு வாடியதோ  
கடல்மேலே காற்றடிக்க  
கைவிளக்கு அணைந்ததுவோ

நெய்வார்த்துப் பாத்திகட்ட  
நேயினையான் போனதென்ன  
பால்வார்த்து பாத்திகட்ட  
பால்மரமோ சரிந்ததென்ன



தங்கநிறை குடத்தை நாங்கள்  
தரையிலே போட்டடித்தோம்  
வெள்ளி நிறைகுடத்தை நாங்கள்  
வீதியிலே போட்டடித்தோம்

கையில் சிவமாலை  
கக்கத்தில் பூமாலை  
கையோ கனத்ததென்று  
கைதவறிப் போட்டுவிட்டேன்

சிவத்தை வணங்கியல்லோ - ஐயாவுக்கு  
சிவபூசை செய்வினமே  
அரனை வணங்கியல்லோ - ஐயாவுக்கு  
அரன்பூசை செய்வினமே  
சோறுண்ட வாய்க்கு - நான்  
சொரிந்துவிட்டேன் வாய்க்கரிசி

தூரப்பயணம் அம்மா நாங்கள்  
துலைப் பயணம் அனுப்பி வைத்தோம்  
நீளப் பயணம் அம்மா நாங்கள்  
நெடும் பயணம் அனுப்பி வைத்தோம்

போகக் கால் ஏகியதோ - இந்த  
பூங்காவனத்தை விட்டு  
நடக்கக் கால் ஏகியதோ - இந்த  
நந்தவனத்தை விட்டு

சோத்தாலே வாடவில்லை  
நான் பெற்றவை - உங்களின்  
சோட்டையினால் வாடுவினம்  
கஞ்சியால் வாடவில்லை  
நான் பெற்றவை - உங்களின்  
கவலையினால் வாடுவினம்

தங்கக் கதவுமெல்லோ - நீங்கள் அங்கே  
தங்கிவிட்டால் யார் காவல்  
பொன்னின் கதவுமெல்லோ - எங்களுக்கு  
பொழுது பட்டால் இனியார் காவல்

## 03 - வாழ்க்கை முறை

### 3.1 - வீடு - கட்டிட அமைப்பு

1900ம் ஆண்டின் முற்பகுதி வரை பெரும்பாலான வீடுகள் பனை ஓலையால் வேயப்பட்ட மண்குடிசைகளாக இருந்தன. அடுப்படி தனியான குடிசையாக இருந்தது. வசதி படைத்தவர்கள் நாற்சார்த் தன்மையுள்ள மண்வீடுகளை அமைத்தனர் வீட்டையும் அடுப்படியையும் பிரித்து நடுவில் முற்றம் காணப்பட்டது. இது நடுமுற்றம் என அழைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறான நாற்சார்வீடுகளில் ஒரு அறை மிகவும் பாதுகாப்பான முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இது மச்சவீடு எனப்பட்டது. இந்த மச்சவீடு (அறை) இரண்டு அடி இடைவெளி விட்டு இரண்டு பெரிய மண் சுவர்களால் அமைக்கப்பட்டு சுவர்களின் இடைவெளி மணலால் நிரப்பப்படும்.

மச்ச வீட்டின் மேற்புறத்தில் மரம், பலகை என்பன இடப்பட்டு தடிப்பான மண்படை பூசப்படும் உறுதியான கதவு போடப்பட்டிருக்கும் - இந்த அறையின் சுவர்களை இலகுவாக திருடர் துளைத்து வரமுடியாது. நகைகள், விலையுயர்ந்த பொருட்கள் என்பன இங்கு பாதுகாப்பாக வைக்கப்படும். உறவினர்கள் கூட இப்படியான மச்சவீட்டுக்குள் தமது நகைகளை வைத்துப் பாதுகாப்பர்.

மண்வீடுகள்சில மாடியமைப்பு கொண்டனவாய் இருந்தன. இவை மெத்தை வீடுகள் என அழைக்கப்பட்டன. மாடிப்படிகள் மண்ணால் அல்லது மரப்பலகையால் அமைக்கப்பட்டன. மண் வீடுகளுக்கு பெரும்பாலும் மரத்தால் ஆன சிறு யன்னல்கள் இருக்கும். பரியாரிமார்களின் வீடுகளில் வைத்திய அறையில் பெரிய அகன்ற மர அல்லது இரும்பு யன்னல்கள் பொருத்தப்பட்டிருந்தன.

மண்வீட்டுத்திண்ணைகள் 3 பக்கம் அல்லது 4 பக்கமும் அமைந்திருக்கும். முன்பக்கத்திண்ணை பரந்தது. இது மால் என்று அழைக்கப்படும். மால் ஓலைத்தட்டிகளால் எல்லைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். மண் நிலம் சாணியால் மெழுகப்படும்.

மண்விட்டுக்கலாசாரத்துக்கு அடுத்ததாக சுண்ணாம்பு வீடுகள் தோன்றின. பரியாரிமார் வன்னிவியாபாரிகள், பிராமணர் ஆகியோரின் வீடுகள் ஆரம்பத்தில் இவ்வகையாக அமைக்கப்பட்டன. அனேகமான சுண்ணாம்பு வீடுகள் 1920க்குப் பிறகு படிப்படியாக எழுந்தன. ஆயினும் பிராமணரின் வீடுகள் பல இக்காலத்துக்கு முந்தியன ஆகும்.

சுண்ணாம்பு வீடுகள் உயரமான வாசல் நிலைக்கதவுடையன. நாற்சார்த் தன்மை அனேக சுண்ணாம்பு வீடுகளிலும் பேணப்பட்டது. கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வடன் நாற்சார்த்தன்மை நெருங்கிய தொடர்புடையதாக இருந்தது.

சுண்ணாம்பு வீடுகள் பெரிய அறை, சின்ன அறை என்பவற்றுடன் சவுக்கண்டி எனப்படும் விசாலமான மண்டபம் போன்ற பகுதியை கொண்டிருந்தன. இது கொண்டாட்டங்கள் நிகழ்த்தவும், வியாபாரிகளின் முடைகள் அடுக்கவும் மிகவும் பயன்பட்டது.

சவுக்கண்டிப் பகுதி பீலி அமைப்பு கொண்டது. பீலியானது வீட்டிற்கு இருசிறகு அமைப்புத் தன்மையைக் கொடுத்தது. சுண்ணாம்பு வீடுகள் ஆரம்பத்தில் ஊரோடுகளால் வேயப்பட்டன. பிற்காலத்தில் தட்டை ஓடுகள் பயன்பட்டன.

பிராமணரின் வீடுகள் உயரமான சுற்றுவட்டில் கொண்டவை. ஏனைய வீடுகள் வேலிகளால் எல்லைப்படுத்தப்பட்டன. அலம்பல்வேலி, பனம்மட்டை வரிச்சு வேலி என்பன அதிகமாக இருந்தன. வடமராட்சி கிழக்குப் பகுதியில் இருந்து பல வண்டில்களில் தினசரி அலம்பல்க்கட்டுகள் வந்து கொண்டிருந்தன.

பின்னாளில் கம்பிவேலிகள் போடப்பட்டன. முன்வேலிகளில் மேற்புறமாக கிருகுகளால் அல்லது பனை ஓலைகளால் மறைத்து செத்தை அடைப்பர். சுண்ணாம்பு வீடுகளில் தெருவாசற் கதவின் மேற்பகுதியும் ஓடுகளால் வேயப்பட்டன. சங்கடப்படலை அமைப்பும் பெருமளவு காணப்பட்டது.

பெரும்பாலான வீடுகளுக்கு சாதாரண மரங்களாலும் ஓலைகளாலும் கட்டப்பட்ட படலைகளே பயன்படுத்தப்பட்டன. பிற்காலத்தில் இரும்புக்கேற் அமைப்புகள் பல வீடுகளுக்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.



சில வீடுகளுடன் கிணற்றடிக்கு அருகே தெருப்பக்கமாக மாடுகள் தண்ணீர் குடிக்க தொட்டி அமைத்திருப்பர். இவை அதிகமாக இப்போது இடிக்கப்பட்டுவிட்டன.

1940 களுக்குப் பிறகு அனேகமாக சீமெந்து வீடுகள் கட்டப்பட்டன. இவ்வாறான வளர்ச்சி நிலைகள் வேளாள, பிராமண பகுதி உயர் வர்க்க கிறிஸ்தவ பகுதியினருக்கே பெருமளவு பொருந்தும். அனேகமாக தாழ்த்தப்பட்ட பகுதி மக்களின் வீடுகள் பல இன்றும் சிறிய குடிசைகளாகவே உள்ளன.

தற்போதைய சீமெந்து வீடுகளில் சமயலறை வீட்டுடன் அமைக்கப்படுகிறது. சிலர் நடைபாதை விட்டு அடுப்படியை வீட்டுடன் இணைத்துக் கட்டுகின்றனர். வீடு பெண்டருக்கு சீதனமாகக் கொடுக்கப்படுவது வழமை. திருமணப் பேச்சில் வீடு முக்கியமானதொரு இடத்தைப் பெறுகிறது.

### 3.2. உணவு

20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலப் பகுதிவரை பனம் காணிகளும், வன்னிவியாபாரமும் எம்மவரின் பிரதான உணவைத் தீர்மானித்தன.

ஒடியற் பிட்டும், குரக்கன்பிட்டும் மத்தியான உணவாக இருந்தன. தினை, சாமை, வரகு என்பவற்றைக் கொண்டு பிட்டும் சோறும் அவித்தனர். அரிசிப்பிட்டு அக்காலத்தில் அவிப்பது குறைவு. ஆண்பிள்ளைகளுக்கு விசேடமாய் இடையிடை அரிசிப் பிட்டு அவித்துக்கொடுப்பர்.

ஒடியற்பிட்டுக்கு கத்தரிக்காய், பனாக்காய், மாங்காய், பச்சைமிளகாய் வெங்காயம் என்பன சேர்த்து அவித்து நெத்தலிமீன் தீயலுடன் உண்ணுவர். குரக்கன் பிட்டுக்கு கத்தரிக் காய் பாவற்காய் என்பன சேர்த்து அவித்து நெத்தலிமீன் தீயலுடன் உண்ணுவர். பிட்டுகளுக்கு பலவித கீரை வகைகளை சேர்த்து அவித்தும் சாப்பிடுவர். கீரைப்பிட்டு என அழைக்கப் படும்.

முன்னர் அரிசிச்சோறு அனேகமாக இராப்பொழுது உணவாகத்தான் பயன்பட்டது. இந்தச்சோற்றில் ஒருபகுதி நீருற்றி மறுநாள் பழம்சோறாக காலை உணவாக பயன்படுத்தினர்.



பழந்தண்ணீருக்கு உப்பிட்டு காலையில் பானமாகக் குடித்தனர். மோரும் பொதுவான பானமாகப் பயன்பட்டது.

1940ம் ஆண்டுக்குப்பிறகு (குறிப்பாக இரண்டாம் உலகயுத்தத்திற்குப் பின்னர்) தேநீர் பரவலாக அறிமுகமாகியது. இன்று பலவிதமான பால்மா வகைகள் அறிமுகமாகியுள்ளன. 1940க்கு முன்னர் குறைந்த அளவில் அறிமுகமாயிருந்த தேநீரை சுகவீனமுற்றிருப்போருக்கு மாத்திரம் குடிக்கக் கொடுத்தனர்.

சோற்றுக்குப் பலவகையான காய்கறி வகைகளும், மீன்கறிவகைகளையும் பயன்படுத்தினர். இறைச்சியும் இடையிடையே பயன்பட்டது. மாட்டிறைச்சி பொதுவாக இந்துக்களிடையே தவிர்க்கப்பட்டிருந்தது. காணிகளுக்குள் துவக்கால் முயல் சுட்டு கறியாக்கியும் உண்டனர்.

குரக்கன்மாவை பனம்கட்டி, தேங்காய்ப்பூ என்பவற்றுடன் சேர்த்துப் பிடித்த பிடிகாயை கொதிக்கும் கருப்ப நீருக்குள் இட்டு பின் சுவைத்துச் சாப்பிடுவர்.

கருப்பநீர்ப்பாணியை பதமாக வேகவைத்து மிளகு, சீரகம், மிளகாய்த்தூள் என்பன சேர்த்துக் கிண்டி பனாட்டுடன் சேர்த்து உண்ணுவர்.

மரவள்ளிக்கிழங்கை சீவிக்காயவைத்து மர உரலில் இடித்து மாவாக்கி பிட்டு அவித்து உண்ணுவதுண்டு.

அவித்த மரவெள்ளிக்கிழங்குடன் சிகப்பு மிளகாயை வெறுமனே இடித்து ஆக்கிய இடிசம்பலைத் தொட்டுச்சாப்பிடுவர்.

வத்தாளங்கிழங்கை அவித்து உண்பதுடன், ஓடியல் மாவுக்குள் வத்தாளங்கிழங்கை சிறுதுண்டுகளாக வெட்டிப் போட்டு, நெத்தலி, வெங்காயம், பச்சைமிளகாய் என்பன சேர்த்து பிட்டவித்து உண்பர்.

அரிசிப்பிட்டு படிப்படியாக முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியது. இரண்டாம் உலக மகாயுத்த காலத்தில் அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டபோது கோதுமைமா அறிமுகமாகி கோதுமைப்பிட்டும் அறிமுகமானது.

கோதுமைமாவிற்கு முன்னர் கோதுமை விதைகள் அறிமுகமானதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். கோதுமை விதையை ஊறவைத்து அரைத்து உழுந்து கலந்து தோசையாக சுட்டு உண்டனர்.

அரிசிப்பிட்டுக்கு காய்களைச் சேர்த்து (கத்தரிக்காய், வெண்டிக்காய், உருளைக்கிழங்கு என்பன அதிகமாகச் சேர்க்கப்படும்.) காய்ப்பிட்டு இப்பகுதியில் சிறப்பாக அவிக்கப்படும். வடமராட்சிப் பகுதியில் காய்ப்பிட்டு என்பது சிறப்பான தொன்றாகும். தற்போது கோவா, கறிமிளகாய் என்பனவும் சேர்க்கின்றனர்.

களி, பாற்கஞ்சி, கூழ் என்பனவும் முக்கியமானவை. ஓடியற்சூழ் அடிக்கடி ஆக்கப்படும். ஓடியற் கூழுக்கு பயிற்றங்காய், மரவள்ளிக்கிழங்கு, பாவற்காய், பலாக்கொட்டை, வெங்காயம் , பச்சைமிளகாய் , இலைவகை , மீன்வகை என்பன சேர்த்து ஆக்குவர்.

கூழை நுங்குப்பணிவிலால் அள்ளி அள்ளிக் குடிப்பதும், பலா , இலை அல்லது பிளாவில் கூழைவிட்டு வட்டமாக இருந்து உறிஞ்சிக்குடித்து களித்திருந்த அந்த நாட்களை ஆனந்தமாக முதியவர் நினைவுகூருவர்.

ஓடியற்கூழுக்குள் மொசுமொசுக்கை, சாத்தாவாரி போன்ற இலைகளைச் சேர்த்து இருமல், சளி , காமாளை போன்ற நோயுள்ளவருக்கு கொடுப்பர்.

இரவு உணவாக சமைக்கப்பட்ட அரிசிச்சோறு காலப் போக்கில் மதிய உணவாக மாறத் தொடங்கியது. அரிசிப்பிட்டு காலை , இரவு உணவாக பயன்படத் தொடங்கியது. பருத்தித் துறை நகரப்பகுதியில் இவ்வகையான மாற்றம் ஏற்பட்டதும் தும்பளைக் கிராமத்திலும் மாற ஒரு காரணமாக இருந்தது.

இடியப்பம் அவிக்கும் வழக்கமும் இவ்வேளையில் ஆரம்பமானது. பருத்தித்துறை நகரப் பெண்களால் இடியப்பம், வெள்ளை அப்பம் , தோசை என்பன ஆக்கப்பட்டு , தும்பளை போன்ற கிராமப்பகுதிகளுக்கு கொண்டு சென்று விற்கப்பட்டது. சுகவீனமானவர்களுக்கு இடியப்பம், வெள்ளை அப்பம் என்பன வாங்கிக் கொடுக்கும் வழக்கம் இருந்தது.

தற்போதும் வெள்ளை அப்பம் பருத்தித்துறை ஓடக் கரையில் பெண்களால்சு சுட்டு விற்கப்படுகிறது. குழந்தைகளுக்கும் , வயதானவர்களுக்கும் சுகவீன காலத்தில் அதிகம் வாங்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது.

1940ம் ஆண்டளவில் ஆட்டுக்கல் பாவனை தும்பளையில் இருந்ததாக தெரியவில்லை. 1945 அளவில் கந்தையாப் பரியாரியார் வீட்டில் ஒரு ஆட்டுக்கல் இருந்ததாக குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஆட்டுக்கல் இல்லாத காலத்தில் அம்மியில் உழுந்து நெரித்து அரைத்து தினைமாவுடன் குழைத்து தோசை சுட்டனர். இவ்வாறான தோசை சுடுதல் 1940 களில் ஆரம்பமானது.

பரியாரிமார்களின் வீடுகளிலேயே தோசை முதன் முதலில் அடிக்கடி சுடப்பட்டது. எடுபிடி வேலை நடக்கும் போதும், கூரை வேயும் போது உதவுவோருக்கு தோசை சுட்டுக் கொடுப்பது வழக்கம். இவ்வழக்கம் இன்றும் ஓரளவு காணப்படுகிறது. தினைமா கலப்பதற்கு பதிலாக அரிசிமா கலக்கப்பட்டு தோசை சுடுவது சற்று பிந்தியே ஆரம்பமானது.

வன்னியில் இருந்து வந்த எள்ளு, உழுந்து என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி எள்ளுப்பா, பாணியில் தோய்த்த பொரிவிளங்காய் , பயிற்றம் பணியாரம் என்பனவும் ஆக்குவர். எள்ளுப்பாவிற்கு 1920 களுக்கு பிறகு தும்பளை மேற்குப் பகுதி பிரபல்யமானது.

மாட்டுப்பாலில் தயிர், மோர் , நெய் என்பன தினசரி ஆக்கப்பட்டது. 1920களில் மோர், பழந்தண்ணி என்பவற்றைக் குடிக்க சாதாரணமாக சிரட்டையே பயன்பட்டது. பித்தளையால் செய்யப்பட்ட வட்டில் என்னும் பாத்திரமும் சில வீடுகளில் புழக்கத்தில் இருந்துள்ளது. பித்தளை மூக்குப்பேணி சற்றுபின்னர் அறிமுகமானது.

மண்குடத்தில் நீர் சேகரித்து சிரட்டையால் முடிவைப்பர். அடுப்படிக்கு முன்னாலும் மண்நிலத்தில் வட்டமாக பொச்சு மட்டை அடுக்கி அல்லது சிறுகுழியில் பானை பக்குவமாக சரியாமல் பாதுகாக்கப்படும்.



சமையலுக்கு குசுவெட்டியில் செய்யப்படும் சட்டி பாணைகள் பயன்பட்டன. கருப்பநீர்க்குடம் இந்தியாவில் இருந்து

துறைமுகப் பகுதியூடாகவரும். பித்தளைச்சுவம் , நிறைகுடம் என்பனவும் அன்று ஓரளவில் இருந்தன.

மாபிள் கோப்பைகள் பின்னர் புழக்கத்தில்வந்தன. இன்று அதிகளவில் எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள் புழக்கத்தில் உள்ளன.

மரத்தால்ஆன வெத்திலைத் தைலாக்கள் உலோக சுண்ணாம்புக் கரண்டங்கள் முன்னர் அதிக அளவில் இருந்தன. பின் பித்தளையால்ஆன வெத்திலைத் தட்டும் பயன்பட்டது. வீடு தோறும் தாம்பூலம் தரிக்கும் வழக்கம் முன்னர் இருந்தது. வந்தோரை உபசரிப்பதில் தாம்பூலம் முக்கிய இடத்தை பெற்றிருந்தது.

### 3.3 உடை

பருத்தி நூலால் ஆக்கப்பட்ட நெசவு செய்த துணிகள் ஏறத்தாள 20ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை பிரதான உடைகளாக சாதாரண வேளைகளில் மக்களால்ப் பயன்படுத்தப் பட்டன.

தும்பளைதெற்கு பகுதியினரின் நெசவு உடுப்புகள் தும்பளை மக்களின் உடைத் தேவையை பெருமளவு பூர்த்தி செய்தன.

ஆண்கள் நாலுமுடி நெசவுதுணியைக் கட்டுவர். 1940களில் பாடசாலைக்கு செல்லும் ஆண்கள் 4முடி துணியும் சால்வைத் துண்டும் அணியும் வழக்கம் இருந்தது.

அந்நாளில் ஆண்கள் சாரம் உடுப்பதில்லை. சாரம் உடுப்பது சோனகர்தான் என்ற கருத்து நிலைப்பாடு இருந்தது. பிராமணர்கள் இன்றும் சாரம் உடுப்பதைத் தவிர்த்து வருகின்றனர்.

சிறு பெண்கள் அந்நாளில் சிற்றாடை கட்டினர். (இடுப்பில் கட்டப்படும் சிறிய துணி) இளம் பெண்கள் முழுப்பாவாடை, சட்டை அணிவர் பாடசாலைக்கு முழுப் பாவாடை சட்டையும் , சிலர் வெள்ளை நிற half saree கட்டினர்.



வயதான பெண்கள் 8 முழ , 16முழ நெசவு சேலை அணிவர். மேற்சட்டை அணியும் வழக்கம் இருக்கவில்லை.

கொய்யாகம் வைத்து சேலையைக்கட்டி சேலையின் ஒரு முனைப்பாகத்தால் மார்பை மறைத்து பின்பக்கமாக தொங்க விடுவர். வழுகாமல் தொங்குவதற்கு சேலைத்தலைப்பில் திறப்பு அல்லது காசுக்குற்றியை கட்டிவிடுவர். மேற்கண்டவாறு சேலை உடுத்தலை கச்சை கட்டல் எனக்கூறுவர்.

சோனக வியாபாரிகள் ஊருக்குள் கொண்டுவரும் பச்சை வட்டம் , மத்தாப்பு , மான்புள்ளி போன்ற சேலை வகைகளை வாங்கி வெளியூருக்குச் செல்லும் வேளைகளில் அதிகம் பயன்படுத்துவர். இவை பழசாகிப் போனதும் ஓலைப்பாய்க்கு படுக்கை விரிப்பாகவோ அல்லது போர்வையாகவோ பயன்படுத்தினர்.

திருமணக்கூறையாக 1920 காலப்பகுதியில் சதுரவேலைப் பாடு கொண்ட குறுநாட்டுப்பட்டு பயன்பட்டது. பின்னர் சேலப்பட்டு, காஷ்மீர்ப்பட்டு, காஞ்சிபுரம்பட்டு என்பன பிரபல்ய மாயின. கொடிக்கூறை , பொட்டுக்கூறை என்பனவும் 1940களில் பிரபல்யமானவை. பாளையங்கோட்டைச் சேலை பெரும்பாலும் தாலிக் கூறையாகப் பயன்பட்டது. திருமணப் பெண்கள் வெல்வெற் துணியிலும், பட்டுத்துணி வகைகளிலும் மேற்சட்டை அணிந்தனர்.

1950களுக்குப் பின் ஆண்கள் அதிகமாக கட்டைக் காற்சட்டையை பாடசாலைக்கு அணியத் தொடங்கினர். உயர் பாடசாலைக்கு செல்வோரும் , அரசாங்க உத்தியோகம் கிடைத் தவரும் நீளக்காற்சட்டை அணிந்து சென்றனர். தமிழாசிரியர்கள் வேட்டி, நீளக்கையுடைய மேற்சட்டை என்பவற்றை தேசிய உடையாக அணிந்தனர்.

தற்காலத்தில் பலவித மேலைத்தேய பாணித் துணிமணிகள் அறிமுகமாயுள்ளன. திருமணப் பதிவுகளில் ஆண்கள் நீளக்காற்சட்டை கோற் அணிந்து மேலைத்தேசப் பாணியில் கேக்வெட்டி பதிவை நிகழ்த்துகின்றனர்.

1920, 30 களில் மழைகாலத்தில் சுளகு, சாக்கு , பெட்டி என்பவற்றைத் தலையில் பிடித்தவாறு செல்வர். தலைப்பட்டை, அகலமான பனை ஓலைத் தொப்பி என்பனவும் பயன்பட்டது. தாளம் இலையை வெட்டிக் காயவைத்து தடிகள் மூலம் குடை போலக்கட்டிப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

### 3.4 உறவுமுறை

முன்னர் 1920களில் தாயை ஆத்தை என்று அழைத்தனர். பெரியாத்தை , குஞ்சியாத்தை, சின்னாத்தை , கறுப்பாத்தை , சிவப்பாத்தை என்றெல்லாம் தாய்முறை உறவுகளைக் குறிப்பிடுவர். தாயின் தாய் ஆச்சி என அழைக்கப்படுவர்.

தகப்பனை அப்பு என அக்காலத்தில் அழைத்தனர். தகப்பன் முறை உறவுகளை பெரியப்பு , குஞ்சியப்பு , சீனியப்பு என அழைப்பர். தகப்பனின் தந்தை அப்பப்பு எனப்படுவர்.

1940களில் தகப்பனை ஐயா என்று அழைக்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. தாயை அம்மா என அழைத்தனர். தந்தை முறை உறவுகளை பெரியையா, சீனியையா, குஞ்சியையா , ஆசை ஐயா என அழைப்பர். தாய்முறை உறவுகளை பெரியம்மா, சீனியம்மா, குஞ்சியம்மா, ஆசையம்மா என அழைப்பர்.

தற்காலத்தில் தகப்பனை அப்பா என்று அழைக்கின்றனர். இதற்கு முன்னர் அப்பா என்றால் தகப்பனாரின் தந்தையை குறித்து நின்றது. இவ்வேளை அப்பாச்சி என தகப்பனின் தாயைக் குறிப்பிடுவர்.

தற்காலத்தில் தகப்பன் முறை உறவுகளை அப்பா, சித்தப்பா , பெரியப்பா என அழைப்பர். தாய்முறை உறவுகளை அன்ரி, சின்னன்ரி, பெரியன்ரி என்பர். அம்மப்பா, அம்மம்மா அப்பப்பா, அப்பம்மா, என தாய் தந்தையரின் பெற்றோர்களை அழைப்பர்.

மேற்கூறியவாறில்லாமல் பல்வேறு குடும்பங்களில் அழைப்பதில் மாறுபாடுகளும் உண்டு. முன்னர் மகனை மேனை எனவும், மகளை பிள்ளை எனவும் கூப்பிடுவர். தற்போது ஓரளவு இது புழக்கத்தில் இருந்தாலும் பெயர் சொல்லி அழைப்பது அதிகமாக உள்ளது. இதற்காக முன்னர் பெயர் சொல்லி அழைக்கவில்லை என்று பொருள் கொள்ளலாகாது. அருகில் இருந்து கதைக்கும்போது என்னமேனை , என்னபிள்ளை என முன்னர் அதிகமாக கதைப்பர். அத்துடன் அப்பு, ராசா எனவும் மகனை செல்லமாக அழைப்பர்.

முன்னர் கணவனைப் பற்றி பிள்ளைகளிடம் கூறும்போது அப்ப. கொப்பு , கொப்பர் (பிறகு கொப்பா, கொய்யா) எனக் குறிப்பிடுவர். ஏனையோரும் இவ்வாறு குறிப்பதுண்டு.

கணவனை அவர்முன்னிலையில் இஞ்சருங்கோ, கேளுங் கோ..... அப்பா என அழைக்கின்றார். இன்றும் பெயர் சொல்லியழைக்கும் மரபு மிகக் குறைவு அல்லது இல்லை யென்றே கூறலாம்.

தகப்பன் பிள்ளைகளிடம் தாயைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது கோத்தை (பின்னர் கொம்மா) என்பார். இவ்வாறே மாமி, அத்தான் முறை உறவுகளை கோமி, கொத்தான் என்பர். மாமாவை அம்மான் என முன்னர் அழைத் தனர்.

பேரன், பேத்தி என்ற சொல் ஒன்றுவிட்ட தலைமுறைக் குரிய பொதுச் சொல்லாகவே இன்றும் இருந்தும் வருகிறது. இது பெற்றோரின் தாய் தகப்பனைக் குறிக்கவும் அவர்கள் தங்களின் பிள்ளைகளின் வாரிசுகளை குறிக்கவும் பயன்படுகிறது.

### 3.5 போக்குவரத்து முறைகள்

உள்ளுள்ளு

1800 களின் பிற்பகுதியில் வன்னி வியாபாரத்துக்கு கால்நடையாகவே சென்று வந்தனர். பொதி சுமக்கும் மாடுகளில் (பொதிமாடு) மூட்டை முடிச்சுகளைக் கட்டி ஏற்றிச் சென்றனர். வடமராட்சி கிழக்குப் பகுதியூடு (நெடுங்கேணி வீதியூடாக) ஆனையிறவு சென்று கண்டி வீதியூடாக வன்னி சென்றனர். இதேவேளை பருத்தித்துறை துறைமுகப்பகுதியில் இருந்து சிறுகப்பல்களில் திருகோணமலை சென்று பின் அங்கிருந்து நடந்து வன்னிச் சிங்களப் பகுதிகளுக்கு சென்று வந்துள்ளனர். மாட்டுவண்டிகளும் இவ்வகையில் பின்னர் பயன்பட்டுள்ளது.

உள்ளுள் பயணங்களுக்கு 1900 ஆண்டின் முற்பகுதியில் குதிரை பூட்டிய கோச்வண்டிகளை சில தனியார் போக்கு வரத்தாக நடத்திவந்துள்ளனர். கோச் வண்டிகள் தும்பளை வீதியில் தரித்து நின்றன. கோச்வண்டியின் மேற்புறம் மூடப் பட்டிருக்கும். உள்ளே இருபுறமும் இருக்கை வசதிகள் கொண்டன. யாழ்ப்பாணம் கொடிகாமம், வலிகாமம் தென்மராட்சிப் பகுதிகளுக்குச் செல்ல கோச் வண்டிகள் பயன் பட்டன.



1900 ஆண்டின் முற்பகுதியில் வடபகுதிக்கு புகையிரதச் சேவை வந்த பின்னர் வன்னிக்கான பயணம் இலகுவாகியது. 1925 அளவில் தும்பளை பகுதிக்கு சவளற்கார் அறிமுகமானது. 1930 களில் தனியார் பஸ்கள் அறிமுகமானது. கோச்வண்டி களை வைத்திருந்தவர்களே தனியார் பஸ் சேவையை பின்னர் நடத்தினார்கள்.

1930ம் ஆண்டு அளவில் பிராமணரான சோமையர் என்பவர் முதன் முதலில் ஹேரீக்ஸிஸ் சைக்கிள் ஒன்றை வைத்திருந்தார் என அறிய முடிகிறது.

அக்காலத்தில் இளைஞர்கள் சைக்கிள் ஓடித்திரிவது சமூகத்தில் தரக்குறைவாகவே மதிப்பிடப்பட்டதாம். இவ்வாறு சைக்கிள் ஓடித்திரியும் இளைஞரை காவாலி, கடைப்பிளி என்று அழைத்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

கால் நடையாகவும், சிறுகப்பல்களிலும், மாட்டுவண்டில் களிலும் வன்னிக்குச் சென்று வரும் காலத்தில் ஓலையில் கடிதம் எழுதி தொடர்பு கொண்டனர். திருமணஓலை எனின் மஞ்சள் பூசியும் , சாவோலை எனின் மூலையில் நெருப்பால் சுட்டும் அனுப்புவர்.

ஓலை எழுத, வாசிக்க படிப்பறிவுள்ளவர்களின் துணையை நாடுவர். இதனால் வன்னியில் இருந்து வரும் ஓலைகள் பின்னாளில்க் கடிதங்கள் என்பன குரியற்றை பள்ளிக்கூட மயிலுச்சட்டம்பியார் , ஆலடிப்பள்ளிக்கூட பாவிலுச் சட்டம்பியார் மேற்பார்த்து வருவதுண்டு. அவர்கள் கடிதத்தை வாசித்து உரியவர்களுக்கு உடன் செய்தியை அறிவிப்பார்கள்.

பின்னர் போக்குவரத்து வசதிகள் தனியார் பஸ்கள், கார்கள், மோட்டார்சைக்கிள்கள், சைக்கிள்கள் என்பன படிப்படியாக அதிகரித்தன. ஆயினும் சைக்கிளே யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் தேசிய வாகனமாக உள்ளது. வீட்டில் ஒவ்வொரு வருக்கும் ஒரு சைக்கிள் எனத் தக்கவாறு இளம் பெண்களும் திருமணமான பெண்களும் சைக்கிள் ஓடுவது மிக அதிக அளவில் காணப்படுகிறது.



## 0.4 - தொழில்வளம்

### 4.1 - பருத்திநூல் தயாரிப்பு

தும்பளையில் பல நூற்றாண்டுகளாக பருத்தி நூல் தயாரிப்பு பிரதான தொழிலாக இருந்துள்ளது. 1915 களிலும் பருத்தி நூல்தயாரிப்பு பல வீடுகளில் நடைபெற்றுள்ளது. வயதான பெண்களே பருத்தி நூற் தயாரிப்பில் அதிகம் ஈடுபட்டனர்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பருத்திப்புடவை வியாபாரமும், சாயமுட்டும் தொழிலும், பருத்தித்துறைப் பகுதியில் சிறப்பாக நடைபெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. (கலாநிதி.இ.பாலசுந்தரம் - இடப்பெயர் ஆய்வுகள்)

வெளிநாடுகளில் இருந்தும், வன்னிச்சிங்களப் பகுதிகளில் இருந்தும் பெருமளவு பருத்தி இங்கு கொண்டுவரப்படும். மட்டக்களப்பு, திருகோணமலையூடாக பருத்தித்துறைக்கு வந்து சென்ற கப்பல்களில் பருத்தி இறக்கப்பட்டும், பருத்திநூல் ஏற்றப் படும் வந்துள்ளன.

பருத்திநூல் தயாரிப்புக்கு மூன்றுவகையான பொறியமைப்புகள் வீடுகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

- (1) கால்கள் உள்ள பெட்டிவடிவ அமைப்புடைய பொறி. இதனால் பருத்தியை இட்டு அசைக்கும்போது பஞ்சம், விதையும் வேறாக்கப்படும்.
- (2) பஞ்சவட்டத்தடி -- வில்லுப் போன்ற அமைப்புடையது. இராமரின் வில் மாதிரி என குறிப்பிடுவர். வேறாக்கிய பஞ்சைக்குவியலாக்கி பஞ்சவட்டத்தடிமூலம் சுண்டி பஞ்சைப் பதப்படுத்துவர்.
- (3) இராட்டினம் - பதமாக்கியபஞ்சை சிறிதுசிறிதாக எடுத்து தமது தொடைகளில் வைத்து உருட்டியபின் சிறிய இரும்புச் சக்கரங்கள் உள்ள இராட்டினத்தின் உதவியுடன் நூலாக்கி சிறிய தடிகளில் சுற்றிவைப்பர்.

தயாரிக்கப்பட்ட நூல்கள் வீடுகளிலிருந்து கொள்வனவு செய்யப்பட்டு பருத்தித்துறை நகரத்தில் சாயமுட்டப்படும். சாயக்காரர் பலர் நகரப்பகுதியில் இருந்தனர். பச்சை, நீலம், சிவப்புச் சாயங்கள் பெருமளவில் பயன்பட்டன.

சாயமுட்டப்பட்ட நூல்கள் புடவைகளாகத் தயாரிக் கப்படும். வியாபாரிமுலையில் பருத்திப்புடவை தயாரிப்பு நிலையம் பெரிய அளவில் இயங்கிவந்துள்ளது. இந்தப் புடவைகள் வெளிநாடுகளுக்கும், வெளியூர்களுக்கும் கப்பல் மூலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

தும்பளை தெற்கில் பலவீடுகளில் குழித்தறி மூலம் பருத்திப்புடவை தயாரிக்கப்பட்டது. தடித்த முறுக்கு நூலிற் தயாரித்த கூறாப்பாய் என்னும் துணி பாய்மரக்கப்பல்களுக்கு பயன்பட்டது.

மீனவர்களும் அக்காலத்தில் பருத்தி நூலைக் கொள் வனவு செய்து உரிய தடிப்பாக முறுக்கி வலை தயாரித்தனர்.

சோனக வியாபாரிகள் பலர் தும்பளைப் பகுதிக்கு வந்து நூல்களைக் கொள்வனவு செய்து பல்வேறு இடங்களிலுமுள்ள புடவைத் தயாரிப்பு நிலையங்களுக்கு விற்பனை செய்வர்.

தும்பளைக் கிராமத்தில் மாத்திரமன்றி துறைமுகத்தைச் சூழ்ந்த வேறு பலகிராமங்களிலும் பருத்திநூல்த் தயாரிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது.

பருத்திச்செடி செய்கை ஓரளவில் வடமராட்சிப் பகுதியில் இருந்துள்ளதாகத் தெரிகின்றது. பருத்திஒல்லை என்ற குறிச்சி துன்னாலையிலும், பருத்திவட்டம் என்ற குறிச்சி அல்வாய் கிழக்கிலும் காணப்படுவது நோக்கத்தக்கது.

பலநூற்றாண்டுகளாக பருத்தி இறக்குமதி, பருத்திநூல்த் தயாரிப்பு, பருத்திப்புடவை ஏற்றுமதி என்பவற்றுடன் தொடர் புடைய துறைமுகமாக இருந்ததால் பருத்தித்துறை என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

## 4.2 தும்புத்தொழில்

தும்பளையில் தும்புத் தொழில் பற்றிய விபரமும் தும்புத்தொழில் நடைபெற்றமையால் தும்பளை எனப் பெயர் பெற்றமையும் முன் அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

## 4.3 கதேச வைத்தியம், சோதிடம்

தும்பளைக்கிராமம் முழுவதும் கதேச வைத்தியர்களும், சோதிடர்களும் தோன்றினாலும் தும்பளை மேற்குப்பகுதி வைத்திய சோதிடத்துக்கு சிறப்புற்று விளங்கியதை முன்னுள்ள அத்தியாயங்களில் கண்டுள்ளோம்.

சென்ற நூற்றாண்டில் தும்பளைக் கிராமத்தில் 25 க்கும் மேற்பட்ட சிறந்த கதேச வைத்தியர்களும், சோதிடர்களும் வாழ்ந்துள்ளனர்.

சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கதேச வைத்தியர்களுள் குழந்தை வைத்தியத்தில் புகழ்பெற்றவர்களாக பரமானந்தப் பரியாரியார், ஆறுமுகப்பரியாரியார் (இவரின் மகன் திருநாவுக் கரசுவம் கதேசவைத்தியம் அறிந்தவர்) சிதம்பரப்பிள்ளைப் பரியாரியார் ஆகியோர் விளங்கினர்.

முறிவு வைத்தியத்தில் கதிர்காமப்பரியாரியார் பிரபலமானவர். ஆசிப்பரியாரியார் (ஆ.சிவப்பிரகாசம்) முறிவு வைத்தியத்திலும், மகப்பேற்று வைத்தியத்திலும் சிறந்தவர். கந்தையாப் பரியாரியாரும் முறிவு வைத்தியத்தை சிறப்புற செய்துள்ளார். தம்பையாப்பரியாரியார் வாதரோக வைத்தியத்தில் புகழ்பெற்றவராக விளங்கினார்.

மேற்குறிப்பிட்டவர்கள் பொது வைத்தியத்துறையிலும் சிறப்பானவர்களே. இவர்களுடன் சின்னப்புப்பரியாரியார், சின்னையாப்பரியாரியார், சந்திரசேகரப்பரியாரியார், கிருஷ்ண பிள்ளைப் பரியாரியார் இவரின் மகன் குமாரசாமிப் பரியாரியார் என்போர் சிறந்த பொது வைத்தியர்களாக விளங்கினர்.

கந்தையாப் பரியாரியாரின் மருமகன் செல்வராசாப் பரியாரியார் பொது வைத்தியத்தில் சிறந்தவர்களுள் ஒருவர். இவரின் மகன் செ.சுந்தரமூர்த்தி வைத்தியராக தற்போது கடமையாற்றி வருகிறார்.



பரமுப்பரியாரியின் மருமகன் சபாரத்தினம் (குண்டுமணிப் பரியாரியார்) பொதுவைத்தியத்திலும், குழந்தை வைத்தியத் திலும் சிறப்பானவர்.

தும்பளைகிழக்கில் வாழ்ந்த குமாரவேல் பரியாரியார் விஷக்கடி வைத்தியத்தில் சென்ற நூற்றாண்டில் புகழ்பெற்று விளங்கினார்.

தும்பளை தெற்கு வேலுப்பரியாரி, இவரது மகன் முருகன், இவரது மகன் கிட்டிணன் என்போரும் சின்னத்தம்பி பரியாரி மருமகன் கார்த்திகேசு ஆகியோர் சென்ற நூற்றாண்டில் சிறந்த பொது வைத்தியர்கள். அண்ணாவி கறுவல் சிறந்த வாதரோக வைத்தியராக விளங்கினார். நா.முருகையா பரியாரியார் தற்போது பிரபல்யமானவர்.

மூக்கம் பகுதி ஆறுமுகப்பரியாரியார் சலவைத் தொழிலாளர் பகுதி வீரன் வைரன் பரியாரியார் என்போரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

அனேகமான சுதேசவைத்தியர்கள் சோதிடம் பார்ப்பதிலும் வல்லவர்களாக விளங்கினர். வே.கதிர்காழுப் பரியாரியார் சிறந்த கால்நடை வைத்தியராகத் திகழ்ந்துள்ளார்.

சோதிடத்தை பொறுத்தவரையில் ஏராளமானவர்கள் அறிந்துவைத்துள்ளார்கள். அனைவரையும் குறிப்பிடுதல் சாத்திய மற்றது தும்பளை மேற்கு சந்திரப்பரமானந்தர் குடி சோழ மகாராஜாவின் பிரதானிகளின் ஆஸ்தான வைத்திய சோதிடராக விளங்கியவர்கள். ஒல்லாந்த அதிகாரிகளாலும் பாராட்டும் பரிசும் பெற்றவர்கள்.

இவர்களுள் சென்ற நூற்றாண்டில் வேற்பிள்ளைச் சோதிடர் மகன் கணபதிப்பிள்ளை சோதிடர் இவரின் மகன் பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன், மற்றும் இராமுப்பிள்ளை, முருகப்பர், வே.பெரியதம்பி, க.தியாகராசா, த.சண்முகசுந்தரம், க.பொன்னுச்சாமி, வே.கணபதிப்பிள்ளை (ஆசிரியர்), க.மகாகணபதிப்பிள்ளை, வே.கருணானந்தன், க.செல்லத்தம்பி என்போர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.



பிராமணவிதிப் பிராமணர்களும் சோதிடத்தில் சிறப்பான  
வர்கள். சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சுப்பிரமணிய  
சாஸ்திரிகள் மிகவும் பிரபல்யமானவர்.

சின்னையா சாஸ்திரி பற்றி சென்ற நூற்றாண்டில்  
அறியாதவர் எவருமில்லை. இலங்கையிலும் , இந்தியாவிலும்  
புகழ் பெற்றவர்.

#### 4.4 வன்னி வியாபாரம்

தும்பளை கிழக்கு , மேற்குப் பகுதிமக்களில் பலர்  
வன்னி வியாபாரிகளாக 19ம், 20ம் நூற்றாண்டுகளில் சிறப்பிற்று  
விளங்கினர். சோதிட , வைத்தியர்கள் தவிர ஏனைய ஆண்  
களில் அனேகர் வன்னி வியாபாரத்திலேயே 20ம் நூற்றாண்டின்  
நடுப்பகுதிவரை (1940) அதிகம் ஈடுபட்டனர்.

வன்னி என்று கூறும்போது வன்னிச் சிங்களப்  
பகுதிகளான மதவாச்சி, அனூராதபுரம் , கெப்பிற்றிக் கொலா  
வெவ, காட்டகஸ்திரிய, இரத்மலக்காவெவ, திவுள்ளாவெவ,  
கொரோப்புத்தான, கற்கந்த குமுக்கொல்லாவெவ போன்ற பகுதி  
களிலும் வவுனியா தமிழ்பகுதியை அண்டிய ஊர்களையும்  
இங்கு குறிக்கின்றது.

வன்னியில் இருந்துவரும் பருத்தி, நெல்,பயறு, குரக்கன்,  
சாமை , கொள்ளு , தினை, போன்றவற்றை இங்கு விற்பனை  
செய்வர். பனங்கட்டி, புகையிலை, கருவாடு, பனங்கிழங்கு,  
புழுக்கொடியல் , சுளகு, பெட்டி, பாய் போன்றன இங்கிருந்து  
வன்னிக்கு அனுப்பப்படும்.

பனங்கட்டி வியாபாரம் அக்காலத்தில் வன்னியில்  
அமோகமாக நடைபெறும். வன்னிச்சிங்கள வியாபாரிகள் தும்ப  
ளைக் கிராமத்துக்கு வந்து பனங்கட்டியை கொள்வனவு செய்து  
சென்றுள்ளனர்.

அனூராதபுரத்தில் வட்டிக்கடையும் தும்பளை மக்கள்  
சிலரால் நடாத்தப்பட்டுள்ளது. அனூராதபுர வியாபாரிகளுள்  
தும்பளை கிழக்கைச் சேர்ந்த S.N.சிற்றம்பலம் பிரபல்யமானவர்.  
அனூராதபுர நகருக்கு சேமனாக (நகரசபை முதல்வர்) இருந்து  
சேவையாற்றியவர். இவரின் நினைவாக சிற்றம்பலம் வீதி என  
அனூராதபுரத்தில் தெரு ஒன்றிற்கு பெயர்கூட்டப்பட்டிருந்தது.

1958, 1977, 1983 கல்வரங்களில் எழுது வியாபாரிகள் பெரிதும் பாதிப்புக்கு உள்ளாயினர். சிலர் கொல்லப்பட்டனர். சொத்துக்கள் குறையாடப்பட்டன. 1958ல் இருந்து படிப்படியாக வன்னி சிங்களப்பகுதி வியாபாரம் செப்வோரின் அளவு குறைந்து 1983ன்பின் வவுனியா தவிர்ந்த சிங்களப்பகுதிகளில் இல்லையெனும் அளவிற்கு ஆகிவிட்டது.

#### 4.5 நெசவுத்தொழில் - (தும்பளை தெற்கு)

வள்ளுவர்குலத்தைச் சேர்ந்த தும்பளை தெற்கு மக்களின் பிரதான தொழிலாக நெசவுத்தொழிலும், மேளமடித் தலும் இருந்துள்ளது.

தும்பளைதெற்கு மக்களின் திருமணத் தொடர்புகள் தன்னாலை, நவிண்டில், அல்வாய், உடுப்பிட்டி ஆகிய பகுதிகளில் வாழும் இவர்களின் சமூகத்தவர்களுடன் இருந்து வந்துள்ளது. மேற்படி இடங்களிலும் நெசவுத் தொழில் மிகப்பழைய காலம்முதல் சிறந்து விளங்கி வந்துள்ளது.

ஆரம்பகாலத்தில் தும்பளை தெற்குமக்கள் குழித்தறியில் (குழியில் கிடங்குவெட்டி கால்களை வைத்தபடி நெசவு செய்யத்தக்கதாக தறி அமைத்து) நெசவு செய்து வந்தனர்.

இதில் 12 முழச்சேலை நெசவ் 2 அல்லது 3 நாட்கள் தேவைப்பட்டது. இம்முறையில் கூறைச்சேலையும் தயாரித்தனர்.

இந்தியாவில் தயாரித்த களிநூலை வளையமாக கடையில் வாங்குவர். பருத்தித்துறையில் பாக்குக்கார கண்பதிப் பிள்ளையின் கடை 1950களில் பிரபல்யமானது. இவரின் கடையில் கயிறு வகைகள், நெசவுநூல் வகைகள், மீனவருக்கான நூல்வகைகள், சுருட்டுக்கட்டும் நூல் என்பன விற்கப்பட்டது.

களிநூல் வளையத்தை பாக்களத்தில் வைத்து நூல் ஓடுவர். இது பாஓடல் எனக் கூறப்படும். இதில் பெண்களின் பங்கு பிரதானமாக இருந்தது. பாக்களத்தில் வைத்து கோரைக்கிழங்குப் பசையேற்றி உறுதியாக்குவர். நீளப்பாட்டுக்கு ஓடும் நூலை (வாப்பூல்) இவ்வாறு உறுதியாக்கப்படும்.

குறுக்குப்பாட்டுக்கு ஓடும் நூல் (ஊடைநூல்) பசையேற்று வது இல்லை. இது வெவ்வேறு இலக்கங்களில் காணப்படும்.

குறுக்குப்பாட்டுக்கு ஓடும் ஊடைநூலே துணியின் தடிப்பைத் தீர்மானிக்கும். நூலின் இலக்கம் குறைய துணியின் தடிப்புக்கூடும்.

1950களுக்குப் பின்னர் நெசவுத்தொழில் நவீனமுறைகள் படிப்படியாக அறிமுகமாகியது. சட்டில், கீல்ஸ், ரீற் போன்ற நவீன பாகங்கள் அடங்கிய பிறேம்லூம் பயன்பாட்டுக்குவந்தது. விரைவாகவும், இலகுவாகவும் அதிக அளவில் நெசவு செய்தனர். இதன் மூலம் ஒரு வாப்பில் 300 - 400 யார் துணியில் ஏறத்தாள் 25 அல்லது 30 சேலைகள் தயாரிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

1960ல் இருந்து 1975ம் ஆண்டுவரை அதிக அளவு வருவாயைப் பெறக்கூடிய தொழிலாக நெசவு இருந்தது. வைத்தியசாலைக்கு தேவையான படுக்கை விரிப்புத் துணிகளை ஒருகிழமைமில் சராசரியாக 500 - 750 வரை தயாரித்தனர்.

நெசவுசமாசம் சேலை, சாரம் போன்றவற்றைக் கொள்வனவு செய்து விற்பனை வாய்ப்பை இலகுவடுத்திக் கொடுத்தது. சேலை, சாரம், வேட்டி, துவாய், பட்டுவேட்டி, பட்டுச்சால்வை, பட்டுச்சேலை என்பனவும் நெசவு செய்து வந்தனர்.

தற்காலத்தில் வெளிநாட்டுத் துணிகளின் பாவனையும், நவீன துணிவகைகளின் மோகமும் போராட்ட சூழ்நிலையும் தும்பளை தெற்கு மக்களின் தொழிலைப் பாதித்து பலர் தொழிலைக் கைவிட்டுள்ளனர்.

நவீன தொழில் நாட்ப வசதிகளுடன் கூடிய நெசவு, ஆடைத்தொழிலகம் ஒன்று நிறுவுவதற்கான தேவை இவர்களை வேண்டிநிற்கின்றது.

தும்பளை தெற்கு மக்கள் சென்ற நூற்றாண்டுகளில் நெசவுத் துணிகளை கொள்வனவு செய்யவந்த சோனக வியாபரிகள் மூலமாக சங்கேத மொழியினை அறிந்து வைத்திருந்தனர். இம் மொழி இன்று பலருக்குத் தெரியாது. அக்காலத்தில் இம் மொழியை பொது இடங்களில் தமக்குள் பேசிக் கொள்வது வழமை. அவர்கள் பாவித்த சில சொற்களை கீழே காணலாம்.



தாட்டன் - ஆண்  
தாட்டிச்சி - பெண்  
தாட்டன்குட்டான் - சிறுவர்  
நெடுகுதல் - வருதல்  
தொக்குதல் - போதல்  
சதா - ஒன்று  
துவா - இரண்டு  
திலு - மூன்று

கவியல் - வீடு  
மெத்தல் - சாப்பாடு  
நருக்கு - உடுப்பு  
மொழிதல் - கதைத்தல்  
நட்டான - செத்த  
சுள்ளன் - வேளாளர்  
நட்டானசுள்ளன் - மடப்பளியார்

பாத்து - நான்கு  
தட்டல் - ஐந்து  
தடவல் - ஆறு  
நுளைச்சல் - ஏழு  
வலு - எட்டு  
தாயான் - ஒன்பது  
பலு - பத்து  
பலுச்சதா - பதினொன்று  
துவாப்பலு - இருபது  
திலுப்பலு - முப்பது  
பலுப்பலு - நூறு  
துவாப்பலு - இருநூறு

கட்டெறும்பு - கொல்லர்  
வெட்டெறும்பு - தச்சர்  
கோத்தையன் - நளவர்  
குடும்பியன் - பள்ளர்  
கோரைதள்ளி - அம்பட்டர்  
தும்பையான் - வண்ணார்  
நீர்க்காகம் - கரையார்  
விண்ணியான் - பறையர்  
நட்டானவிண்ணியான் - சக்கிலியர்  
வால் - கோவியர்

உ-ம் : சுள்ளன் தட்டாச்சி தொக்குது  
வேளாள பெம்பிளை போகுது

#### 4.6 பனம்பொருள் உற்பத்தி

தும்பளை பனைவளம் கொண்ட கிராமமாகும். லச்சுமணன் தோட்டம், தும்பளை தெற்கு பகுதிகளில் அதிக செறிவில் பனங்காணிகள் காணப்படுகின்றன. தும்பளை மேற்கு மக்கள் அதிக பனங்காணிகளை கொண்டுள்ளனர்.

கருப்பநீரில் இருந்து பனங்கட்டி தயாரித்தல், பனங்களியில் இருந்து பனாட்டுத் தயாரித்தல், பனங்கொட்டை நாட்டிப்பெற்ற பனங்கிழங்கு மூலம் ஓடியல், புழுக்கொடியல், ஓடியல்மா என்பவற்றையும் தயாரிப்பர்.



கருப்பநீர்க்குடம் அக்காலத்தில் இந்தியாவில் காக்காநாட்டிலிருந்து வந்து சேருமாம். பனங்காணிகளில் கருப்பநீரைப் பெற்றுக்குடத்தை தலையில் சுமந்தபடி நடந்துவருவர்.

கருப்பநீரைக்காச்சி பனங்கட்டி ஆக்குதல் பெரும்பாலான வீடுகளில் நடைபெற்றுள்ளது. குட்டான் பனங்கட்டியும் அடைப்பனங்கட்டியும் (தட்டையானது) தயாரிக்கப்பட்டன.

பெரியபானையில் கருப்பநீரைக் காச்சித் தடிப்பாக்கி, பின்னர் சட்டியில் காச்சி பருவத்துக்கு வற்றியதும் அகப்பையால் கடைந்து மசிப்பர். பின் அகப்பையால் குட்டானில் இட்டும், அடை அடையாக போட்டும் காயவைப்பர்.

பனங்குற்றியில் கொட்டு செய்து அதனுள் பனங்கட்டிகளை இட்டு கசியாமல்ப் பாதுகாப்பர். உள்ளூரிலும், வன்னியிலும் பனங்கட்டி வியாபாரம் அமோகமாக நடைபெறும்.

பனாட்டுத்தயாரிப்பதற்காய் 4 அல்லது 5 அடி உயரத்தில் பனங்குற்றிகளால் பரண் அமைத்திருப்பர். பரணின் கீழ் பனை ஓலையின்மேல் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து தேங்காய் உடைத்துக் கற்பூரம் காட்டி நல்ல நாளில் பனங்காய் பினைந்த களியை பனாட்டுப் பாயில் பரவி பரணில்க் காயப்போடுவர். பனாட்டு உள்ளூரிலும் வன்னியிலும் உணவுக் காக விற்பனையாகும். மட்டக்களப்புப் பகுதி முஸ்லீம்களும் இதனை வாங்கி இறைச்சி வற்றலுடன் விரும்பி உண்பர்.

நுங்குக்காலத்தில் வெளிக் காணிகளில் எவரும் போய் நுங்கு பொறுக்கலாம். ஆனால் ஆடி பிறந்தால் எழுதப்படாத சட்டமாக பனங்காணிகளுக்குள் செல்லக்கூடாது என்பது நடைமுறையில் இருக்கிறது. இதைமீறி களவாகப் பனம்பழம் பொறுக்குபவர்களும் உண்டு.

பனம்பழக்காலத்தில் பனங்காணிகளில் கொட்டில் அமைத்து இரவிரவாக விழித்திருந்து பெண்கள் பனம்பழம் பொறுக்குவர். பனம்பழத்திலிருந்து பனங்களி பிழிந்து பனங்காய்ப் பணியாரம் கவையாய் ஆக்குவர்.

ஆவணி மூலத்தன்று பெரும்பாலும் பனங்கொட்டைப் பாத்தி போடப்படும். பிள்ளையார் பிடித்துவைத்து, தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி 3 கொட்டைகளை முதலில் நாட்டித் தண்ணீர் ஊற்றுவர். பின் ஏனையவை நாட்டப்படும்.

பனம்பாத்தி லட்சுமணன் தோட்டப்பகுதி கணக்கிலா வத்தைப்பகுதி , மற்றும் வடக்கு, கிழக்கு கடலோர பகுதிகளில் மணற் பாங்கான இலகுவாக கிழங்கு வளரக்கூடியதும், இலகுவாக கிண்டியெடுக்கக் கூடியதுமான பகுதிகளில் அமைக்கப்படும்.

அனேகமான சிவராத்திரியை அடுத்து வரும் வளர்பிறை நாட்களில் பனம் பாத்தி கிண்டிக் கிழங்கெடுப்பார்கள். முதலில் கிண்டியெடுத்து சில கிழங்குகளை 5, 7 , 9 என ஒற்றைவிழும் தானத்தில் எடுத்து ஒன்றாகக் கட்டி நிமிர்த்திவைத்து பிரண்டைத் தண்டால் மாலையிடுவர். இதன் முன் ஏனைய கிழங்குகளைப் படைத்து, தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டியபின் தொடர்ந்து கிண்டுவார்கள். பிரண்டைத்தண்டு காவற்கொடியாகக் கருதப்படுகிறது. சேதமின்றி கிழங்கு கிண்டியெடுக்கவும், கிழங்கு பொலியவும் வேண்டி இவ்வழிபாடு நிகழும்.

பனங்குருத்தோலையில் இழைத்த சிறு யானை உருவினுள் கொதித்து இறுகிவரும் பனம்பாணியை ஊற்றி கருப்பட்டியான பின்பு யானை உருவின் முதுகுத்துவாரத்தையும் வர்ண ஓலையினால் முடி இழைத்து அன்பளிப்பாக கொடுக்கப் பயன்படுத்தினர்.

#### 4.7 மீன்பிடித்தொழில்

தும்பளை வடக்கிலும் , கிழக்குக் கரையோரமாக முக்கம் பகுதியிலும் 300 குடும்பத்தினர் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுவருகின்றனர், வடக்குக் கடலில் (பாக்குநீரிணை) கரையோரமாக முருகைக்கற்கள் அதிகம் உண்டு. கரைவலைத் தொழில்செய்யமுடியாது.

தும்பளை வடக்குக் கரையோர மீனவர்கள் முன்னாளில் குடாரப்பு , வெத்திலைக்கேணி , வண்ணான்குளம் போன்ற வடமராட்சி கிழக்குப் பகுதிகளுக்குச் சென்று சித்திரை தொடக் கம் ஐப்பசி மாதம் வரையிலான காலங்களில் கரைவலை மீன் பிடித்தலில் ஈடுபட்டனர்.

கரைவலை மீன்பிடித்தலில் ஒவ்வொரு சம்மட்டியாரின் கீழும் 25 பேர் வரை தொழில் செய்தனர். மழைகாலம் இங்கு திரும்பி வந்துவிடுவர்.

மாரிகாலத்தில் வடகடலில் பாய்மரம், கட்டுமரம் கொண்டு சிறிதளவிலேயே மீன்பிடிப்பர். முருகைக் கற்பாறைகளிடையேயும் குள்பிடித்து மீன்வகைகள் பிடித்தனர்.

கரைவலை மீன்பிடிப்பில் அதிக மீன்களை பிடிக்க கறுப்புப்போடல் இடம்பெறும். வாழைத்தாறுகள், தென்னோலை என்பன கடலில் ஓரளவு அமிழ்ந்துமிதக்கக் கூடியவாறு மிதவைகள் மூலம் அமைப்பர். இப்பகுதியை நோக்கி உணவு, வாழிடம் போன்ற தேவைகளுக்காக அதிகஅளவு மீன்சுட்டங்கள் வரும். கறுப்புப் போட்ட பகுதியை சுற்றி வலை வளைப்பர். அதிக மீன்கள் பிடிபடும்.

1960களின் பின்னர் நவீன எஞ்சின்போட் , நவீனவலைகள் என்பன அறிமுகமாயின. வடகடலில் ஆழ்கடல் மீன்பிடித்தல் நடைபெற்றது. அதிகம் சம்பாதித்தனர். வடமராட்சி கிழக்குப் பகுதிக்குச் சென்று கரைவலை மீன்பிடித்தல் பாடிப்படியாக குறைந்து அற்றுப் போய்விட்டது.

ஆழ்கடல் மீன்பிடிப்பால் மீன், கருவாடு என்பன கொழும்புப் பகுதிக்கு லொறிகளிலும் கொண்டு சென்று விற்பனை செய்யப்பட்டது. சோளாகக் காற்றுவேளை வைகாசி , ஆனி மாதங்களில் விளைமீன் , சூடை என்பன அதிகளவில் பிடிபடுகின்றன.

முன்னர் கிறிஸ்தவ மீனவர் ஞாயிற்றுக்கிழமையும் , இந்து மீனவர் வெள்ளிக் கிழமையும் கடலுக்கு போவது அரிதாக இருந்தது. கிறிஸ்தவ மீனவர் , புதிய ஆண்டு பிறந்ததும் நல்ல நாளில் தேவாலயத்துக்குச் சென்று புனித நீர், பூ என்பன கொண்டு வந்து கட்டுமரம், எஞ்சின்போட்டிற்கு தெளித்து பாதிரியாரின் ஆசீர்வாதத்துடன் தொழிலை ஆரம்பிப்பர். புனித நீரைக் கடலுள் கொண்டு செல்வர்.

இந்து மீனவர் தைப்பூசத் தினத்தில் தொழிலை ஆரம்பிப்பர். கோயிலுக்குச் சென்று விளக்குவைத்து , தேங்காய் உடைத்து , நாள்வலைக்காசில் ஒரு பங்கை கோயிலுக்கு



நேர்த்திவைத்து. கோயில் தீர்த்தம் எடுத்து வள்ளத்துக்குத் தெளித்து பூவைத்து தொழிலை ஆரம்பிப்பர். கடலுள் சிறிது தூரம் சென்று வல்லிபுர ஆழ்வார் கோயிற் பக்கம் திரும்பி வணங்கி தேங்காய் அடித்து செல்வர். தொழில் குறைவாக உள்ள காலத்தில் கோயில் தீர்த்தம் கடலுள் கொண்டு செல்வதுண்டு.

மூக்கம் மீனவர்கள் வடகடலில் எஞ்சின் போட்மூலமும், கிழக்குக்கரையில் , கரைவலைஇழுத்தலிலும் ஈடுபடுவர். கற்கோ வள மீனவருடன் ஏற்பட்ட பிணக்கினால் வல்லிபுரக் கோயில் பகுதிக்கு அடுத்துள்ளபகுதியில் கரைவலை வளைக்கச் செல்வதுண்டு.

கரைவலை இழுக்கும் போது அம்பாப்பாடல் படிப்பர் நீண்ட பாடலின் சில வரிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

### கம்பான் வலை போடும்போது

மாதாவே உம்மை நம்பி  
வல்லகடல் ஏறிவிட்டோம்  
தாயே தயை செய்து  
அடியோரைக் காத்திடம்மா

காற்றும் கடும்புயலும்  
வந்திடும் வேளையிலே  
உயிர்தப்பி தொழில் செய்ய  
உத்தாரம் தந்திடம்மா

மாரி இருள் வேளையிலே  
மரியே காத்திடம்மா  
மின்னலும் கடும் இடியும்  
வராது காத்திடம்மா

( இன்னொருபாடல் )

ஏலவலை வலை ஏலஏலோ - ஏலஏலோ  
அற்புதமாய் அங்கே லூர்த்துமாதா - ஏலஏலோ  
உற்பவித்தாள் ஒரு கற்குகையில் - ஏலஏலோ  
வாறியனோ ஐயா போய்வருவோம் - ஏலஏலோ  
வல்லிபுரக்கோயிலுக்கு - ஏலஏலோ



என்ன செய்வேன் செய்வேன் - ஓடாபாவி  
 சின்ன மைந்தர் மைந்தர் - ஓடாதேவி  
 மாயவனே ரகு ராமா - ஓடாபாவி  
 மண்ணிலே வா புண்ணியனே - ஓடாதேவி  
 புண்ணியத்தை ஏற்றிடுங்கோ - ஓடாபாவி  
 பூலோகத்தில் மானிடரே - ஓடாதேவி

### கம்பான் வலை இழுக்கும்போது

ஏலதண்டு ரோசா ஏலதண்டு - ரோசா  
 ஓவேல் அம்மா ரோசா ஓவேல் அம்மா - ரோசா  
 ஐயோ மச்சான் ரோசா கையைவீடு - ரோசா  
 அம்புகண்டால் ரோசா ஏசப்போறார் - ரோசா  
 ஆச்சிவாணை ரோசா சோத்தைத்தானை - ரோசா  
 அப்புகண்டால் ரோசா ஏசப்போறார் - ரோசா  
 ஓட்டைநல்ல ரோசா பவுண்டின்குத்தி - ரோசா  
 கணக்கப்பிள்ளை ரோசா கணக்கப்பேசி - ரோசா  
 கழட்டப்போறார் ரோசா தன்சாயத்தை - ரோசா  
 உன்னைக்கண்ட ரோசா போதென்மனம் - ரோசா  
 சொன்னபடி ரோசா கேட்கவில்லை - ரோசா

### சலவாய் பறிக்கும்போது

காத்திழக்கம் - தாடியம்மா  
 கப்பல்கரை சேரவேணும்

(இவ்வரிகளை பலதடவை பாடிப்பர்)

### 4.8 சலவைத்தொழில்

தும்பளையில் சலவைத் தொழிலாளிகள் 40 குடும்பங்கள் வரையில் வாழ்கின்றனர். தும்பளை கிழக்கு முருகையன் கோயிலடிப் பகுதியில் 15 குடும்பங்கள், தும்பளை மேற்கு வண்ணான் கலட்டியில் 10 குடும்பங்கள், முத்துமாரியம்மன் கோயிலடி பகுதியில் 10 குடும்பங்கள், தும்பளை வடக்கு சக்தி கோயிலடிப் பகுதியில் 5 குடும்பங்கள் வரை காணப்படுகின்றன.

பெரும்பாலானோரின் தொழிலுக்குரியதுறை முத்துமாரியம்மன் கோயிலடிக்கு அப்பாலுள்ள கடற்கரையோரமாக உள்ளது. இங்கு இவர்களின் சொந்தக்காணிகளாகவும் உள்ளன. துணிவெளுப்பதற்கு ஏற்ற நல்ல தண்ணீர் கிணறு வசதியும், துணிகாயப்போடுவதற்கு ஏற்ற வெள்ளை மணற்பரப்பும் காரணமாக இப்பகுதியை தமது துறையாக தேர்ந்தெடுத்த துள்ளனர்.

சலவைத் தொழிலில் வெள்ளாவி போடுதல் முக்கியமானது மிகவும் கவனமாக செய்யப்படல் வேண்டும். தொழிலில் மிகுந்த நேர்மையும், இறைபக்தியும் கலைத்துறை நாட்டமும் கொண்டவர்களாய் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஒரு சிலர் லோன்றி வைத்து தொழில் செய்கின்றனர். குடிமைகளான இவர்கள்,

- 1) பிரசவகாலத்தில் 11ம் நாள் வரையும் வெள்ளைச் சேலை கொடுத்தல் (வீடுகளில் பிரசவம் நடைபெறும்போது)
- 2) திருமணவீடு, கோயில் திருவிழா, தேர், பாடை என்பன வற்றுக்கு வெள்ளை கட்டுதல்.
- 3) பூப்புநீராட்டு , மரணவீடு , அந்தியோட்டி போன்றவற்றில் வெள்ளை கட்டல் மாத்து உடுப்புக் கொடுத்தல்.
- 4) நாட்டுக்கூத்துகளில் திரைபிடித்தல் , வாழைக்குற்றி பத்துங்களுக்கு எண்ணெய் விடுதல்.
- 5) திருமண ஊர்வலம், மரண ஊர்வலம் என்பவற்றில் நிலவாடை விரித்தல் போன்ற தொழில்களையும் செய்து வருகின்றனர்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தொழில்புரியும் சலவைத் தொழிலாளிகள் தரும்பர் என அழைக்கப்படுவர்.

#### 4.9 நல்லெண்ணெய் தயாரிப்பு

தும்பளை நல்லெண்ணெய் ஒருகாலத்தில் குடாநாடு தாண்டிய பிரபல்யம் கொண்டிருந்தது. தும்பளை மேற்கு மக்களில் சிலர் எண்ணெய் ஊற்றலில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

வன்னிவியாபாரிகளால் இங்கு அனுப்பப்பட்டுவந்த எள்ளு, பண்டத்தரிப்பைச் சேர்ந்த பிராம்பற்று ஆட்களால் எண்ணெய் ஊற்ற கொள்வனவு செய்யப்பட்டு வந்தது.

1915ம் ஆண்டளவில் ஒருசில வறிய விதவைப்பெண்கள் பிரான்பற்று ஆட்களின் உதவியினால் எண்ணெய் ஊற்றத் தொடங்கினர். ஊத்துமரம் இதற்குப் பயன்பட்டது.

நல்லெண்ணெய் , எள்ளுப்பா , பிண்ணாக்கு என்பன வற்றை விற்றார்கள். தும்பளை எள்ளுப் பாவும் மிகபிரபல்யமாக இருந்தது. இன்றும் 5 குடும்பங்கள் வரை ஊத்து மரமூலம் எண்ணெய் ஊற்றிவருகின்றனர்.

#### 4.10 பிறதொழில்கள்

தும்பளை கிழக்கில் தங்காலை வீதியில் நகைத் தொழிலில் ஈடுபடும் குடும்பங்கள் உள்ளன. சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை தும்பளை மக்களினது ஆபரண தேவைகள் இவர்கள் மூலமாக பூர்த்தி செய்யப்பட்டுவந்தது.

தும்பளை தெற்கு மக்களின் பறை மேளமடிக்கும் தொழிலும் வடமராட்சியில் பிரபல்யமானது. சிறந்த மேள அண்ணாவிமார் சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்துள்ளனர்.

ஆடு, மாடு, கோழி வளர்த்தல் முக்கியமானது. மாடுவளர்ப்பு வீட்டுக்கு வீடு முன்னர் இருந்ததெனலாம். பனங் காணிகளில் ஓலை வெட்டியும் , வல்லிபுரக் கோயில் வெளி வரை சென்று புல்லுச்செருக்கியும் , பிண்ணாக்கு , தவிடு என் பனவற்றையும் மாட்டுத் தீவனமாகவும் கொடுப்பர். நூங்கு சீவியும் வைப்பர்.

புளியமரங்கள் தும்பளைப் பகுதியில் அதிகம் உண்டு. புளியம்பழம் உடைத்து விதை நீக்கி விற்பதுண்டு. வன்னிக்கும் கூடைகளில் உப்பிட்டு பதப்படுத்தி அனுப்பி வந்தனர்.

ஆசிரியத்தொழில் செய்வோர் அதிகமாக உள்ளனர். தும்பளை மேற்கில் வைத்தியசோதிட கலாச்சாரம் ஒரு கல்விசார் சமூகத்தை அதிகம் ஏற்படுத்தியுள்ளது.



சூலிவேலை , மேசன்வேலை போன்றனவற்றிலும் சிலர் ஈடுபடுகின்றனர். அந்தோனியார் கோயிலை அண்டிய பகுதி மக்களில் பெருமளவு மேசன் வேலை செய்வோர் இருந்தனர். இவர்களில் சிலர் மடு, புல்லாவெளி (தீவுப்பகுதி), சின்னமடு, கிளாலி போன்ற பகுதிக் கோயில்களில் பெட்டி, பாய், ஓடியல், பனங்கட்டி, முந்திரிக்கொட்டை வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டனர். முந்திரிக்கொட்டை திருகோணமலை, மட்டக்களப்புப் பகுதியிலிருந்து வத்தையில் பருத்தித்துறைக்குக் கொண்டுவரப்படும்.

ஒருகாலத்தில் பெட்டிபாய் இழைத்தல் மிகச்சிறப்பு நிலையில் இருந்தது. வன்னிக்கும் இவற்றை அனுப்பி வந்தனர். வன்னிவியாபாரிகளின் வீட்டுப் பெண்கள் அரிசி, எள்ளு போன்றவை விற்பதிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். மாடுவளர்ப்போர் பால், தயிர் , மோர் என்பனவிற்பதில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

பிராமணர் , சைவர் என்போர் கோயில் பூசைகளில் ஈடுபட்டனர். இவர்களில் சிலர் அரசு உத்தியோகங்களிலும் உள்ளனர். பிராமணவீதியில் இயங்கிய கலாநிதி அச்சகம் பலருக்கு தொழிலை வழங்கிய நிலையமாக இருந்தது. அச்சவேலை, புத்தகம் கட்டுதலில் பலர் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர்.

**வன்னி விவசாயம் (ஆறுமுகத்தான் புதுக்குளம்)**

1958 இனக்கலவரத்தின்பின் வன்னிச்சிங்களப் பகுதியில் வியாபாரம் செய்த தும்பளை மேற்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த 18 பேர் ஓமந்தைப் பகுதியில் உள்ள காட்டுப்பகுதியை வளங்கொழிக்கும் ஆறுமுகத்தான் புதுக்குளமாக மாற்றி சிறப்பாக வாழ்க்கை நடத்தினர். அங்குள்ள முருகன் ஆலயத்தை சிறப்பற பரிபாலித்து சந்நிதி திருவிழாக் காலத்தில் அங்கும் திருவிழாக் கொண்டாடினர்.

ஆரம்பத்தில் இங்கு குடியேறியவர்களை வழி நடத்தி தலைவர் என்று அழைக்கப்பட்டவர். க.தாமோதரம்பிள்ளை யாவார். இவர் 1995ல் புதுக்குளத்திலேயே காலமானார். தும்பளை மேற்கு இளைஞர்களும் இங்கு சென்று தமது தொழில் வாய்ப்பினை பெற்றுக் கொண்டிருந்தனர். 1997ல் வன்னிப்போர் (ஜெயசிக்குறு) காரணமாக அனைவரும் பல இழப்புகளுடன் இடம்பெயர்ந்து தும்பளை, வவுனியா நகர பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

## 0.5 கல்விப் பாரம்பரியம்

### 5.1 வாய்மொழிப் பாரம்பரியம்

1850களில் தும்பளைப் பகுதியில் ஏட்டுக்கல்வி கற்போர் தொகை குறைவாகவே காணப்பட்டது. பெரும்பாலான மக்கள் வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தினூடான கல்வி அறிவையே பெற்றிருந்தனர்.

இதில் நாட்டுக்கூத்து , விலாசக்கூத்து, இசைநாடகம் என்பவற்றினூடாக புராண இதிகாசக் கதைகளையும் பாடல்களாக நன்கு அறிந்திருந்தனர். அத்துடன் கோயில்களில் நடைபெறும் புராணபடனங்கள், தேவார, திருவாசகம்ஓதல், கிறிஸ்தவ தேவாலய ஆராதனைப் பாடல்கள் என்பனவும் முக்கியம் பெற்றிருந்தன.

சமூகம் சார்ந்த பல்வேறு சடங்குகளில் பாடல் முக்கியம் பெற்றிருந்தது. பிறப்புமுதல் இறப்புவரையான சடங்குகளில் அதனுடன் தொடர்புடைய விடயங்கள் பாடல்களாகப் படிக்கப்பட்டன. ஒப்பாரி, ஊஞ்சல்ப் பாடல், கும்மிப்பாடல் போன்றனவும் குறிப்பிடக் கூடியன.

தொழில்செய்யும் போதும் பாடல் படித்தே செய்தனர். இதில் அம்பாப்பாடல் (கரைவலை) முக்கியமானது. பல்வேறு சமூகம் சார்ந்த விடயங்கள் எல்லாம் இப்பாடல் வழியாக மக்களிற்கு கல்வியை வழங்கின.

வைத்தியர் , சோதிடர் என்போர் ஏட்டுக்கல்வியறிவில் முன்னணியில் திகழ்ந்தனர். அத்துடன் கூத்து அண்ணாவிமார்களும் ஏட்டறிவிற் சிறந்தவர்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

### 5.2 திண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்கள்

பரம்பரை பரம்பரையாக சோதிட வைத்தியம் அறிந்த சந்திரப்பரமானந்தர் குடியைச் சேர்ந்த தும்பளை மேற்குப் பகுதியில் ஆதியான காலம் முதல் திண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்கள் இயங்க ஆரம்பித்தன.

தும்பளை மேற்குப் பகுதியில் உள்ள படிக்கிற வளவு என்னும் இடத்திற்குத் தான் ஆதியான திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம்

அமைந்திருந்தது. நல்லூர் அரசன் இப்பகுதியில் ஒழித் திருந்தபோது பாடிக்கிறவளவு திண்ணைப் பாடசாலையில் இராக்காலங்களில் எமது சோதிட வைத்தியர்கள் அவனுடன் சோதிட வைத்திய வாதப் பிரதி வாதங்களிலும் அறிவுப்பரிமாற்றத்திலும் ஈடுபட்டதாக அறியப்படுகிறது.

தம்பருவளை பிள்ளையார் கோயிலடியிலும் ஆலயப் பூசகரின் ஆலயத்துக்குரிய வீட்டில் 1800 களின் பிற்பகுதிவரை (1890) ஒரு திண்ணைப் பாடசாலை இயங்கியதாக கூறப்படுகிறது.

தும்பளை மேற்கு பிராமண வீதியைச்சேர்ந்த பிராமணர்களின் வீட்டுத் திண்ணைகள் திண்ணைப் பாடசாலைகளாக இயங்கின. சமஸ்கிருதம், தமிழ்இலக்கண இலக்கியங்கள் என்பன பிராமணர்களால் போதிக்கப்பட்டன. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளின் திண்ணைப் பாடசாலை மிகப் பிரபல்யமானது.

தும்பளை மேற்கில் 1928ம் ஆண்டுவரை வாழ்ந்த ஏரம்புப்புலவர் திண்ணைப் பாடசாலை ஒன்றை நடத்தினார். தமிழ், சிங்களம், சமஸ்கிருதம், பாளி ஆகிய மொழி இலக்கண, இலக்கியங்களைப் போதித்தார்.

கணபதிப்பிள்ளைச் சோதிடர் மாப்பாணவளவில் 1900ம் ஆண்டுகளின் முற்பகுதியில் திண்ணைப் பாடசாலையொன்றை நடத்தினார். ஏட்டுக்கல்வியுடன் பனங்கட்டிக் குட்டான் இழைத் தல், பன்னவேலை, தோட்டவேலை என்பனவற்றிலும் இங்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.

### 5.3 கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகள்

தும்பளைப் பகுதியில் முதன் முதலில் நிர்வாக ரீதியிலான பாடசாலைகளை வெஸ்லியன் (மெதடிஸ்த) மிசனரி, கத்தோலிக்க மிசனரி என்பன 4 பாடசாலைகளை நிறுவின.

1870ம் ஆண்டளவில் முதன் முதலாக வெஸ்லியன் மிசனரி தும்பளை வீதியில் மணல் ஒழுங்கை மதவடிக்கு தெற்காக உள்ள காணியில் பாடசாலையை நிறுவினது. இது சூரியற்றை பள்ளிக்கூடம் என மக்களால் அழைக்கப்பட்டது.



இதற்கு சற்று பிந்தி 3 றோமன்கத்தோலிக்க பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. இவற்றுள் முதலாவது தம்பளை வீதியில் ஓர்த்துமாதா கோயிலடிச்சந்திக்கு வடக்காக உள்ள காணியில் அமைந்தது. இது ஆலடிப்பள்ளிக்கூடம் என அழைக்கப்பட்டது.

மற்றது தொம்மையப்பர் கோயிலை அண்டி 1899ல் நிறுவப்பட்டது. இது இன்று சென்தோமஸ் பெண்கள் பாடசாலையாக இயங்குகிறது. இது முன்னர் கலவன் பாடசாலையாக இருந்தது. 1999ல் இப்பாடசாலை 100வது ஆண்டுவிழாவை சிறப்புடன் கொண்டாடியது. இன்று இயங்கும் மிக ஆதியான தம்பளைப் பாடசாலை என்ற பெருமை சென்தோமஸ் பெண்கள் பாடசாலைக்கு உண்டு.

சென்தோமஸ் பெண்கள் பாடசாலையில் வணக்கத்துக்குரிய அருட்சகோதரிகளே அண்மைக்காலம் வரை அதிபர்களாக இருந்து வந்துள்ளனர். வழமைக்கு மாறாக திருமதி சீ.ச.சிவசுப் பிரமணியம் அவர்கள் கிறிஸ்தவரல்லாத அருட்சகோதரியல்லாத ஒருவர் (1996 - 2000) கடமையாற்றினார். தற்போதைய அதிபராக அருட்சகோதரி அன்ரனிறா மாற்கு பணிபுரிகிறார்.

மூன்றாவது பாடசாலை அந்தோனியார் கோயிலடிக்கு அருகில் நிறுவப்பட்டது. இது 1955 முதல் பிறிதொரு காணியில் கலட்டி றோ.க.ஆண்கள் பாடசாலையாக மாற்றி நிறுவப்பட்டு இன்றும் இயங்குகிறது. இதன் தற்போதைய அதிபராக தம்பளையைச் சேர்ந்த செ.சிதம்பரநாதன் அவர்கள் 1991ம் ஆண்டு முதல் கடமையாற்றி வருகிறார்.

சூரியற்றை பள்ளிக்கூடத்தில் கற்பித்த மயிலுச்சட்டம் பியார், விநாசிச்சட்டம்பியார் ஆகியோரும் ஆலடிப்பள்ளிக்கூட பாவிலுச்சட்டம்பியாரும் இன்றும் முதியவர்களால் புகழ்ந்து பேசப்பட்டு வருகிறார்கள்.

தம்பளையில் அமைந்த 4 கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளிலும் ஆரம்பத்தில் அனைவருக்கும் கிறிஸ்தவம் கட்டாயமாகப் போதிக்கப்பட்டது. ஞாயிறுதோறும் பிரசங்கங்கள் நடைபெற்றன. பிரசங்கத்துக்கு செல்லாத மாணவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்.

தம்பளை சிவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் உருவாக்கத்தின் பின் தம்பளை வீதியில் அமைந்திருந்த சூரியற்றை பள்ளிக்கூடமும், ஆலடிப்பள்ளிக்கூடமும் செயலிழந்து போயின.

## 5.4 சிவப்பிரகாச வித்தியாசாலை

தும்பளைப் பகுதியில் தனியார்களின் முயற்சியினால் நிறுவப்பட்ட இந்துப் பாடசாலையாகும். இதன் உருவாக்கத்தில் பலர் முன்னின்று உழைத்தனர். அவர்களுள் வடலிப்பாதியைச் சேர்ந்த **வே.சிதம்பரப்பிள்ளையவர்களே** (சீனிவாத்தியார்) முக்கியமானவராவார்.

தமது குடும்ப உறவினருக்கு உரித்தான காணியை பாடசாலைக்கு என 1936ல் கொடுத்து பாடசாலையில் வகுப்பறைகள் அமைக்கும்வரை இக்காணிக்கு முன்னால் உள்ள கதிர்காமுப்பரியாரியாரின் வீட்டில் 1936ம் ஆண்டு விஜயதசமியில் ஏடுதொடக்கி சடங்கு ரீதியாக தொடங்கி வைத்தார்.

சீனிவாத்தியாரும் தும்பளை மேற்கைச் சேர்ந்த சிலரும் ஆரம்பத்தில் ஆசிரியர்களுக்கான வேதனம் வழங்கியும் கட்டிட உருவாக்கத்துக்கும் பெரும்பணி ஆற்றினர். இவர்களுள் கந்தையாபரியாரியாரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

**திரு.சந்திரசேகரம்** (பாலப்பா) அவர்கள் பாடசாலைக்குத் தேவையான தளபாடங்களை கெப்பிற்றிக்கொலாவையில் இருந்து மரங்கள் கொண்டு வந்துதனது செலவில் செய்து கொடுத்தார்.

தற்போது பாடசாலை அமைந்திருக்கும் திகிரிக்காணியில் 5 புளியமரங்கள் இருந்ததாகவும் 5 புளியடிப் பெய்க்காணி என பொழுது சரிந்தால் மக்கள் போக அஞ்சினர் எனவும் குறிப்பிடுவர். இக்காணியில் உள்ள புளியமரங்களைத் தறித்து விறகாக்கி காளவாயில் எரித்து முருகைக் கற்களைச் சுண்ணாம்பாக்கி பாடசாலைக் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது.

1937ம் ஆண்டு சிவப்பிரகாச வித்தியாசாலை 46 மாணவர்களுடன் அன்றைய உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் றொபின்சன் அவர்களால் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் முன்னிலையில் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது.

இன்றுவரை சிறந்தமாணவர் பரம்பரையை உருவாக்கி வரும் இப்பாடசாலை 5ம் ஆண்டு புலமைப்பரிட்சையில் யாழ்மாவட்டத்தில் சிறந்த பெறுபேறுகளை வருடாவருடம் பெற்று வருகிறது.

1937ம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் அரசாங்க உதவிப் பணம் மூலம் இயங்கத் தொடங்கிய போது தும்பளைமேற்கு க.சிதம்பரம்பிள்ளை (படிக்கிறவளவு) அவர்கள் முதலாவது தலைமை ஆசிரியராகக் கடமையேற்றார். இதற்குமுன் அம்பலவி ஆசிரியர் தற்காலிகமாகத் தலைமைப்பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார்.

தும்பளையைச் சேர்ந்த பலர் பின்னர் அதிபராகவும் இருந்து இப்பாடசாலையின் சிறப்புக்குக் காரணமாயினர். க.சிதம்பரம்பிள்ளை (1937-38) க.சந்திரசேகரம் (1963-66), சி.சிவஞானசுந்தரம் (1972-92) ஆகியோர் இங்கு அதிபர்களாகக் கடமையாற்றிய தும்பளை வாசிகளாவார். தற்போதைய அதிபராக ம.கணபதிப்பிள்ளை 1992 முதல் கடமையாற்றி வருகிறார். இவரும் தும்பளையைச் சேர்ந்தவராவார்.

### 5.5 வாசிகசாலைகள் (சனசமூகநிலையம்)

தும்பளைப் பகுதியில் பல வாசிகசாலைகள் உள்ளன. இவற்றுள் தும்பளை மேற்கு சனசமூகநிலையம் 1937ல் ஆங்கில ஆசிரியரான வைரமுத்துவின் வீட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1959ல் நிரந்தரக்கட்டிடம் க.கப்பிரமணியம்(R.M.P) அவர்களால் பெரியதம்பிரான் கோயிலடியில் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தும்பளை கிழக்கு சனசமூகநிலையம் - 1949ல் உருவாகியது. நெல்லண்டை வீதியில் முருகையன் கோயிலடியில் இயங்கிவருகிறது. இதற்குமுன் நெல்லண்டை அம்மாள் கோயில் மடத்திலும், பின்னர் சந்திசீமா புளியாடிச்சந்தி தனியார் வீட்டிலும் இது இயங்கியுள்ளது. சென்தோமஸ் சனசமூகநிலையம் 1950ல் உருவாகியது. தேவாலய வளவில் அமைந்துள்ளது. கலைத் துறையிலும் அதிக ஈடுபாடுகாட்டி வருகிறது.

புனிதமரியாள் சனசமூக நிலையம் 1990ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. லார்த்துமாதா கோயிலடியில் உள்ள புனித மரியாள் ஆலயத்திற்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ளது. கலாநிதி தாவீது அடிகளின் நினைவாக இந் நூலகம் தாவீது அடிகள் நூலகம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

சென் அன்ரனிஸ் சனசமூக நிலையம் 1950 பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது. சக்தி சனசமூகநிலையம், உதயகுரியன் சனசமூகநிலையம், வள்ளுவர் சனசமூகநிலையம் என்பனவும் இயங்கிவருகின்றன.



## 06 - விளையாட்டுக்கள்

### 6.1 சிறுவர் விளையாட்டுக்கள்

சென்ற நூற்றாண்டில் சிறுவர்களின் விளையாட்டுக்களாக கிட்டிப்புள் அடித்தல், ஊமற்காய் சொட்டல், மாபிள் அடித்தல், ஒளித்துப்பிடித்தல், ஒடிப்பிடித்தல், கெந்திஅடித்தல், அம்பெறிதல், வார்ஓட்டம், மோதிரம் போடல், பசுவும் புலியும், குழையாடித்தல், வட்ட ஓட்டம் (றவுண்ட்ரேஸ்) கண்பொத்தி விளையாட்டு, பட்டம் ஏற்றுதல், இராட்டினம் ஆடுதல் என்பன முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றிருந்தன.

### 6.2 பெண்கள் விளையாட்டுக்கள்

தாயம்போடுதல், கொக்கான் வெட்டுதல், மாங்கொட்டை போடுதல், கயிறுடித்தல், ஊஞ்சல் ஆடுதல், நாயும் புலியும் என்பன பெண்களின் முக்கியமாக விளையாட்டுக்களாக இருந்தன.

#### (அ) ஊஞ்சல் விளையாட்டு

இது இளம் பெண்களின் மகிழ்ச்சிகரமான விளையாட்டாக இருந்தது. சிறுவர்களும் பங்கெடுப்பர். சிவராத்திரி இரவில் ஊஞ்சல் ஆடி நித்திரை முழிப்பது வழமையானது. அகலமான பலகையில் 4 மூலையிலும் கயிறுகட்டி மரக்கிளைகளில் தொங்கவிட்டு ஊஞ்சல் அமைக்கப்படும்.

இருவர் இருபுறமும் கயிறுகளை பிடித்தபடி நின்று கொண்டு இசைந்து கொடுக்க ஏனையோர் பலகையில் அமர்ந்திருப்பர். தம்பளை மேற்கு கோள்வைப்பகுதியில் ஊஞ்சல் ஆடப்பட்டபோது பாடப்படும் ஊஞ்சற்பாட்டை திருமதி. ச.இராசம்மா (89) குறிப்பிடுகிறார்.

வாருமடி தோழியரே நாங்கள் இருபேரும்  
வந்த சிவராத்திரியை சிந்தையுடன் நோற்போம்  
வாராயோ அல்லவோ சொல்லனடி தோழி  
வந்தால் ஒரு பலகை வழுகவிடு பெண்காள்

சீந்தில்க் கொடிவரிந்து ஊஞ்சாலும் கட்டி  
சின்னண்ணன் பெண்டிலையும் ஆடவிடுவீரோ  
மூங்கில் கொடிவரிந்து ஊஞ்சாலும் கட்டி  
மூத்தண்ணன் பெண்டிலையும் ஆடவிடுவீரோ

உப்புக்கொடி வரிந்து ஊஞ்சாலும் கட்டி  
ஊராரை வந்திங்கு ஆட விடுவீரோ  
சந்தனமரம் பிளந்து ஊஞ்சாலும் கட்டி  
சாதியார் ஒரு பலகை விட்டங்கள் பூட்டி

ஆனையிலை போறவனை ஆள்விட்டு அழைச்சு  
குதிரையிலை போறவனை கூப்பிட்டு அழைச்சு  
ஆனையிலை குதிரையிலை ஏறவிடுவீரோ  
அழகான அம்புவில்லு சிதறவிடுவீரோ

கொட்டடியில் சின்னாச்சி கட்டபணியாரம்  
கோள்வையில் நாகமுத்து திண்டபணியாரம்  
காவோலை சரசரக்க வண்டென்றிருந்தேன்  
கட்டைச்சி மச்சாளை பெண்ணென்றிருந்தேன்

மூக்கிலே மின்னி மினுங்குதடி தோழி  
மாப்பிலே சட்டை பறக்குதடி பெண்கள்  
வாறாரோ அல்லவோ சொல்லனடி தோழி  
வந்தால் ஒரு பலகை வழுகவிடு பெண்காள்

ஓடோடு புளியம் பழம் உடைச்சு விடுவானே  
ஒரு கிண்ணி சந்தனம் வேர்த்து விடுவானே

.....

.....

ஆத்திலே விட்டதொரு ஆயிரம் கப்பல்  
அதிலே அழி அழிஞ்சு போனதொரு ஐநூறுகப்பல்  
ஆலமொடு நொச்சியடி ஆண்பனைதடக்கி  
பூவரசு புளியமரம் தான்குருக கொண்டு

மாதனையில் அரசும் ஒரு குளமும் ஒரு மடமும்  
மனிசர்வந்து இளைப்பாற மண்டபமும் உண்டு  
மூலையிலே நின்றதொரு சோலைமரம் ஒன்று  
முறிஞ்சு விழக்கண்டேனடி கார்த்திகை மாதம்

(ஆ) கும்மியடித்தலும் , குடம் ஊதலும்

சிராத்திரியிலும் , வேறு விசேட நாட்களிலும் பெண்கள் ஒன்று கூடும்போது கும்மியடித்து மகிழ்வர். கும்மியடிக்கும் போது படிக்கும் பாடல் கும்மிப் பாடல் அல்லது சாளைப்பாடல் எனப்படும்.

வட்டமாக பெண்கள் கும்மியடிக்கும்போது நடுவில் ஒரு பெண் குடத்தை ஊதி கும்மிக்கு ஏற்றபடி ஒலியெழுப்புவாள். இது குடம்ஊதல் எனப்படும். கோள்வைவளவு திருமதி. ச.இராசம்மா கும்மியடித்தலில் ஈடுபட்ட பெண்மணி. கும்மிப்பாடலைக் குறிப்பிடுகிறார்.

காக போல சீவலாம்  
கள்ளிமடல் போல வெத்திலையாம்  
நீறு பூத்த கண்ணாம்பு  
நித்தம் தருவாரோ சட்டம்பியார்

சட்டம்பியல்லோ மெலிஞ்சியல்லோ  
என்னோடு கூடிய சாதியல்லோ  
சட்டம்பி வீட்டுக்கு போறோமெண்டு  
சண்டாளர் கூடி நினைச்சினமே

ஒரு மிளகே கணவதியே  
ஓரா இந்திரன் திருவிளக்கே  
திரு விளக்கின் அருளாலே  
திரும்பிப்பார்த்தாராம் இந்திரனார்

இந்திரனாரும் இராவணனாரும்  
இராவழியே போகையிலே  
இந்திரன் அப்பனை வெட்டவும் வேண்டாம்  
எங்களை ஏசிற கேட்கவும் வேண்டாம்

கடற்கரையிலை நிற்கும் மரம்  
கன்னியிள மரம் தென்னைமரம்

.....  
.....

பறிப்பான் பாளைத் தேங்காய்  
பால் புளிவான் அந்நேரம்  
பிடிப்பான் ஒரு பிடியாய்  
தனக்கும் தன் பிள்ளை கட்டும்



பாணான் வகிறியளே  
 பார்க்க வந்த பெண்டுகளே  
 ஓணான் வகிறிகளே  
 ஒண்டுமறியாத கன்னியளே  
 பாதிவெத்திலை தாராதிருந்தால்  
 பார்க்கவும் வேண்டாம் போங்கோடி

ஊரா ஊரணி தோட்டத்திலே  
 ஒருவன் போட்டது வெள்ளரிக்காய்  
 காசுக்கு இரண்டாக விற்கச் சொல்லி  
 காகிதம் போட்டாண்டு வெள்ளைக்காரன்

அப்பாவளவில் இலந்தை மரம்  
 கொப்பால் ஆயிரம் காய்காய்க்கும்  
 ஏறி உலுப்புமடா மைத்துனரே  
 எந்தோளா மைத்துனரே

எடுத்தான் இடுக்குத்தடி  
 எல்லோரும் பார்க்கவே தோளில் வைச்சான்  
 பாயஞ்சான் பனைமேலே  
 கட்டிப்பிடிச்சான் மட்டைமேலே  
 சேர்த்தான் கருப்பணியை சேர்வைக்கு  
 இணக்கிய பாளைக்கத்தி தோள்மேலே  
 வார்த்தான் கருப்பணியை  
 வண்ணம் எழுதிய சின்னக்குடத்திலை

### 6.3 இளைஞர் விளையாட்டுக்கள்.

20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் நடுப்பகுதிகளிலும் இளைஞர்களின் பிரதான விளையாட்டாக தாச்சிவிளையாட்டு (கிளித்தட்டு) இருந்தது.

சிவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலும் அக்காலத்தில் இது அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு பாடசாலை மட்ட போட்டிகளில் சிறப்பாக ஒரு கணிப்பைப் பெற்றிருந்தது.

சித்திரைவருடப் பிறப்பன்று போர்த்தேங்காய் அடிப்பது பிரபல்யமானது. தும்பளை வீதியிலும், உள் ஒழுங்கைகளிலும் இது நடைபெற்றது.

உருட்டி விடப்படும் தேங்காய் விடுதேங்காய் எனவும். குத்தி உடைக்க கையில் வைத்திருக்கும் தேங்காய் கையான் எனவும் அழைக்கப்பட்டது. இது காலி நகரில் இருந்து வரவழைக்கப்படுவதால் காலிக்கையான் எனப்படும்.

உருட்டிய தேங்காய் உடைக்கப்பட்டால் அது உடைத்தவருக்கு உரியதாகும். உருட்டிய தேங்காயை உடையா விட்டால் காலிக்கையானை அல்லது பதில்த்தேங்காயை அல்லது காசு கொடுக்க வேண்டும்.

உருட்டப்படும் விடுதேங்காய் வைரமாக இருந்தால் விளையாட்டுக்களைகட்டும் சிலர் விடுதேங்காயில் சிறு துவாரமிட்டு மண்ணை நிரப்பி வைரமாக்குவதும் உண்டு. இது விளையாட்டு விதிக்கு புறம்பான தொன்றாகும்.

விடுதேங்காயை வர்ணம் தீட்டி அழகாக்கி கொண்டு வருவதும் உண்டு. இவ்வேளை சிலர் புளியம் வைரத்தில் விடுதேங்காய் போல் செதுக்கி வர்ணம் தீட்டி விளையாட்டு விதிகளுக்குப் புறம்பாக விடுவதும் உண்டு. விடுதேங்காய்கள் சரியாக பரிசோதிக்கப்பட்டு பொறுப்பானவர்களால் போலிகள் நீக்கப்படும். பந்தயத்தில் பணம்கட்டி போர்த்தேங்காய் உடைப்பு நடைபெறும்போது விளையாட்டு நன்கு களைகட்டும்.

1930களில் தும்பளைப் பகுதியில் கரப்பந்தாட்டம் அறிமுகமானது. தொடர்ச்சியாக இளைஞர்களால் விளையாடப் படா விட்டாலும் அவ்வப்போது இன்றுவரையும் கரப்பந்தாட்டம் ஆடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இக்காலப்பிரிவில் கிறிக்கட் விளையாட்டும் அறிமுகமானது. முதலில் பனம் மட்டையை துடுப்பாகவும் இரப்பர் கோளத்தில் துணி சுற்றி பந்தாகவும் பயன்படுத்தினர்.

1940களில் கால்பந்தாட்டமும் அறிமுகமானது. ஏனைய விளையாட்டுக்கள் போல் இது பிரபல்யமாக தும்பளையில் ஆடப்படவில்லை.

## 6.4 விளையாட்டுக்கழகங்கள்

1973ம் ஆண்டில் நாவலர் விளையாட்டுக்கழகம் தும்பளை மேற்கில் இருந்த பலசிறு கழகங்கள் ஒன்று கூடி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கிறிக்கற், கரப்பந்தாட்டம், கால்ப் பந்தாட்டம், மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுக்கள் என்பன விளையாடப்பட்டன. 1975ல் மெய்வல்லுனர் போட்டியும் நடைபெற்றது. வடலிப்பாதி சி.கந்தசாமி பிரதம விருந்தினராக்கலந்துகொண்டார்.

நாவலர் விளையாட்டுக்கழகம் 1998ம் ஆண்டு தனது 25வது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடியது. கலாநிதி நா.சிவபாலன் தம்பதியினர் பிரதம விருந்தினர்களாகக் கலந்து கொண்டனர்.

நாவலர் விளையாட்டுக்கழகம் விவேகானந்தா விளையாட்டுக்கழகம், தம்புருவளை விளையாட்டுக்கழகம் என்பன தற்போது பிரதான துடுப்பாட்டக் கழகங்களாக உள்ளன.

நாவலர் விளையாட்டுக்கழகம் கணக்கிலாவத்தை கோயிலடி காணிவெளியிலும், விவேகானந்தா விளையாட்டுக் கழகம் கண்ணகி அம்மன் கோயில் காணி வெளியிலும், தம்புருவளை விளையாட்டுக்கழகம் தம்புருவளை பிள்ளையார் கோயில் வீதி வெளியிலும் தமது மைதானங்களாக கொண்டு வருடாவருடம் துடுப்பாட்ட சுற்றுப் போட்டிகளையும் நடத்தி வருகின்றன.

கணக்கிலாவத்தைக் காணி வெளி உரிமையாளர்களின் அனுமதியுடன் 1973ல் இருந்து படிப்படியாக பனைமரங்கள், ஏனைமரங்கள் என்பன தறிக்கப்பட்டு தும்பளை சிவப்பிரகாச மகா வித்தியாலய மெய்வல்லுனர் விழா நடைபெறும் இடமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

சென்தோமஸ் விளையாட்டுக்கழகம் சென்அன்ரனீஸ் விளையாட்டுக்கழகம் என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கன. சென்தோமஸ் விளையாட்டுக்கழகம் சிறந்த கபாடிவீரர்களைக் கொண்டது. 2000ம் ஆண்டில் இக்கழகத்தின் சார்பாக பெண்கள் கலந்து கொண்டு யாழ் மாவட்டப் போட்டியில் 2ம் இடம் பெற்றிருந்தனர். இதைவிட சிறிய பல விளையாட்டுக் கழகங்களும் இயங்கி வருகின்றன.



## 7.0 நாடக மரபுகள்

தும்பளை நெல்லண்டைப் பத்திரகாளி அம்மன் கோயில் இலங்கைத் தமிழரின் நாடக அரங்க வரலாற்றில் அளப்பரிய பங்கை வழங்கியுள்ளது. அம்மாள்கோயில் வீதியில் பல்லாயிரக் கணக்கான நாடகங்கள் நேர்த்திக்காக இன்றுவரை மேடையேறியுள்ளன.

சிவராத்திரி தினத்தன்று பொதுவாகத் தொடங்கும் நாடகங்கள் வல்லிபுரக்கோயில் கொடியேற்றம் வரை தொடர்ந்து நடக்கும். இது வடமராட்சிப் பகுதியின் பொதுவான நாடகப்ருவ காலமாகும். வல்லிபுரஆழ்வாரையும், அம்மாளையும் கதிரையில் இருத்திக் கதிரைப்பூசை நடைபெற்ற பின்னரே நாடகங்கள் ஆரம்பமாகும்.

வல்லிபுரக்கோயிலில் கொடியேறித் திருவிழாகாலங்களில் நாடகம் நிகழ்த்தினால் வல்லிபுரஆழ்வார் நாடகம் பார்க்க வரமாட்டார் எனவும், இவ்வாறு நிகழ்த்துவது ஆழ்வாரின் திருவிழாக்காலத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும் என்பதாலும் இக்காலத்தில் நடத்துவதில்லை. இதற்குப்பின் மழைகாலம் என்பதால் புரட்டாதிக்குப்பின்பும் நாடகம் நிகழ்த்துவதில்லை.

தும்பளையில் முத்துமாரி அம்மன் கோயில், பெரியதம்பிரான் கோயில், சக்தி அம்மன்கோயில், தம்புருவளைப் பிள்ளையார் கோயில், கணக்கிலாவத்தைப் பிள்ளையார்கோயில் என்பவற்றிலும் நாடகங்கள் இடையிடை மேடையேறி வருகின்றன.

### 7.1 நாட்டுக்கூத்துகள்

தும்பளையில் 1850க்கு முன்னர் நாடகமரபு என்றால் நாட்டுக் கூத்தாகவே இருந்துள்ளது. வடமராட்சியின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் உள்ள நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர்கள் நெல்லண்டைப் பத்திரகாளி அம்மன் கோயிலில்க் கூத்தாடி உள்ளனர்.

வட்டக்களரியிலேயே நாட்டுக்கூத்துக்கள் ஆரம்பத்தில் ஆடப்பட்டன. உயர்சாதியினரின் வட்டக்களரி மேற்புறம் குடை போல வண்ணச்சேலைகளால் அலங்கரிக்கப்படும். வெள்ளை கட்டப் படும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஆடிய நாட்டுக்கூத்துக்கு முன்னர்

வெள்ளை கட்ட அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஓலைகள் இலை குழைகளால் அலங்கரிப்பார்கள்.

1900ம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் நாட்டுக்கூத்து சதுரமான மூன்று பக்கம் திறக்கப்பட்ட சமதரை அரங்குகளில் ஆடப்பட்டது 1960கள் வரை சலவைத்தொழிலாளர்கள் இவ்வகையான அரங்கினை அமைத்தே நாட்டுக்கூத்து ஆடினார்கள்.

வாழைக்குற்றிப் பந்த ஒளியில் உயரமான கிரீடம், பெரிய பஜகீர்த்தி, மார்ப்பட்டி, வில்லுடுப்பு என்பன அணிந்து சதங்கைகள் சல சலக்க ஆடுவர்.

அண்ணாவியார் இருப்பில் கட்டிய மத்தளத்தை அடித்தபடி 1800 களில் கூத்தின் ஆட்டத்தை நெறிப்படுத்துவர். இவருக்குத் துணையாக தாளகாரர், ஏடு பார்ப்பவர் என்போரும் கூத்தர் ஆட தாமும் சுற்றிச் சுற்றி அசைவுகளுடன் கூத்தை நெறிப்படுத்துவர்.

1900ம் ஆண்டுப் பகுதியில் வட்டக்களரி கைவிடப்பட்டு மூன்று பக்கம் திறந்த அரங்கில் கூத்து நிகழும்போது அண்ணாவியார் மத்தளத்தை விடுத்து தாளத்தை தட்டியபடி களரியில் நின்று நெறிப்படுத்துவர். மத்தளக்காரர், ஏடு பார்ப்போர் களரியின் பின்புறம் நின்று துணை புரிக்.

## 7.2 விலாசக்கூத்துகள்

19ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியளவில் 1850 களில் தும்பளை அண்ணாவி பெரியதம்பியால் கிருஸ்ணவிலாசம் என்ற விலாசக் கூத்து நெல்லண்டையம்மாள் கோயிலில் முதல் முதலில் ஆடப்பட்டது.

இவர் நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞராக இருந்தாலும் இந்தியாவில் விலாசக்கூத்து மரபுகளை நன்கு கற்று வந்து இங்கு ஆடினார். பெரியதம்பி விலாசக்கூத்தை சதுரமான மூன்று பக்கம் திறந்த களரியிலேயே ஆடத்தொடங்கினார்.

இவரின் மகன் அண்ணாவி தம்பையா புகழ்பூத்த விலாசக் கூத்துக் கலைஞராவார். வடமராட்சி, வலிகாமம், தென்மராட்சிப் பகுதிகள் மட்டுமன்றி மட்டக்களப்பிற்கும் பருத்தித்துறையூடாக கடல்வழிப்பயணம் மேற்கொண்டு சென்று விலாசக்கூத்துக்களை பழக்கியுள்ளார்.

அண்ணாவி தம்பையா ஆரம்பத்தில் சதுரமான களரியில் நிலத்தில் கூத்து ஆடினாலும் பின்னர் தற்போதைய படச்சட்ட மேடையை முதன்முதலில் நெல்லண்டையில் அமைத்து ஆடியவர் ஆவார்.

விலாசக்கூத்தில் கர்நாடக சங்கீதம் முதன்மைப் படுத்தப் பட்டாலும் தம்பையா ஆட்டத்திலும் அதிக கவனம் செலுத்தினார். இராமாயணத்தின் 7 காண்டங்களையும் பழக்கி ஒன்றுவிட்ட இரவில் விலாசக்கூத்தாக நெல்லண்டையில் படச்சட்ட மேடையில் ஆடி வரலாற்றுச் சாதனை படைத்தார். இதில் தம்பையா அனுமானாக ஆடி அனைவரின் உள்ளங்களிலும் நிறைந்தார்.

இவரது மைத்துனன் பொலிகண்டிப் பூபாலுவும் விலாசக் கூத்தில் நெல்லண்டையில் ஆடிப் புகழ்பெற்றவர். 1970கள் வரை வாழ்ந்து விலாசக்கூத்தை பல இடங்களிலும் பரப்பியவர் ஆவார்.

பூபாலு இராவணனாக நடிப்பதில் ஈடுஇணையற்றவர். இடியோசை போன்ற இவரது குரல்வளமும், மத்தளம் வாசிக்கும் திறனும் இவரைக் கணிப்புக்குரிய கலைஞராக்கியது.

தம்பையாவுடன் ஆடியவர்களுள் பொலிகண்டிச் சதாசிவம் பின்நாளில் இசை நாடகக்கலைஞராக படிப்படியாக மாற்றம் பெற்று நெல்லியடி கிருஷ்ணாழ்வார் குழுவில் நடித்தவர். மணியம்சுப்பர் (சுப்பிரமணியம்) சூர்ப்பனைக்கு ஆடியதால் சூர்ப்பனைகைச் சுப்பர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

மணியம் சுப்பர் தம்பையாவின் மறைவுக்குப் பிறகு தம்பளை மேற்கு பெரியதம்பிரான் கோயிலடியில் அப்பகுதி இளைஞர்களுக்கு விலாசக்கூத்தைப் பழக்கி 1930 களில் இருந்து ஆடினார். மணியம் சுப்பரால் 1950 வரை விலாசக் கூத்து தம்பளையில் ஆடப்பட்டது. இவருக்கு துணையாக பொலிகண்டி பூபாலு மத்தளம் வாசித்தும் பிற்பாட்டு பாடியும் உதவி செய்துள்ளார்.

தாம்பளை தெற்கில் வாழ்ந்த அண்ணாவி கறுவலும், இவரின் மகன் ஏரம்புவும் விலாசக்கூத்தில் வல்லவர்கள். அண்ணாவி ஏரம்பு 1970கள் வரை வடமராட்சியின் பல பகுதிகளில் குறிப்பாக புட்டளைப்பிள்ளையார் கோயிலில் அமரசிங்கம் குழுவினரால் விலாசக்கூத்து அரங்கேற்றப் பட்டமைக்குப் பயிற்சிகளை வழங்கியும் களரியில் நெறிப்படுத்தியும் வந்துள்ளார்.



தும்பளை கிழக்கு கடையர்காடு பகுதியைச் சேர்ந்த வல்லிபுரம் (வல்லியப்பா) அண்ணாவியாரும் நெல்லண்டையில் 1945 - 52ல் விலாசக்கூத்தாடியவராவார். இவரது மாமன் இ.கந்தையா அண்ணாவியாரும் நெல்லண்டையில் 1920 - 30 களில் விலாசக்கூத்து ஆடியுள்ளார்.

விலாசக்கூத்துகள் காஸ் லைற் வெளிச்சத்தில் ஆடப்பட்டன. மார்க்கண்டேய விலாசம் 1920 களில் இருந்து சிவராத்திரிக்கு நெல்லண்டையில் தம்பையாவினால் மேடையேற்றப்பட்டு பின் இவரது உறவினர்கள் மூலம் 1970கள் வரை விலாசமாக ஆடப்பட்டது பின்னர் இசைநாடகமாக ந.விமலராசா குழுவினரால் ஆடப்பட்டுவருகிறது.

### 7.3 இசைநாடகங்கள்

சிவராத்திரி தினத்தன்று தம்பையா தொடக்கிவைத்த மார்க்கண்டேயர் இசைநாடகமாக நெல்லண்டையில் ஆடப்பட்டுத் தற்போது நாடக பருவகாலம் தும்பளையில் தொடக்கிவைக்கப்படுகின்றது.

தம்பையாவின் தகப்பன் தொடக்கி வைத்த கூத்துச் சோடனைப் பொருட்கள் வாடகைக்கு விடும் பாரம்பரியம் சீனியப்பாவூடாக வந்து இன்று ந.விமலராசாவினால் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. இவர் சிறந்த ஒப்பனையாளராக விளங்குகின்றார். இவரின் தம்பி ந.நித்தியராஜ் நாடகக் கொட்டகை அமைப்பாளராக விளங்குகின்றார்.

தும்பளை நெல்லண்டையில் ஆடாத இசைநாடகக் குழுவினர் எவரும் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை எனலாம். யாழ்ப்பாணத்தின் சிறந்த நடிகர் சகலரும் நெல்லண்டையில் ஆடிப்புகழ் பெற்றவர்கள். மாதனைக் கலாமன்றம், கலைவாணி மன்றம் என்பன 1960 களின் பின் 1980 கள் வரை அதிக அளவு நாடகங்களை நெல்லண்டையில் அரங்கேற்றியுள்ளன.

1941 ம் ஆண்டு தும்பளை தெற்கு பகுதிக் கலைஞர்களால் இராமாயணம் 7 காண்டங்களும் இசை நாடகமாக நெல்லண்டையில் ஆடப்பட்டது. முக்கியமானதொன்றாகும்.

## 7.4 கதிரையப்பர் நாடகம்

கதிரமலைப்பள்ளி என்ற நாடகம் மூக்கம் பகுதியில் வாழும் மக்களால் நீண்டகாலமாக நடக்கப்பட்டு வருகிறது. இது ஏராளன் நாடகம் அல்லது கதிரையப்பர் நாடகம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

கடந்த நூற்றாண்டுகளில் நாட்டுக்கூத்து முறையில் வட்டக்களரியில் ஆடப்பட்டுவந்தது. பின் சென்ற (20 ம்) நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத்தில் சதுரமான மூன்று பக்கம் திறந்த அரங்கில் நாட்டுக்கூத்துப்பாணியில் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தது. பின்னர் இசை நாடகம் போல ஆட்டம் இல்லாமல், இசைநாடக ஒப்பனை வேடவுடை அணிந்து படச்சட்ட மேடையில் ஆடப்பட்டது.

மீன் பிடிப்பு குறைவாக இருக்கும் காலங்களில் நெல்லண்டை அம்மாளுக்கு நேர்த்தி வைத்து கூத்துப்பழகத் தொடங்குவார்கள். காணியொன்றின் மரத்தின் கீழ் கல்வைத்து விளக்கேற்றி கற்பூரம் கொழுத்தி பின் காப்புப்பாடி பழக ஆரம்பிப்பர்.

இந்நாடகத்தில் செல்லப்பிள்ளையென்னும் பாத்திரம் நாடக ஆரம்பத்தில் பிள்ளையார் போல இடம் பெறும். நெல்லண்டையில் கூத்தாடும் தினத்திலும் முதலில் நடிக்கும் செல்லப்பிள்ளை லட்கமணன் தோட்டப்பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் சென்று காப்புப்பாடி பின்னர் நெல்லண்டை அம்மாள் கோயிலில் காப்புப்பாடி மேடை ஏறி நாடகத்தை ஆரம்பித்து வைக்கும்.

80 கள் வரை சிறப்பாக இந்நாடகம் மேடையேறியது. அண்ணாவி சதாசிவம் அவர்கள் இந்நாடகத்தின் நிலைப்புக்கு முக்கியமானவர்.

## 7.5 காத்தவராயன் கூத்து

தும்பளையில் காத்தான் கூத்து நீண்டகால வரலாற்றுப் பின்னணி கொண்டது. தும்பளையில் பலகோயில்கள் காத்தான் வழிபாடு காணப்படுகிறது. ஆரம்பகாலத்தில் உடுக்காடி கதையாக பாடலாக ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. பின்னர் படிப்படியாக நடிப்பும் இடம்பெற்றது.

பண்டத்தரிப்பு பணிப்புலம் கிராம பண்டாரங்கள் மூலம் இவ்வாறான நடிப்புப் பாங்கான முறை உடுக்கடி கதை வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வேளை இந்தியத் தொடர்பும் இக் கூத்தை வளர்க்கப் பயன்பட்டிருக்கலாம்.

நிலத்தில் ஆடப்பட்ட காத்தான் சிந்துநடைக்கூத்து பின்னர் 20ம் நூற்றாண்டிலிருந்து படச்சட்ட மேடையில் இசைநாடக பாணியில் நடிக்கப்பட்டுவருகிறது.

மாதனைக் கலைஞர்களின் காத்தவராயன் பிரபல்யமானது. நெல்லண்டையில் பலநூற்றுக்கணக்கான தடவைகள் இவர்கள் காத்தானை மேடையேற்றியுள்ளார்கள்.

காத்தான் வழிபாட்டு நிலைகாரணமாக இக்காலத்திலும் பல்வேறு சமூகப்பிரிவினரால் காத்தான் மேடை ஏற்றப்பட்டு வருகிறது. அத்துடன் முத்துமாரியின் மகன் என்பதால் அம்மை நோய்கள் பரவாமலும், வேறு நேர்த்திகளுக்கும் ஆடப்படுகிறது.

தும்பளைப்பகுதி சலவைத்தொழிலாளர்களாலும் காத்தவராயன் கூத்து நெல்லண்டையிலும், முத்துமாரியம்மன் கோயிலிலும் ஆடப்பட்டு வருகிறது. இவர்களால் காத்தான் மெட்டில் சிந்து நடைக்கூத்தாக ஆடப்பட்ட அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை 70 களில் பிரபல்யமாக இருந்தது. 15க்கு மேற்பட்ட தடவைகள் மேடை ஏறியது.

## 7.6 கிறிஸ்தவக் கூத்து

கிறிஸ்தவக்கூத்துகள் தும்பளையில் லூத்துமாதா கோயில், தொம்மையப்பர் கோயில், அந்தோனியார் கோயில் வீதிகளில் ஆடப்பட்டு வந்துள்ளன. 1920 ஆண்டு தொடக்கம் ஆடப்பட்டுள்ள கூத்துக்கள் டற்றிய தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன.

லூத்துமாதா கோயிலில் பெரவரி 11ம் திகதி பெருநாள் கொண்டாட்டத்தின் இறுதி இரவு கூத்துக்கள் ஆடப்படும். ஆதிரியார் நாடகம், தீர்த்தாஸ் நாடகம் எஸ்தாக்கியார் நாடகம் என்பன 1940 - 50 ம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் அதிகம் கூத்தாக ஆடப்பட்டன.



சில்லாலையில் இருந்து அண்ணாவிமார் இங்கு வந்து பழக்கி நாடகம் ஆடினர். இவர்களுள் சில்லாலை யோசேப் அண்ணாவி குறிப்பிடத்தக்கவர்.

லாத்துமாதா கோயில் நாடகங்களில் தே.கைத்தாம்பிள்ளை அதிக அளவு ஆர்வம் காட்டினார் இவர் சிறந்த பாடகர். மரியாம்பிள்ளை என்பவர் 6 அடி உயரமும் வாட்டசாட்டமான உருவமும் கொண்டவர். ராஜாபாட் நடிகராக விளங்கினார்.

யோக்கின்பிள்ளை, சந்தியாப்பிள்ளை என்போர் சிறந்த ஸ்திரி பாட் நடிகராவார். செபமாலை ஆசிரியர் தீர்த்தாஸ் நாடகம், எஸ்தாக்கியார் நாடகம் என்பவற்றில் முக்கிய பாத்திர மேற்று நடத்துள்ளார்.

அந்தோனியார் கோயிலில் சவுனகன்னி நாடகம், யூதகு மாரன் நாடகம், திருஞானதீபன் நாடகம் என்பன 1930களில் மேடையேறியுள்ளன. 1945 களின் பின் அந்தோனியார் நாடகம், திருஞானதீபன் நாடகம் போன்றன அதிகம் கூத்தாக மேடையேறியுள்ளன.. 1997 ம் ஆண்டுப் பகுதியிலும் அந்தோனியார் நாடகம் அரங்கேறியது.

அந்தோனியார் கோயிற்பகுதி நடிகர்களுள் 1930களில் இருந்து அந்தோனி ராசப்பு, அண்ணாவி சிங்கராசர், சவரி முத்து, அண்ணாவிதம்பிமுத்து, வைத்தி சந்தியாப்பிள்ளை, இராசப்பிலிப்பு, குசைஅந்தோனி என்போர் சிறந்துவிளங்கினர். தம்பிமுத்து மணற்காட்டுப் பகுதிக்குச் சென்று நாடகங்கள் பழக்கினார்.

தொம்மையப்பர் கோயிலில் தொம்மையப்பர் நாடகம், விஜயமனோகரன் நாடகம், புனிதவதி நாடகம் என்பன 1945 ல் இருந்து கூத்தாக ஆடப்பட்டு வருகின்றன. 70 களில் ஞானசுவந்தரி நாடகமும் இப்பகுதிப் பெண்களால் ஆடப்பட்டுள்ளது. ஆனைக்கோட்டை பகுதி நாடகக்குழுக்கள் தொம்மையப்பர் கோயிலில் ஆடியுள்ளனர். இவர்களால் 1960 களில் சகோதர பாசம் என்ற கிறிஸ்தவப் பின்னணி புனைகதை கூத்தாக ஆடப்பட்டுள்ளது. 1999 ல் இப்பகுதிப் பெண்பிள்ளைகளால் விஜயமனோகரன் நாடகம் இரவிரவாக ஆடப்பட்டது.

1999ல் வண்பிதா P.M.இமானுவேல் அவர்களின் நெறியாள் கையில் சென்அன்ரீஸ் கலைஞர்களால் பாஞ்சாலி சபதம், இலங்கேஸ்வரன் ஆகியன நாட்டுக்கூத்தாக ஆடப்பட்டது. அந் தோனியார்கோயில் வீதியில் 2000ம் ஆண்டு அற்புதர் அரங்கம் திறந்துவைக்கப்பட்டுள்ளது.

பருத்தித்துறை செல்வநாயகம் ஒப்பனை வேட உடை, மேடை, சீன் என்பவற்றை வாடகைக்கு விடுவார். கிறிஸ்தவக் கூத்துகளுக்கு என விசேடமான வேடஉடை, ஒப்பனைப் பொருட்கள் கிரீடங்கள், என்பவற்றை செல்வநாயகம் தயாரித்து வைத்திருந்தார். முன் சீனாக லாத்துமாதாவின் ஓவிய முள்ள சீனை தயாரித்துப் பாவித்தார்.

தொம்மையப்பர் கோயில் நாடகங்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து பிலிப்பு, பெஞ்சமின் போன்றோர் ஒப்பனை செய்தும் வேட உடைகளை வழங்கியும் வந்துள்ளனர்.

1940 களில் ஆதிரியார் நாடகம் காஸ்விளக்கு (Gas Light) ஒளியில் நிகழ்ந்தது.ஆயினும் ஏனைய பல நாடகங்கள் யாழ்ப்பாணம் ரோஸ் ஆட்ஸ்சின் லைற் எஞ்சின் மின்ஒளி வழங்கல் மூலம் நிகழ்ந்தது.

கிறிஸ்தவக்கூத்துக்கள் படச்சட்ட மேடையிலேயே நிகழ்த்தப் பட்டன. நிலத்தில் அல்லது வேறுவித அரங்கில் தும்பளையில் நிகழ்ந்ததா என அறியமுடியவில்லை. கிறிஸ்தவக் கூத்துக்கள் தென்மோடித்தன்மையானவை. ஆடல் மிகவும் குறைந்தது. பாடல் தான் பிரதானமாக இருந்தது.

கிறிஸ்தவக் கூத்துக்களின் ஆரம்பத்தில் இரண்டு கட்டியக் காரர்கள் தோன்றி கூத்தின் கதையை சுருக்கமாகப் பாடலால் விளக்குவர். கட்டியக்காரர்கள் பாத்திரம் புலசந்தோர் என கிறிஸ்தவக் கூத்துக்களில் அழைக்கப்படுகிறது. நாடகம் தொடங்கு முன் கட்டியக்காரருடன் (புலசந்தோர்) அண்ணாவியார் தேவாலயத்துக்குள் சென்று பூசையில்த் தொழுது காப்புப்பாடல், கூத்துப்பாடல் என்பன படித்தபின்னரே மேடையில் கூத்து ஆடப்படும்.

திரு.பா.வேதநாயகம் தற்பொழுது தும்பளையில் சிறந்த கிறிஸ்தவக்கூத்து அண்ணாவியாராக விளங்குகின்றார்.

## 8. கோயிலும் வழிபாடும்.

### 1. இந்துக்கோயில்கள்

தும்பளையில் இந்துக்களே பெரும்பான்மையாக வாழ்வதால் இந்துக் கோயில்கள் தும்பளை ஸ்ராவம் பரந்து காணப்படுகின்றன.

இந்துக்கோயில்கள் 2 வகைப்பட்டனவாகக் காணப்படுகின்றன.

1. பெருந்தெய்வக் கோயில்கள்
2. சிறுதெய்வக் கோயில்கள்

### பெருந்தெய்வக் கோயில்கள்

பெருந்தெய்வக் கோயில்களில் ஆரியபண்பாட்டின் மேலாதிக்கம் காரணமாக சமஸ்கிருதமயப்பட்ட மந்திரங்களுடன் ஆகம வழிபாட்டுக்கு உரியனவாகக் காணப்படுகின்றன.

பெருந்தெய்வக் கோயில்கள் பிராமணர் பூசை செய்யக் கூடிய கோயில்களாகும். இன்று பிராமணர் அருகி விட்டமையால் தும்பளை சைவர்குலத்தவரே அனேக பெருந்தெய்வக் கோயில்களில் பூசை செய்கின்றனர். பெருந்தெய்வக் கோயில்களாக பிள்ளையார், முருகன், கோயில்கள் தும்பளையில் அமைந்துள்ளன. முன்னர் பிராமணவீதியில் சிறிய சிவன் கோயிலொன்று காணப்பட்டது. இது இன்றில்லை.

பிள்ளையார் கோயில்களே தும்பளையில் அதிகமாக உள்ளன. லட்சுமணன் தோட்டம், தம்புருவளை, தும்பளை மேற்கு பெரியவளவு, கணக்கிலாவத்தை பிள்ளையார் கோயில்கள் அடங்கும். லட்சுமணன் தோட்டப் பிள்ளையார் கோயில் காலத்ததால் முந்தியதாகும்.

கணக்கிலாவத்தை தவிர்ந்த ஏனைய பிள்ளையார் கோயில்களில் கேணிகள் காணப்பட்டன. தற்போது தூர்ந்த நிலையில் உள்ளன.

தும்பளை கிழக்கில் நெல்லண்டை வீதியில் உள்ள முருகன் ஆலயமும் சிறப்புடன் இயங்குகின்றது. குறிப்பாக கந்தசஷ்டி காலத்தில் உபவாசமிருக்கும் பக்தர்கள் கூடித் தொழுது பழச்சாறு அடங்கிய தீர்த்தத்தைப் பெற்றுக் கொள்வர். தும்பளை மேற்கில் 2 முருகன் ஆலயங்கள் உண்டு.



## சிறுதெய்வக் கோயில்கள்

தும்பளைப் பகுதியில் சிறுதெய்வ வழிபாட்டுக் கோயில் களே அதிகம் உள்ளன. சிறுதெய்வ வழிபாடு ஆதிகாலத்தில் குலக்குழுக்களுக்கு உரியதாகவும், தனிக்குடும்ப வழிபாட்டுக்கு உரியதாகவும் தோன்றியுள்ளது.

இவ்வாறான கோயில்களுடன் தொடர்பான குடும்பத்தை சேர்ந்த ஒருவரே பூசைகளை நிகழ்த்துவார். சிலர் தீவிர பக்தராகி பூசாரியார் என்னும் நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளனர். பூசாரியார் மேல் தெய்வம் வந்து மக்களின் துன்பங்களுக்கு தீர்வுகளை கூறிவரும். கட்டுச்சொல்லும் முறைகள் இன்றும் குறிப்பாக சலவைத் தொழிலாளிகள் சக்திகோயில்களில் காணப்படுகின்றன.

சிறுதெய்வக் கோயில்களாக பத்திரகாளியம்மன், முத்து மாரியம்மன், சக்தியம்மன், முதலிப்பேச்சி, பெரியதம் பிரான், காத்தவராயன், அண்ணமார், குறுப்பர், வீரவாகுதேவர், வைரவர் போன்ற தெய்வக் கோயில்கள் காணப்படுகின்றன.

அம்மன் வழிபாடு காணப்படும் கோயில்களில் காத்தான் வழிபாடும் காணப்படுகிறது. காத்தான் பின்வரும் நிலைகளில் தும்பளையில் வணங்கப்படுகிறது.

- 1) கல்
- 2) சூலம்
- 3) கழுமரம்

இதில் கல், சூலம் என்பன சாந்த நிலையையும், கழுமரம் அகோர நிலையையும் குறிக்கின்றது என்பர்.

சில சிறுதெய்வக் கோயில்களில் பெருந்தெய்வக் கோயில்கள் போன்ற பூசை வழிபாடுகள் காலப்போக்கில் நடைபெறத் தொடங்கியுள்ளன. ஆயினும் இவ்வகையான சிறுதெய்வக் கோயில்களில் பிராமணர் பூசை செய்யாமல் சைவர்களே பூசை செய்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுதெய்வக்கோயில்களில் மடையுடன் தொடர்பான விளக்குவைத்தல், மடைப்பண்டம் எடுத்தல், வளந்து கட்டுதல், வெளிமடைப்பூசை, வழிவெட்டல் எட்டாம் மடை என்பன இன்றும் தொடருகின்றன. (சிலவற்றில் பொங்கல் மாத்திரம் நடைபெறுகின்றன.)

தனிப்பட்ட குடும்பங்களின் சிறுதெய்வக் கோயில்களில் செவ்வாய், வெள்ளிக் கிழமைகளில் விளக்குவைப்பது அல்லது சைவக்குருக்கள் மூலம் பூசை செய்வது நடைபெறுகின்றன.

சிறுதெய்வக் கோயில்களில் தற்போதுள்ள பூசை நடை முறை வழிபாட்டு அடிப்படையில் 3 வகையினதாக வகுக்கலாம்.

- 1) புராதனமுறை வழிபாடு
- 2) புராதன முறையுடன் நித்திய நைமித்திய பூசைகள்
- 3) புராதனமுறை, நித்தியநைமித்திய பூசைகளுடன் திருவிழாக்கள் இடம்பெறுதல்

புராதனமுறையில் முதலியவள், அண்ணமார், குறுப்பர், வீரவாகுதேவர், தும்பளைமேற்கு சக்திகோயில், வைரவ கோயில் என்பனவற்றில் கோயிலுக்கு உருத்தான குடும்ப உறுப்பினர் ஒருவர் பூசாரிநிலையில் பொறுப்பேற்று விளக்கு வைத்தல், பூசைசெய்தல் என்பன அனேகமாக செவ்வாய், வெள்ளி தினங்களில் இடம்பெறுகிறது. மடைப் பொங்கல் வருடாவருடம் இடம்பெறும். தும்பளை மேற்கு சக்தி கோயிலில் நோய்நீக்கத்துக்கான கழிப்புகள் இடம்பெறுகின்றது.

புராதன முறையுடன் நித்தியநைமித்திய பூசைகள், தும்பளை கிஷுக்கு முத்துமாரியம்மன் கோயில், சக்திகோயில் என்பனவற்றில் இடம்பெறுகிறது. முத்துமாரியம்மன் கோயிலில் சைவக்குருக்கள் ஆகமவிதிப்படி பூசைசெய்ய சக்தி கோயிலில் கோயிலுக்கான குடும்ப உறுப்பினர் ஒருவர் பூசாரிநிலையில் பூசை செய்கிறார். தும்பளைகிஷுக்கு சக்தி கோயிலில் நோய்நீக்கம், கட்டுச்சொல்லல் நாட்டு நிலவரம் கூறல் என்பனவும் இடம் பெற்றது.

புராதனமுறை, நித்தியநைமித்திய பூசைகள் என்பவற்றுடன் திருவிழாக்கள் இடம்பெறும் கோயிலாக நெல்லண்டைப் பத்திரகாளி அம்மன் கோயில் காணப்படுகிறது.

நெல்லண்டை அம்மன் கோயிலில் வெளிமடை பிரசித்தமானது. தும்பளைக்கு அப்பால் உள்ள கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் வருகைதந்து தமது நோத்திக் கடன்களை நிறைவேற்றுகின்றார்கள்.

தும்பளையில் உள்ள ஆதியான கோயிலாக நெல்லண்டைப் பத்திரகாளி அம்மன் கோயில் கருதப்படுகிறது. (1650) இத்திமரத்தாள் என்னும் நூல் இக் கோயில் பற்றி விளக்கமாக எடுத்துரைக்கின்றது.

இதேபோன்று மிக ஆதியான சிறுதெய்வ வழிபாட்டுக் கோயில்களில் ஒன்றாக தும்பளை மேற்கு பெரியதம்பிரான் கோயிலும் ஒன்றாகும். இதுவும் 1650களில் உருவானதாகக் கூறப்படுகிறது.

சோழமகராசாவின் ஆஸ்தான சோதிட வைத்தியராக இருந்த சந்திரப்பரமானந்தர் குடியினர் செம்பியன்பற்றுப் பகுதியில் இருந்து இப்பகுதிக்கு குடியேர்ந்தபின் இது அமைக்கப்பட்டது.

பெரியதம்பிரான் ஆலயத்தின் அருகில் ஒரு பிள்ளையார் கோயிலும் பின்னர் அமைக்கப்பட்டது. நல்லூர் இராசதானி அரசரம்பரையை சேர்ந்த சந்திரபானு தும்பளைமேற்கில் ஒழித்திருந்தபோது பெரியதம்பிரானை வழிபட முடியாத காரணத்தால் அருகில் பிள்ளையாராக கல் ஒன்றை ஸ்தாபித்து வழிபட்டுவந்தான்.

பிற்காலத்தில் இந்த இடத்திற்குத் தான் பிள்ளையார் ஆலயம் எழுப்பப்பட்டது. முன்னர் இரு ஆலயங்களும் தனித்தனி நிர்வாகத்தில் இருந்தன. பிள்ளையார் ஆலயத்துக்கு பிராமணரும், பெரியதம்பிரான் ஆலயத்துக்கு சைவரும் பூசை செய்து வந்தனர். தற்போது இரு ஆலயமும் சைவக்குருக்களால் பூசை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

பெரியதம்பிரான் ஆலய விக்किரகம் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் லட்சுமணன் தோட்டப் பகுதியில் உள்ள செந்தாவத்தைக் காணிக்குள் புதைக்கப்பட்டது. இவ்வேளை கோயிலில் சூல மொன்றை வைத்து வழிபட்டனர்.



ஒல்லாந்தர் புறட்டஸ்தாந்து மதப்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் இங்கு றோமன் கத்தோலிக்க மதத்தையும் இந்து மதத்தையும் எதிர்த்து வந்தனர். இவ்வேளையில் மக்கள் தமது குலதெய்வ வழிபாடுகளை வீட்டு வளவிற்குள் இரகசியமாக அமைத்து நடத்தினர். இவ்வாறான குல தெய்வங்களாக சிறு தெய்வங்களே அதிகம் காணப்பட்டன.

சிலர் இத்தெய்வங்களை குடத்துக்குள் மறைத்து வைத்தும் வழிபட்டனர். இந்தவகையில் முதலியவள் வழிபாடு பிரதானமாகும். தும்பளை மேற்கில் பல வீடுகளில் முதலியவள் வழிபாடு இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது. குடத்துள் வைத்த வழிபாட்டு முறையின் தொடர்ச்சியை குடத்தையே வழிபடும் முதலிகோயிலும் உண்டு. சிலர் மரங்களுக்கு கீழ் குலம் நாட்டியும், வேறு சிலர் மரத்தையே முதலியவளாக கொண்டு வழிபட்டதையும் இன்றும் காணமுடிகிறது.

வெளியில் இருந்த கோயில்களில் அங்கிருந்த விக்கிரகங்களை அகற்றிவிட்டு குலத்தை நாட்டுதல் இருதரப்பட்ட நன்மையை விளைவித்தது. குலம் சிவனின் கையில் உள்ள ஆயுதம் அத்துடன் இச்சுலத்தை விரித்து சிலுவைபோல் ஆக்கியும் வைப்பதால் ஒல்லாந்தரை ஏமாற்றும் தந்திரோபாயமாகவும் பயன்படுத்தினர்.

## ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சாரதா சேவாச்சிரமம்

1969 இல் வாடகை வீடொன்றில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்நிறுவனம் 1971இல் சொந்தக்காணி வாங்கப்பட்டு ஆச்சிரமக் கட்டடம் படிப்படியாக வளர்ச்சியுற்று 1998ல் தூபி கட்டிமுடிக்கப்பட்டு கும்பாபிசேகம் நடைபெற்றது. இவ்வேளை சுவாமி விருபாக்ஷானந்தர் (இராமகிருஷ்ண மடம் செங்கல்பட்டு), சுவாமி ஆத்மகண்ணந்தாஜிமகராஜ் (இராமகிருஷ்ண மடம் கொழும்பு), சுவாமி அஜராமகானந்தாஜிமகராஜ் (இராமகிருஷ்ண மடம் - மட்டக்களப்பு) ஆகியோர் வருகை தந்திருந்தனர்.

இந்நிறுவனம் சமயபோதனை, கல்வி, மருத்துவம், உணவு, உடை, நூலக சேவை, பணஉதவி என பலதரப்பட்ட வகையில் மக்களுக்கு சேவையாற்றிவருகிறது. பாடசாலைகளில் ஆன்மீகப் போதனை, புத்தகக் கண்காட்சி, பாடசாலை, மாணவர்களுக்கு தேவையான மூலவளங்களை வழங்கியும் சேவையாற்றி வருகிறது.

பிரதர் இரத்தினசபாபதி (1937) என்னும் பூர்வாசிரமப் பெயரைக் கொண்ட சுவாமி சித்திருபானந்தாஜிமகராஜ் அவர்களின் அபராத தனிநபர் முயற்சியினால் இன்று நாடு முழுவதிலும் புகழ்பெற்ற ஆன்மீக, சமூக சேவை நிறுவனமாக மகத்தான வளர்ச்சியைக் கண்டிருக்கிறது.

## 2. கிறிஸ்தவக் கோயில்கள்

கிறிஸ்தவக்கோயில்களில் புனிதலூர்த்துமாதா கோயில், புனித தொம்மையப்பர் கோயில், புனித அந்தோனி யார் கோயில் ஆகிய மூன்றும் பிரதானமானவை.

இந்தக்கோயில்களின் உருவாக்கத்தின் பின்னணியில் சாதிஅமைப்பு முக்கியமாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம். லூர்த்துமாதா கோயிலுக்கு அருகே புனித மரியாள் ஆலயமும் காணப்படுகிறது.

லூர்த்துமாதா கோயில் மிகவும் பிரசித்தமானது. குகை போன்ற முகப்புத்தோற்றமுடைய இவ்வகை கோயிலை கெபி என்றும் அழைப்பர். கெபியுள் மாதாவின் சிறிய சொருபம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட கோயிலாகும்.

பள்ளமான காணியில் மாதா கோயில் அமைந்திருப்பதால் பள்ளத்துமாதா எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. மழை காலத்தில் இங்குவழிபாடு நிகழ்த்துவது சிரமமாக இருந்ததால் அருகில் உள்ள மேடான பகுதியில் புதிய கோயில் ஒன்று கட்டப்பட்டு (1880) இது புனிதமரியாள் ஆலயம் எனவும் அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

பிரான்ஸ் நாட்டின் தெற்கு எல்லையில் உள்ள லூர்த்துஎன்னும் இடத்தில் குகையொன்றில் 1858ல் பெர்னதேர் என்ற ஏழைச்சிறுமி ஒருத்திக்கு மாதா காட்சி கொடுத்த சம்பவத்தையே கெபி நினைவூட்டி நிற்கிறது.

இச்சம்பவம் பெப்ரவரி 11ல் நிகழ்ந்ததால் இங்கும் அத்திகதியில் திருப்பலியுடன் திருவிழா முடிவடைகிறது.

பெப்ரவரி 10ல் மாதாவின் புனிதசொருபம் பவனிவரும். நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் திரண்டுவருவர். இத்தலம் யாழ் ஆயரினால் யாத்திரைக்குரிய ஒரு தலமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தொம்மையப்பர் ஆலயம் 1861ல் கட்டப்பட்டது. இதன் மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் 1933ல் உருவானது. 1998ல் புதிய கோயில்க்கட்டடம் திறந்துவைக்கப்பட்டது. 100 வருடம் பழைமை வாய்ந்த திருக்குடும்பக் கன்னிபர் மடமும் பங்குத் தந்தையின் குருமனையும் இங்கு காணப்படுகின்றன.

அந்தோனியார் கோயில் 1820ல் தற்போது உள்ள இடத்தில் சுண்ணாம்புக் கட்டிடமாக உருவானது. இதற்கு முன்பு அந்தோனி மணித்தினார்வளவில் ஓலைக்கொட்டிலாக இருந்தது. 1980 களில் சீமெந்துக் கட்டிடமாக அமைக்கப்பட்டது.



## 09 - மாண்புறு மக்கள்

### வேலப்பழதலியார்

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் முதலியாராகக் கடமையாற்றியவர். தும்பளை மேற்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த இவர் சோழமகாராசாவின் பிரதானிகளின் ஆஸ்த்தான சோதிட வைத்தியர்களாக இருந்த சந்திரப்பரமானந்தர் குடியைச் சேர்ந்தவர்.

ஒல்லாந்த அதிகாரியொருவருக்கு சோதிட வைத்திய சேவையாற்றியவர். ஒல்லாந்த அதிகாரி இவருக்கு சிவிகை ஒன்றையும், வேலையாட்களையும் பரிசளித்திருந்தார். இந்தச் சிவிகை 1925கள் வரை தும்பளை மேற்கில் சிதைவுற்ற நிலையில் காணப்பட்டது.

“ஒல்லாந்த மன்னனுக்கமைச்சனா யாழ்ப்பாணத்துற்ற செல்வன் வல்லோன் சோதிடக் கலையிவனென்று வழங்கவுயர் சிவிகை பெற்று மல்லோங்கு வேலப்பழதலியார் மகளாங் கந்தாத்தை நாமச் சொல்லோங்கு குழலாளைத் தீசான்ற மணஞ் செய்துசேர்ந்தான் மன்னோ”

(மு.சின்னையா சாஸ்த்திரியார்  
உயர்திரு.க.கப்பிரமணியம்  
வரலாற்று மாலை. (03.02.1962)

### சந்தன உடையார்

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் உடையாராக கடமை புரிந்தார் தும்பளை மேற்கைச் சேர்ந்தவர். இவர் வாழ்ந்த இடம் உடையார் வளவு என இன்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

### கைத்தரம்மின்னை - மணியகாரன்

1800களில் தும்பளை கிழக்கில் வாழ்ந்தவர். கிறிஸ்தவத்தைச் சேர்ந்தவர். தும்பளை கிழக்கில் இவருக்கு பெருமளவு காணிகள் இருந்தன. தும்பளை வீதியின் இறுதியில் உள்ள முச்சந்தியின் கிழக்காக இவரது வீடு அமைந்திருந்தது. இந்த முச்சந்தி மணியகாரன் சந்தி அல்லது கைத்தாரடிச்சந்தி என அழைக்கப்படுகின்றது.

**ஏரம்புப்புலவர் (1848 - 1928)**

தும்பளை மேற்கைச் சேர்ந்தவர். தமிழ், சிங்களம், பாளி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். திண்ணைப்பாடசாலையை நடத்தியவர். வன்னிச் சிங்களப் பகுதி பௌத்தகுருமார் இங்குவந்து இவரிடம் கற்றுள்ளனர். இப் பௌத்தகுருமார் பூனாவையில் ஏரம்புப்புலவருக்கு காணிகள், வழங்கியுள்ளனர்.

கந்தப்புராணம், மகாபாரதம் என்பவற்றுக்கு சிறந்த உரை எழுதினார். பல செய்யுள்களையும் இயற்றியுள்ளார். இவர் காலமானபோது அல்வாய் சின்னத்தம்பிப்புலவர் உடுப்பிட்டி வைத்திலிங்கம் போன்றோர் சமரகவி பாடியுள்ளனர்.

**முத்துக்குமாரசாமிக்குருக்கள் .ம (1853 - 1936)**

தும்பளை மேற்கு பிராமணவீதியைச் சேர்ந்த பிராமணர். உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவரின் மாணவர். தமிழ், சமஸ்கிருத மொழிகளில் பாண்டித்தியமுடையவர்.

வீட்டுத் திண்ணைப்பாடசாலையில் சமஸ்கிருதம் போதித்தார். பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை இவரிடம் தமிழ், சமஸ்கிருதம் என்பன கற்றவர். காதலியாற்றுப்படை என்னும் நூலில் தனது குரு முத்துக்குமாரசாமி பற்றி பேராசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிவபொருமான் அலங்காரம், பசுபதீஸ்வரர் அந்தாதி, தம்புருவளை சித்திவிநாயகர் ஊஞ்சற்பாடல் (1903), தம்புருவளைத் திருப்பதிகம் (1933) போன்ற நூல்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார்.

இவர் தும்பளை மேற்கு வரதவிநாயகர் ஆலய கோயிற் பூசகராக இருந்த மகாதேவக்குருக்களின் மகனாவார். இவரின் சகோதரியின் மகன்களான சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகளும், சோம சுந்தரக்குருக்களும் பிராமணவீதியில் அச்சகமொன்றை நிறுவி புகழ் பெற்றவர்கள்.

## சின்னையா சாஸ்திரியர் (1875 - 1971)

ஏறம்புப்புலவரின் மாணவர் தும்பளை மேற்கைச் சேர்ந்தவர். தனது 14வது வயதில் இந்தியா சென்று தமிழ், சோதிடம் என்பவற்றைக் கற்றார். பிரசங்கம் செய்வதிலும் வல்லவர்.

இந்தியாவில் 50 வருடங்கள் வாழ்ந்து 1949ல் ஊர்திரும்பும் போது வழங்கிய வாழ்த்துப்பா இன்றும் வே.மதிபாலசிங்கம் ஆசிரியரிடம் உள்ளது. இந்தியாவில் இருந்த போது சோதிட நூல்கள் பல எழுதினார். சின்னையா சாஸ்திரிகளின் சாதகக் கணிப்பு மிகவும் பிரபல்யமானது. 96 வயது வரை பிரமச்சாரி யத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்த்தார்.

## கணபதிப்பிள்ளை . வே - சோதிடர் (1875 - 1954)

சோழமகாராசாவின் பிரதானிகளின் ஆஸ்தான சோதிட வைத்தியராக இருந்த சந்திரப்பரமானந்தரின் தலைமுறையினர். கணபதிப்பிள்ளைச் சோதிடரின் தகப்பன் வேற்பிள்ளைச் சோதிடர் பேரன் பெரியதம்பிச் சோதிடர் என 7 தலைமுறைகளாக 1642ல் இருந்து தும்பளையில் ஏட்டுச் சுடியில் பஞ்சாங்கம் வெளியிட்ட பெருமையுடையவர்கள்.

கணபதிப்பிள்ளைச் சோதிடர் 1901ல் அச்சவேலி கத்தோலிக்க அச்சகத்திலும், 1902 - 1911 வரை பிராமணவீதி கலாநிதி யந்திரசாலை அச்சகத்திலும் பஞ்சாங்கத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். பின்னர் பஞ்சாங்க வெளியீட்டைக் கைவிட்டு கொக்குவில் இரகுநாதையர் பஞ்சாங்கத்தைக் கணிப்பதில் பிரதான பங்காற்றினார்.

சொந்தப்பஞ்சாங்கத்தை அச்சிடுவதைக் கைவிடுவதற்கு சுப்பிரமணிய சாத்திரிகளுடனான முரண்பாடு காரணமாக இருந்தது. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள் தமது கலாநிதி யந்திர சாலையில் பஞ்சாங்கம் வெளியிட்டவர்.

சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் சோதிட சம்பந்தமாக எழுதிய கட்டுரைகளை மறுத்து கணபதிப்பிள்ளைச் சோதிடர் பூபதிப்பலுடா என்ற சிறுநூலை வெளியிட்ட போது இவர் மீது மானநஷ்ட வழக்குத் தொடரப்பட்டு பின் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது.



1900 — 1925வரை திண்ணைப் பாடாசாலையொன்றை நடத்தியவர் 1925ல் லச்சுமணன் தோட்டப்பிள்ளையார் கோயிலில் தமிழ்ச் சங்கமொன்றை நிறுவி தமிழ் வளர்ச்சிக்கு பாங்களிப்புச் செய்தார்.

25 வருடங்கள் தும்பளை சாஸ்திரி வட்டார உறுப்பினராக இருந்துள்ளார். பிரம்மகீதை விளக்கஉரை, நல்வழி தத்துவார்த்த உரை ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரின் மகன் பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன் பல்துறை அறிஞராக விளங்குகின்றார்.

### சுப்பிரமணிய சாஸ்த்திரிகள் (1875 - 1950 )

தும்பளை மேற்கு பிராமண வீதியைச் சேர்ந்தவர் தமிழ், சமஸ்கிருதம், சோதிட சாஸ்திரம் என்பவற்றில் புலமை மிக்கவர். புராணபடன சொற்பொழிவாற்றுவதில் வல்லவர்.

திண்ணைப் பள்ளிக்கூட மொன்றை நிறுவி தமிழ், சமஸ்கிருதம் என்பவற்றைக் கற்பித்தார். சோதிடம் பார்க்கவென பலர் வந்துபோவர். ஏராளமான புத்தகங்களை சொந்தமாக வாங்கி புத்தகத் தருமாலயம் ஒன்றை அமைத்து அறிவுத்தேடல் கொண்டோருக்கு இலவசமாக வழங்கி வந்தார்.

இவரின் தம்பி சோமசுந்தரஜயர் கலாநிதி யந்திர சாலை என்ற பெயரில் தும்பளை மேற்கு பிராமணவீதியில் அச்சகம் நிறுவினார். வடமராட்சியில் அமைத்த பெரிய அச்சக கூடமாக இது அக்காலத்தில் அமைந்தது.

இந்த அச்சககூடத்தில் சுப்பிரமணிய சாஸ்த்திரிகள் வாக்கிய பஞ்சாங்கம் கணித்து அச்சில் வெளியிட்டார். இது பலவருடங்கள் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. இலங்கையின் பல பகுதிகளில் மாத்திரமன்றி, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளுக்கும் இப்பஞ்சாங்கம் அனுப்பப்பட்டுவந்தது.

சுப்பிரமணியசாஸ்த்திரிகள் கலாநிதி யந்திரசாலை யூடாக பல நூல்களையும் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். சொற்பொருள் விளக்கம் என்ற அகராதி 1924ல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

கந்துராணத்தில் உற்பத்திக்காண்டம், அகரகாண்டம், மகேந்திரகாண்டம் முதலானவற்றிற்கும் ஆத்திசூடி, நன்னெறி, நீதிவெண்பா என்பவற்றிற்கும் உரை எழுதி வெளியிட்டார். தோத்திரத்திரட்டுகள் பல அச்சாயின.

வடமராட்சியின் கல்விப்பாரம்பரியத்திலும் இலக்கிய உருவாக்கத்திலும் சுப்பிரமணிய சாஸ்த்திரிகளுக்கு முக்கிய பங்கு உள்ளது என கலாநிதி எஸ்.சிவலிங்கராசா குறிப்பிட்டுள்ளார் (வடமராட்சியின் கல்விப் பாரம்பரியமும் இலக்கிய வளமும் பக் - 67)

1950க்குப் பிறகு சோமசுந்தரஜயரின் மகன் வைத்தியநாத ஜயர் அச்சுக்கூடப் பொறுப்புக்களை ஏற்று நடத்தியதோடு, பஞ்சாங்கத்தையும் கணித்து வெளியிட்டுவந்தார். 1960ம் ஆண்டளவில் இவரின் அகாலமரணத்துடன் பஞ்சாங்க வெளியீடு நின்று போயிற்று.

இவரின் தம்பி விசுவநாதஜயர் சில காலம் அச்சுக்கூடத்தை நடத்திவந்தார். இவ்வச்சுக்கத்தில் தொழில்புரிந்துவந்த நல்லதம்பி என்பவர் பருத்தித்துறை நகரில் ஊழியன் அச்சுக்கத்தை பின்னாளில் நடத்தினார்.

**விநாசித்தம்பி (விநாசிச்சட்டம்பியார்)**  
**வல்லிபுரம், வைரமுத்து ( - 1945)**

மூவரும் சகோதரர்கள் தும்பளை மேற்கு வாசிகள் விநாசிச்சட்டம்பியார், வல்லிபுரம் ஆகியோர் தும்பளை வாழ் மக்கள் பலருக்கு எழுத்தறிவித்தவர்கள். விநாசிச்சட்டம்பியார் சூரியரின் பள்ளிக்கூடத்தில் 1ம் வகுப்பிற்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர். 1910ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வீடுவீடாகச் சென்று மாணவர்களுக்கு பணங்கிழங்கு, கற்கண்டு, பாணிப்பனாட்டு போன்றன கொடுத்து இதமாகப்பேசி பாடசாலைக்கு வருவதை ஊக்குவித்தார்.

மாணவர்களுடன் அன்பாகப்பழகி அவர்கள் மனதில் அழியாத இடம்பிடித்துள்ளார். மண்ணில் அ . . . ஆ . . . எழுதிப் பழக்கி பின் சிலேட்டில் எழுதிப்பழக்குவார் ஏட்டில் எழுதி ஆமணக்கு இலையால் உரசி மெருகுபடுத்தி வீட்டுக்கு கொண்டுசெல்லக் கொடுப்பார்.

வைரமுத்து சிங்கப்பூரில் ஆசிரியராகக் கடமைபுரிந்து பின்னர் 1920 களில் ஹாட்லிக்கல்லூரியில் ஆங்கில ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்தார். வைரமுத்துவிடம் தும்பளை வாசிகள் பலர் ஆங்கில அறிவைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

வைரமுத்து அவர்களின் வீட்டுவிறாந்தையில் 1937ல் தும்பளை மேற்கு இளைஞர்கள் வாசிகசாலை ஒன்றை நிறுவினார்கள். விழாக்களும் நடைபெற்றுள்ளன. இதுவே தும்பளையின் வாசிகசாலையின் ஆரம்பமாகவும் அமைகின்றது.

விநாசித்தம்பி, வல்லிபுரம், வைரமுத்து அகியோர் கிறிஸ்தவ மதத்தை தழுவி வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொண்டாலும் பின்னாளில் இந்துக்களாக மாறி வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் மூவரும் வடலிப்பாதிக்கந்தசாமியின் தாய் மாமனாவார்.

### **மயில்வாகனம் ( மயிலுச்சட்டம்பியார் )**

சூரியரின் பள்ளிக்கூடத்தில் 1910ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் தலமை ஆசிரியராக இருந்தவர். கிறிஸ்தவமதத்துக்கு மாறி தொழில் பெற்றவர். இவர் மதம் மாறியபோது உறவினர்கள் இவரின் உடமைகளைத் தெருவிற்போட்டு நெருப்பிட்டனர்.

தும்பளை வாசிகளுக்கு வரும் கடிதங்கள் பெரும்பாலும் மயிலுச்சட்டம்பியார் மேற்பார்த்து வரும். அவரும் வாசித்து உரிய விளக்கமளிப்பார்.

### **பெரியதம்பி க . அண்ணாவியார்**

1800களின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர். சோடனைக்காரப் பெரியதம்பி என பரந்துபட்ட அறிமுகத்தைப் பெற்றிருந்தார். இவரின் தகப்பன் கதிர்காமர் நாட்டுக்கூத்து அண்ணாவி ஆவார். பெரியதம்பி தமிழகத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தார்.

இந்தியாவிலிருந்து கூத்துப்பிரதி, ஒப்பனைப் பொருட்களைக் கொண்டுவந்து கூத்துகளுக்குரிய ஆடை அணிகள் வேசங்கட்டும் பொருட்கள் என்பவற்றை தயாரித்து கூத்துக்குழுவினருக்கு வடகைக்குக் கொடுப்பார்.



நாட்டுக்கூத்துகளும், விலாசக்கூத்துகளும் ஆடியுள்ளார். பருத்தித்துறைப் பகுதியில் விலாசக்கூத்தை அறிமுகப்படுத்திய வராகக் கூறப்படுகிறது கிருஷ்ணவிலாசம் முதன்முதலில் 1800 களின் பிற்பகுதியில் நெல்லண்டைப் பத்திரகாளியம்மன் கோயிலில் இவரால் ஆடப்பட்டது. இவரது மகன் அண்ணாவிதம்பையா பின்னாளில் ஒப்பற்ற விலாசக்கூத்து கலைஞராகத் திகழ்ந் தார்.

**தம்பையா பெ. அண்ணாவியார். (1888 - 1923 )**

விலாசக்கூத்து வரலாற்றில் அண்ணாவி தம்பையாவின் பாங்களிப்பு கணிசமானது 1923ல் இவர் இறந்தபோது நெல்லண்டை அம்மன் கோயில் கூத்தாடு அரங்கு, அண்ணாவி தம்பையா அரங்கு என அழைக்கவேண்டும் என பலகூரல்கள் ஒலிக்குமள விற்கு இவரின் சிறப்பு இருந்தது.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை தனது காதலியாற்றுப்படை என்னும் கவிதை நூலில் (1940)

“ நாடகத்தமிழை நன்கென உணர்ந்தேன்  
ஆடலும் பாடலும் அமைவரும் ஆசான்  
அண்ணாவி தம்பையன் அருமையாய் பழக்கிய  
விலாசம் பார்க்க வெற்றிலை யருந்தி  
விரைந்து விரைந்து நடப்போர் குழாமும்” . . .

என அண்ணாவி தம்பையா பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தம்பையா வின் விலாசக்கூத்துக்கள் ஆரம்பத்தில் நிலத்தில் ஆடப்பட்டன இது மூன்று பக்கமும் பார்வையாளரைக் கொண்ட சதுர வடிவ சமதரை அரங்காகும். பின்புறம் அடைக்கப்பட்டு அதனுடாக களரிக்கு வர வாசல் இருக்கும். களரியின் பின்புறம் ஒத்தாப்பு போன்ற பகுதி அமைந்திருக்கும்.

கிருஷ்ணவிலாசம், அரிச்சந்திரவிலாசம் வீரகுமாரன் போன்ற இவ்வகையான அரங்கில் ஆடப்பட்டன. பின்னர் தம்பையா வின் விலாசக்கூத்துகள் இந்திய இசைநாடக கலைஞர்கள் அறிமுகப்படுத்திய படச்சட்ட மேடையில் ஆடப்பட்டன. தொழில் ரீதியான போட்டிக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய தம்பையா நிலத்தில் ஆடுவதை விட்டு கவர்ச்சிகரமான சீன், மேடைய மைப்பு கொண்ட தற்காலிக கொட்டகையில் அமைந்த படச்சட்ட மேடையை நாடினார்.

மேடையில் ஆடிய விலாசக்கூத்துகளில் இராமாயணம் ஏழுகாண்டமும் 1920 களில் ஒன்றுவிட்ட இரவு ஆடப்பட்டமை வரலாற்று முக்கியமானதாகும். 7 காண்டங்களிலும் 42 நடிகர்கள் 2 வருட பயிற்சி பெற்றபின் ஆடினார்கள்.

இராமாயணத்தொடரில் தம்பையா அனுமானாக நடித்துப் புகழ் பெற்றவர். இவரின் ஆடல், பாடந்நிறன்களுடன் சிலம்பக் கலை, சாண்டோ விளையாட்டுக்கள் என்பன அனுமான் பாத்திரத்தை திறம்படச் செய்ய உதவியது சாண்டோ தம்பையா எனவும் அழைக்கப்பட்டார். பாச்சல், குரங்காட்டம், கரணமடித்தல், கயிற்றில் தொங்கிய நிலையில் கடல் கடக்கும் காட்சி போன்றனவெல்லாம் அனுமான் பாத்திரத்துக்கு நன்கு கை கொடுத்தன.

கிடுகிடுவென மேடையின் கம்பு வழியாக மேல்விதானத்தில் ஏறிக்குதிப்பது. பார்வையாளர் பகுதிக்குள் கரணமடித்து வந்து சீதையை தேடுவது எல்லாம் மக்களை வியப்பில் ஆழ்த்தின.

கிருஷ்ணவிலாசத்தில் கிருஷ்ணராகவும் பொலிகண்டிப்பூபாலு கம்சனாகவும் ஆடும்காட்சி சிறப்பாக இருக்கும். இதேபோல் அனுமானாக இராமாயணத்தில் தம்பையா ஆட பொலிகண்டிப்பூபாலு இராவணனாக 10 தலைகளுடனும் இடியோசை போன்ற குரலில் பாடுவது பற்றி இன்றும் முதியவர்கள் நினைவுகூருவர். பூபாலுவுக்கு இணையாக தம்பையாவைத்தவிர பிறரால் நடிக்க முடியாதிருந்தது.

மார்க்கண்டேய விலாசத்தில் தம்பையா யமனாக ஆடும் காட்சி காண்போரைப் பயத்தில் ஆழ்த்தும். 1920ல் இவரால் தொடக்கிவைக்கப்பட்ட மார்க்கண்டேய விலாசம் நெல்லண்டையில் சிவராத்திரியன்று இன்றும் (இசை நாடகமாக) ஆடப்பட்டு வருகிறது.

வடமராட்சி, தென்மராட்சி, மூளாய், முல்லைத்தீவு, மட்டக்களப்புப் பகுதிகளில் விலாசக்கூத்தைப் பழக்கியுள்ளார். மட்டக்களப்பிற்கு பருத்தித்துறையில் இருந்து கடல் மார்க்கப் பயணமாகச் செல்லுவர்.

**கறவல் - அண்ணாவியர் (1885 - 1965 )**

தும்பளை தெற்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த சிறந்த விலாசக் கூத்துக் கலைஞர். வடமராட்சியின் பல பகுதிகளில் குறிப்பாக புலோலி திகிரி சலவைத்தொழிலாளருக்கு விலாசக்கூத்து பழக்கியுள்ளார்.

தும்பளை தெற்குப் பகுதியினருக்கு பல விலாசக்கூத்துகளைப் பழக்கி நெல்லண்டை, அல்வாய், துன்னாலை, நவிண்டல், போன்ற இடங்களில் ஆடியுள்ளார். இவர் பழக்கிய விலாசக்கூத்துக்களில் குசலவன், பாஞ்சாலிசபதம், வீரகுமாரன், சூரியப்பிரகாசன் சந்திரப்பிரகாசன், என்பன முக்கியமானவை.

சிறந்த கதேச வைத்தியராக இவர் வாத ரோகங்களுக்கு பிரபல்யமாக இருந்தார். இவரின் மகன் ஏரம்புஷம் சிறந்த விலாசக்கூத்துக் கலைஞராவார்.

**கப்பிரமணியம் . க (மணியம் கப்பர்) <sup>77</sup> (1886 - 1951)**

தும்பளை மேற்கு வரதவிநாயகர் ஆலய மணியகாரனாக இருந்தவர். மணியம் சுப்பர் என்று அழைக்கப்பட்டார். நல்ல குரல்வளம் கொண்டவர். தேவார திருவாசகங்களை பக்திச் சுவையுடன் பாடுவார். அண்ணாவி தம்பையாவுடன் நெல்லண்டையில் விலாசக் கூத்தாடியவர் சூர்ப்பனைக்கு திறம்பட ஆடியதால் சூர்ப்பனைகைச் சுப்பர் என அழைக்கப்பட்டார்.

வீரகுமாரன் விலாசக்கூத்தில் நந்தமாமாவாக ஆடி பெரும் பாராட்டைப் பெற்றவர். தம்பையாவின் இறப்பிற்குப் பிறகு தும்பளை மேற்கு பகுதியினருக்கு விலாசக்கூத்துகளைப் பழக்கி வரதவிநாயகர் ஆலயத்தில் 1930 - 1950 வரை வீமஞகாதசிக்கு வருடாவருடம் மேடையேறினார். இராமாயணத்தில் பாலகாண்டம், அயோத்தியாகாண்டம், ஆரண்ய காண்டம், கிஸ்கிந்தகாண்டம் சந்தரகாண்டம் என்பன அதிகம் மேடையேறியது.

மணியம்சுப்பருடன், ஆரம்பகாலத்தில் செல்லத்துரை, கலட்டி வளவு சின்னப்பா, (இராமரர்), சிவலைப்பொன்னையா (லட்சுமணன், கைகேயி) கந்தையா (சீதை), செல்லையா(புரதன்), நாகேசு (லட்சுமணன், கைகேயி) பொன்னையா (அனுமான்) மணியம்சுப்பர் (தசரதன் சூர்ப்பனைகை) கோள்வை சின்னத்தம்பி. இராமுப்பிள்ளை, வேலப்பர், அமிர்தசேகரம் ஆகியோர் நடித்துள்ளனர்.



அண்ணாவி தம்பையாவின் மைத்துனன் பொலிகண்டிப்பூலு மத்தளம் அடித்தும், பிற்பாட்டுப் பாடியும் மணியம் சுப்பருக்கு உதவினார். பின்னாளில் மாதனை அண்ணாவி செல்லத்துரை மத்தளம் வாசித்தார்.

மணியம் சுப்பர் ஊர் அப்புக்காத்தாக இருந்து காணி வழக்குகள் பலவற்றை திறம்பட நடத்த உதவியார். பரம்பரை பற்றிய விபரங்களை வழக்குகளுக்காக தொகுத்து வைத்திருந்தார். இதன் விபரமான பகுதி அழிந்துபோக, சுருக்கமான பகுதி இன்றும் இவரின் பேரன் கலாநிதி நா.சிவயோகனால் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது.

**சீனியப்பா, துரையப்பா,**

**ஏகாம்பரநாதன்.து, வீமலராசா.ந (1961)**

அண்ணாவி தம்பையாவின் மறைவுக்குப் பிறகு இவரின் சகோதர முறையினரான, சீனியப்பா, துரையப்பா சோமசுந்தரம் ஆகியோர் ஆகியோர் நெல்லண்டையில் சிவராத்திரிக்கு மார்க் கண்டேய விலாசத்தை தொடர்ந்து வருடாவருடம் ஆட பொறுப்பேற்று இருந்தார்கள்.

1960ம் ஆண்டுப்பகுதிவரை முன்று பக்கம் திறந்த சமதரை அரங்கிலேயே இக்கூத்து ஆடப்பட்டது. பின்னர் சிலமாற்றங்களுடன் இசைநாடகம் போல மேடையில் ஆடப்பட்டுவருகிறது. இவர்களுக்குப்பின் து.ஏகாம்பரநாதன் என்பவரும், தற்போது ந.விமலராசா என்பவரும் அண்ணாவியார் பொறுப்பை ஏற்று இக்கூத்தை மேடை ஏற்றி வருகின்றார்கள்.

**சிற்றம்பலம் .எஸ்.என்.**

தூம்பளை கிழக்கைச் சேர்ந்தவர். 1900ம் ஆண்டின் முற்பகுதி களில் வாழ்ந்தவர். அநுராதபுரம் பழைய ரவுணில் பிரபல வர்த்தகராகவும், செல்வாக்குமிக்க பெரும்புள்ளியாகவும் விளங்கியவர்.

அநுராதபுரத்தில் சிற்றம்பலம் தியேட்டரை நிறுவினவர். அநுராதபுர நகரசபைத் தலைவராக இருந்தவர். இவரின் நினைவாக அநுராதபுரத்தில் சிற்றம்பலம் ரோட் என வீதி ஒன்றிற்கு பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இவரின் மைத்துனர் வ.கந்தசாமி யும் 1950களில் அநுராதபுரம் நகரசபைத்தலைவராக இருந்தவர்.



இவரிடம் ஆங்கிலம் கற்றபவர் தாங்கள் பாக்கியசாலிகள் எனவும் இவரைப் போன்ற ஒரு ஆசிரியர் பின்னாளில் உருவாக வில்லை எனவும் கூறுவர்.

நாடகங்கள் சிலவற்றில் வால்ற்றனும் நடித்துள்ளார். மேச்சன்ற் ஒப்பெனிசில் சைலொக் ஆகவும், ரெம்பஸ்ற் நாடகத்தில் புறஸ்பரோ ஆகவும் நடித்துள்ளார். இவரின் மேச்சன்ற் ஒப்பெனிஸ் நாடக தமிழாக்கத்தினை 1930களில் ஓடக்கரையில் (பருத்தித்துறையில்) மேடையேற்றி உள்ளார்கள்.

அழகு வால்ற்றன் யாழ்ப்பாணம் சென்பற்றிக்ஸ் கல்லூரியில் சிலகாலம் ஆசிரியராகக் கடமைபுரிந்தபோது இவரின் நாடகத் திறன் யாழ்ப்பாணநகரில் பலரால் வியந்து புகழப்பட்டது.

ஒற்றைத்திருக்கல் வண்டியில் ஹாட்லிக்கல்லூரிக்கு வருவார். பிரபல சட்டத்தரணியான தம்புதுரைச்சாமிபுய், இவரும் ஷேக்ஸ் பியர் இலக்கியத்தில் மேதைகளாக கணிக்கப்பட்டார்கள். இவர் ஹாட்லிக்கல்லூரியில் கற்பித்தபோது தாமோதரம்மிள்ளை அதிப ராகக் கடமையாற்றினார்.

### அரசரட்ணம் வால்ற்றன்

இவர் அழகுவால்ற்றனின் மகனாவார். அரசவால்ற்றன் என அழைக்கப்பட்டார். ஹாட்லிக்கல்லூரியில் கற்கும் வேளை தந்தையாரின் ஆங்கில நாடகத்தயாரிப்புகளில் நடித்தவர். ஆங்கில அறிஞராக விளங்கினார். பின்னாளில் ஹாட்லிக்கல்லூரி யின் புகழ் பெற்ற அதிபராக விளங்கிய பூரணம்பிள்ளையுடன் ஒன்றாகப் படித்தவர்.

அரச வால்ற்றன் பருத்தித்துறையில் சிறந்த சட்டத்தரணியாக சிலகாலம் கடமையாற்றினார். பின்னர் இலங்கையின் தென் பகுதியிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் மாவட்ட நீதிபதியாக கடமை யாற்றினார்.

### சுப்பிரமணியம் . க (1891 - 1962)

தும்பளை மேற்கைச் சேர்ந்தவர். தும்பளையின்முதலாவது உதவி வைத்திய அதிகாரியாவார். டாக்டருத்தரப்பா என அழைக் கப்பட்டார். இலங்கையில் பல பாகங்களில் தொழில் புரிந்து இறுதியாகக் கரவெட்டியில் பணியாற்றினார்.



ஓய்வு பெற்றபின் துறைமுகத்தடியில் தனியார் வைத்திய சாலை ஒன்றையமைத்து சேவையாற்றினார். சிறந்த சமூகத் தொண்டராக விளங்கினார். தாம்பளை மேற்கு சனசமூக நிலையத்திற்கு தனது காணியில் நிரந்தரக் கட்டிடம் அமைத்துக் கொடுத்தார்.

தாம்பளை மேற்கு வரதவிநாயகர் ஆலய முகாமையாளராக இருந்தவர். முன்மண்டபத்தையும், தற்போதுள்ள மூலஸ்தான விக்ரிகத்தையும், இக்கோயிலுக்கான குருக்கள் மடத்தையும் அமைத்துக்கொடுத்தார்.

### குமாரவேல் . சி வைத்தியர் (1900 - 1972)

தாம்பளை கிழக்கில் 20ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த விஷக்கடி வைத்தியராவார். இவரின் தலைமுறையினரான சின்னப்பொடி, கந்தர், முருகேசு, சிதம்பரி, மாதர்என்போர் விஷக்கடி வைத்தியர்களாக இருந்துள்ளனர்.

குமாரவேலு வைத்தியரின் மறைவுக்குப்பின் இவரின் மகள் திருமதி.வீ.சிவபாக்கியம் விஷக்கடி வைத்தியம் செய்துள்ளார். இன்னொரு மகளான ராஜேஸ்வரியும் விஷக்கடி வைத்தியத்தை செய்துள்ளார்.

சித்தர்களிடம் இருந்து பெற்ற ஏட்டுவாகட அடிப்படையில் வைத்தியம் செய்துவருகின்றனர். மருந்துடன் மந்திர உச்சாடனங்களும் இடம்பெறும். குழையடித்து மந்திரம் ஒதி விஷம் இருக்கலாம் நடைபெற்றுள்ளது.

தைலம், குளிரை, உடன்மூலிகை, மூலிகைஓத்தடம், மூலிகைஆவிக்குளிப்பு என்பனவும் முக்கியமானவை. கெருடாச குளிரை, தைலம், நாகராசகுளிரை, தைலம், திருநீலகண்டக் குளிரை, தைலம் என்பன சிறப்பாகப் பாவிப்பர்.

பல்வேறு மந்திரஉச்சாடனங்கள் கையாளப்படுகின்றன.

## கெருடபார்வை மந்திரம்

ஓம் ஆதி கெருடா வாவா  
ஓம் ஆனந்த கெருடா வாவா  
ஓம் அகோர கெருடா வாவா  
ஓம் அனாதி கெருடா வாவா  
ஓம் ஆதிநாராயண வாகனாயா வாவா  
ஓம் ஆதி விட்டிணு வாகனாயா வாவா  
ஓம் ஆதிவைகுந்த வாகனாயா வாவா  
ஓம் ஆதி முகுந்தப் பிரியாபா வாவா  
ஓம் பட்சி பட்சி சிவாகாயா

**வீரசிங்கம் . ச (1901 - 1981)**

அச்சவேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தும்பளை மேற்கைப்பகுந்தவிடமாகக் கொண்டவர். கொழும்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயின்ற காலத்தில் (பின்னாளில்) காலி பாராளுமன்ற அங்கத்தவராகவும் கல்வி அமைச்சருமாக இருந்த தகநாயக்காவின் நட்பைப் பெற்றவர்.

தகநாயக்காவின் அரசியற் கூட்டங்களில் தமிழ்ப்பகுதிகளில் மொழி பெயர்ப்பாளராகக் கடமையாற்றியவர். பின்னர் தமிழரசுக் கட்சியில் மிகுந்த ஈடுபாடுகொண்டு எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் (தந்தைசெல்வா) வன்னியசிங்கம் போன்றோரின் நண்பராக இருந்து அவர்களின் பிரச்சார மேடைகளில் சிறந்த அரசியற் பேச்சாளராக வெளிப்பட்டார்.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி முக்கியஸ்தரான ஆனந்த சங்கரியின் தகப்பனாவார். சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் (Hindu Board of Education) காரியதரிசி எஸ்.இராஜரத்தினத் துடன் பக்க துணையாக நின்று சைவத்தமிழ் மறுமலர்ச்சிக்காக உழைத்தவர்.

புத்தூர் சோமஸ்கந்தாக் கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமையாற்றி அதன் பிரமாண்டமான வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக இருந்தார். மன்னாரில் சித்திவிநாயக வித்தியாலயத்தை தாபித்து அதிபராக இருந்தார். வடமராட்சியில் தேவரயாளி இந்துக்

கல்லூரி, வடஇந்து மகளிர் கல்லூரி என்பவற்றிலும் குறுகிய காலம் அதிபராகப் பணிபுரிந்தார்.

ஆங்கில ஆசிரியரான இவர். ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பயன்தரக்கூடிய பலநூல்களை எழுதியுள்ளார்.

- |                             |                                         |
|-----------------------------|-----------------------------------------|
| 1) The Phonetics of English | 3) One Hundred stories for Reproduction |
| 2) Translation into English | 4) The Trilogy                          |

**கதீர்காழ் .வே பரியாசியார்** (1903 – 1986)

தும்பளை மேற்குப் பகுதியை சேர்ந்தவர். கால்நடை வைத்தியர் அத்துடன் விஷக்கடி வைத்தியராகவும் பணியாற்றினார்.

மூலிகைகளாலும், மந்திர உச்சாடனங்களாலும் வைத்தியம் செய்தார். மந்திர தந்திரங்கள் அறிந்திருந்த இவர் மனிதரின் அகவயநோய்கள், சுளுக்கு போன்றவற்றையும் மந்திர முறைகளுடன் எண்ணெய் தேய்தல் மூலமும் குணமாக்கினார்.

இளமைக் காலத்தில் வன்னிச்சிங்களப் பகுதியில் இருந்த போது பௌத்த பிக்குகளிடம் சிங்கள இலக்கியம் பயின்றவர். தும்பளை கிழக்கு குமாரவேல் விஷக்கடி வைத்தியரின் நோயாளிகளுக்கு குழையடித்து மந்திரம் ஓத உதவியாக இருந்தவர். உடற்பயிற்சிக் கலையில் வல்லவரான இவர் சிலம்பக் கலையிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்.

**இராமநாதபிள்ளை. த B. A.** (1903 – 1984)

ஆங்கிலம், தமிழ், வரலாறு, தர்க்கம், சைவசித்தாந்தம் போன்றவற்றில் ஆழ்ந்த அறிவு கொண்டிருந்தார். சிறந்த பேச்சாளர், தர்க்கிப்பதில் வல்லவர், நுணுக்கமான ஆய்வாளர். இவரது திறமையை அறிந்த சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் தாம் நிறுவிய பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இவரை தேர்ந்தெடுத்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாடசாலைகளில் - பணியாற்றி இறுதியாக 1951 - 1961 வரை யா / வேலாயுதம் மகாவித்தியாலயத்தில் அதிபராக இருந்து ஓய்வு பெற்றார்.



1931ல் யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸில் உறுப்பினராக இருந்து பொன்னார் அரசியல் அமைப்பினை எதிர்த்து அரசாங்க சபைத் தேர்தலைப் பகிஸ்கரித்தவர். தமிழரசுக் கட்சி, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி என்பவற்றில் தீவர ஈடுபாட்டுடன் அரசியற் பணியாற்றியவர். பல அரசியற் கூட்டங்களுக்கு தலைமை தாங்கினார்.

சைவசித்தாந்தத்தில் மிகுந்த அறிவும் நாட்டமும் கொண்டவர். திருக்குறளும், திருமந்திரமும் இவரின் பெருவிருப்புக்குரிய நூல்களாகும். சமய வழிபாடுகளில் ஆடம்பரமுறைகளையும், விளங்காது ஓதும் மந்திரம், கிரியைகள் போன்றவற்றையும் வெறுத்தார்.

தாவீது அடிகள் இவரின் ஊர் நண்பர். பண்டிதமணிகணபதிப்பிள்ளை இவரின் அன்புக்குரியவர். பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு கல்வித்துறைக்கு அளப்பரிய சேவையாற்றியுள்ளார். அவைபாவன

- 1) யவனமஞ்சரி (1935)      2) உலக வரலாறு (3 பாகங்கள் - 1951)
- 3) அளவையியல் விளக்கம் - (1960)      4) உளநூலும் கல்வியும் (1958)
- 5) இலக்கிய இலக்கண ஆய்வுரைகள் (1965) 6) சைவசமய ஆய்வுரைகள் (1977) 7) இந்து நாகரிகமும் பண்பாடும் (1980)

**சிதம்பரப்பிள்ளை . வே (சீனிவாத்தியார்) (1906 – 1965)**

தும்பளை மேற்கைச் சேர்ந்தவர். புட்டளைப் பாடசாலையில் ஆசிரியராகவும், சித்திவினாயகர் பாடசாலையில் அதிபராகவும் கடமையாற்றியவர்.

தும்பளை சிவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் ஸ்தாபகர். தனது குடும்பத்தவர்களுக்குச் சொந்தமான காணியில் தனது அபராத முயற்சியினால் பாடசாலையை உருவாக்கினார்.

1962ல் இப்பாடசாலையை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்கும் வரை மனேச்சராகப் பணிபுரிந்தார். ஆரம்ப காலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கான வேதனத்தை இவரும் கத்தையாப் பரியாரியார் போன்றோரும் வழங்கினர்.

சீனிவாத்தியாரின் பணி தும்பளை மக்களால் மட்டுமன்றி அபற்கிராம மக்களாலும் என்றென்றும் நினைவு கூரப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

## தாவீது அடிகள் - கலாநிதி (1907 - 1981)

லூர்த்துமாதா கோயிற் பகுதியைச் சேர்ந்த இவரின் சொந்தப் பெயர் ஹயசிந்துசிங்கராஜர். தந்தையின் பெயர் தாவீதுப் பிள்ளை. யாழ்ப்பாணம் புனிதபத்திரிசியார் கல்லூரியில் பயின்று லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்றபின் புனிதபத்திரிசியார் கல்லூரியில் இளைப்பாறும்வரை ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்தார்.

இந்தியாவில் சமஸ்கிருத மொழியில் முதுகலைமாணிப் பட்டம் பெற்றார். லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் தொல்காப்பியம் பற்றிய ஆய்வுக்காக கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றார்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்து சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதி நாலு பாகங்களை வெளியிட்டார். *An Etymological and Comparative Lexicon of Tamil Language (Part I - IV 1970 - 1974)* We are kith and kin, Whence Came Sinhala here, ஈழத்தில் தாமிழர், Whence Came the recent pogroms here (1977), ஓம் முருகா, 'We stand for' ஆகிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

1981ல் யாழ்ப்பாண நூல்நிலையம் எரிக்கப்பட்டபோது இவரின் பல தேடல்களும் அதனுடன் சாம்பலாகின. நூல் நிலைய எரிப்பைக் கேள்வியுற்றதும் இவரின் உயிரும் விடை பெற்றுக்கொண்டது. இவரின் நினைவாக லூர்த்துமாதா கோயிலடியில் நூல்நிலையம் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

## சிதம்பரப்பிள்ளை . ௧ (1908 - 1981)

தும்பளை மேற்கைச் சேர்ந்தவர். தமிழாசிரியர் சிங்கள, ஆங்கில அறிவு நிரம்பியவர். சங்கீதஞானமுடையவர் வயலின் வாசிப்பதில் வல்லவர். இயற்கை வைத்தியம், வானியல், போகாசனம், நீச்சல் போன்றவற்றில் அதிக நாட்டமுடையவர். பலமானவர்களுக்கு இவற்றைப் பழக்கியுள்ளார்.

தும்பளை சிவப்பிரகாச வித்தியாசாலை அரசாங்க உதவிப் பணம் பெற்று இயங்கத் தொடங்கியபோது முதலாவது அதிபராக சிலகாலம் கடமையாற்றியவர். இவர் பிரபல விலாசக் கூத்துக்கலைஞர் க.சுப்பிரமணியம் (மணியம்சுப்பர்) அவர்களின் மகனாவார்.

**கந்தசாமி . சி B.SC (Lon)Dip in Ed (Lon) (1911 – 1999)**

வடலிப்பாதிக்க கந்தசாமி என பலராலும் அறியப்பட்டவர். மட்டக்களப்பு, பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகளில் அதிபராக இருந்தவர்.

கண்டிப்பு மிக்கவர். மிகுந்த செல்வாக்கு மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். அக்காலத்தில் பல்வேறு தொழில்களுக்கான நேர் முகப்பரீட்சைக் குழுவில் அங்கம் வகித்தார். பிரபல வித்தியா தரிசி க.ச.அருணந்தி அவர்களின் நண்பர்.

இவரின் தமையனார் சி.நாகலிங்கம் ஆங்கில ஆசிரியர். ஆங்கிலக்கவிதை எழுதுவதில் வல்லவர். **Singing Bird** என அழைக்கப்பட்டார்.

**ஏரம்பு . க . அண்ணாவிபார் (1911 – 1984)**

தாம்பளை தெற்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த அண்ணாவி கறுவலின் மகன். விலாசக் கூத்தை நன்கு அறிந்தவர். 20ம் நூற்றாண்டில் பருத்தித்துறைப் பகுதிகளில் விலாசக்கூத்து நிலைத்து இருந்தமைக்கு ஏரம்புவின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாகும்.

புட்டளைப் பிள்ளையார் கோயிலில் சிவராத்திரிக்குக் கூத்தாடும் தாம்பா குழவினருக்கு அண்ணாவியார் இல்லாத காலப் பொழுதில் (60 , 70 களில்) விலாசக் கூத்தைப் பழக்கி ஆடவைத்தவர்.

ஏரம்புவிடம் விலாசக் கூத்துப்பழகியவர்களுள் அண்ணாவி அமரசிங்கம் - (புலோலி கிழக்கு) முக்கியமானவர். 1995ல் இந்நூலாசிரியர் அமரசிங்கத்தின் உதவியுடன் வீர குமாரன் விலாசக் கூத்தை சுருக்கி ஆடமுடிந்தது. 2000ம் ஆண்டில் பாஞ்சாலிசபதம் இவர்களால் சுருக்கி ஆடப்பட்டது.



## கிருஷ்ணபிள்ளை . க. பண்டிதர் (1912 – 1996)

அண்மைக் காலம் வரை வாழ்ந்த நுணுக்கமான தமிழறிவு கொண்ட அறிஞர். பருத்தித்துறை சித்திவிநாயகர் பாடசாலைபில் ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். புலோலி பதிற்றுப்பத்தந்தாதி (1982) , நெல்லண்டைப் பதிகம், தமிழ்மணிமாலைஉரை போன்ற நூல்களை வெளியிட்டார்.

இவரின் அறிவுக்கு ஏற்ப எவ்வளவோ சிறந்த நூல்களை எழுதி இருக்கலாம். அவ்வாறு நிகழாமற்போனது எமது துரதிச்டமே. இவரது மகன் இராமச்சந்திரன் M.B.B.S வைத்தியராவார்.

## சிவப்பிரகாசம் . க (1912 – 1995)

கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியிலும் (1948 – 1964), காங்கேசன்துறை நுடேஸ்வராக் கல்லூரியிலும் அதிபராக பணிபுரிந்தவர். விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியில் இவர் அதிபராக கடமைபுரிந்த வேளை தும்பளை மாணவர் பலர் அங்கு சென்று கல்வி கற்றுள்ளார்கள்.

பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி இவரின் மாணவர். இவரின் கற்பித்தற் திறன்பற்றி அடிக்கடி குறிப்பிடுவார். 1992ம் ஆண்டில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின்மணிவிழா டொக்டர் முருகானந்தன் இல்லத்தில் அறிவோர் கூடல் நண்பர்களால் நடத்தப்பட்ட போது பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி இவரின் கால்களைத் தொட்டுவணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றுக் கொண்டார்.

## சந்திரசேகரம்.க. பண்டிதர் , வித்துவான் (1917 – 1999)

பேராசிரியர் நவந்த கிருஷ்ண பாரதியிடம் இலக்கண, இலக்கியங்கள் கற்றவர். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் மிகுந்த தேர்ச்சியுடையவர். ஏழாலை மகாநித்தியாலயம், பண்டாரவளை சென்மேரிஸ் உயர் நிலைப்பள்ளி, தும்பளை சிவப்பிரகாச வித்தியாசாலை ஆகியவற்றில் அதிபராகக் கடமையாற்றியுள்ளார்.

தம்புருவளை தர்மகத்தா சபையின் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்த இவர் தம்புருவளை தலவரலாறு பற்றிய தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்கள் பல அச்சேறாமல் உள்ளன. அவையாவன: திருக்காளத்திக்கோவை, சத்தியமேஜேயம், தம்புருவளை சித்திவிநாயகர் நான்மணி மாலை, ஸ்ரீசௌந்தர்யலகரி என்பனவாம்.

கவிநயம் பொருந்திய கல்வெட்டுப்பாடல்கள் பெருமளவு ஆக்கி ஊராரின் நெஞ்சங்களில் நிறைந்து நிற்கிறார். இவரின் பேரன் கணபதிப்பிள்ளை 'சந்திரப்பிரகாசம்' என்னும் நாடக நூலை இயற்றி நடிப்பித்துள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது.

**அருணாந்தி க.ச**

(1899 - 1972)

தும்பளை கடற்கரைவீதியில் நெய்தலங்கானல் என்ற வீட்டில் வாழ்ந்தவர். இலண்டனில் பேராசிரியர் ஸ்பயமன்னிடம் உளவியல் கற்றவர். உளவியல் அறிஞரான கலாநிதி சிவப்பிரகாசத்துடன் இலண்டனில் ஒன்றாகக் கற்றவர். இலங்கை முழுவதற்குமான கல்விப் பணிப்பாளராக கடமையாற்றியுள்ளார்.

1934ம் ஆண்டு பிள்ளைப் பாட்டு என்னும் சிறுவர் பாடற் தொகுதியொன்று பதிப்பித்தார். இதுபின் 1941ல் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவந்தது. ஈழத்தின் தலைசிறந்த குழந்தைக் கவிஞர்களான சோமசுந்தரப்புவர், பீதாம்பரன், நல்லதம்பி முதலியோரை எழுத்துலகிற்கு அறிமுகம் செய்தவர்.

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த ஏரம்பமுதலியார் மொழி பெயர்த்த ஆங்கில நாவலுக்கு அழகான ஒரு முகவுரை எழுதியுள்ளார். இவரின் முகவுரைகளில் கனகபிரான முகவுரையும் குறிப்பிடத்தக்கது. (எஸ்.சிவலிங்கராசா - வடமராட்சியின் கல்விப் பாரம்பரியம்)

**வல்லிபுரம் .சி. அண்ணாவியார் (வல்லியப்பா) (1920 - 1985)**

தும்பளை கிழக்கு கடையர்காடு பகுதியைச் சேர்ந்தவர். சிறந்த விலாசக் கூத்துக்கலைஞர். ஏரம்பு அண்ணாவியாரின் உதவிபுடன் பல விலாசக் கூத்துக்களை ஆடியுள்ளார். நெல்லண்டை, அவ்வொல்லை, அல்வாய், வரணிப்பகுதிகளில் அதிகமாகக் கூத்தாடியுள்ளார்.

இவரின் மாமனார் இ.கந்தையா அவர்களும் விலாசக் கூத்து அண்ணாவிபாராக இருந்துள்ளார். கந்தையா அண்ணாவிபார் 1920 - 30 களில் அதிகமான கூத்துக்களை ஆடினார்.

வல்லியப்பா 1945 - 52 காலப்பகுதியில் அதிகமான கூத்துக்களை ஆடினார். பூதத்தம்பி விலசாம், குசலவன் இசலவன் போன்றவற்றை நிலத்தில் அமைக்கப்பட்ட சதுரக் களாரிபில் ஆடினார். ஆரவல்லி சூரவல்லி, காத்தவராயன் போன்ற சிந்து நடைக் கூத்துக்களை மேடையில் ஆடினார். இவர் மேசன் தங்கராசாவின் தகப்பனாவார்.

**முருகேசு .வே சுவாமியார் (1920 - 1997)**

தாம்பளை மேற்கைச் சேர்ந்த இவர் சண்முகம் சாஸ்த்திரியார் என ஆரம்பத்தில் பரவலாக அறியப்பட்டவர். மதவாச்சியில் விபாபாரம் செய்து 1958 கலவரத்தின்பின் ஆறுமுகத்தான் புதுக்குளம் (ஓமத்தை) வந்து சிறிய கடை நடத்திவந்தார்.

1960ம் ஆண்டில் வயிற்றில் புற்றுநோய் ஏற்பட்டபோது செல்வச் சந்நிதிக்கு வந்து அடியார் ஒருவரின் வேண்டிதலின்படி சந்நிதியானை வணங்கி புளியம் இலையுடன் சந்நிதி திருநீறைக் கலந்து குடிக்க நோய் குணமாகியது. இதன் பின்னர் சந்நிதி மடத்திலே தங்கி ஆன்மீக வழிகளில் தன்னை ஈடுபடுத்தினார். பல அற்புதங்களையும் அடியார்களுக்காக நிகழ்த்தியுள்ளார்.

1995ல் யுத்தநிலை காரணமாக எமது ஊரில்த் தங்கியிருந்து பூசைகள் , அன்னதானங்கள் செய்து வந்தார். குடா நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இருந்து அடியார் பலர் இவரிடம் வருவார்கள். சாமியையா என அன்புடன் அழைப்பார். சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் இவரது நினைவு மண்டபம் ஒன்று உள்ளது.

**சச்சிதானந்தன் . க .பண்டிதர், M.Phil (1921)**

தமிழ் , ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், வானியல், உளவியல் போன்ற துறைகளில் பாண்டித்தியம் மிக்கவர். வே.கணபதிப் பிள்ளை சோதிடரின் மகனான இவர் 1935ம் ஆண்டிலிருந்து இரகுநாதையர் பஞ்சாங்கம் கணிப்பதில் முக்கிய உதவி செய்து வருகிறார்.



சுவாமி விபுலானந்தரின் ஆய்வு உதவிபாளராக இருந்தவர். கணிதம் கற்பித்தல் தொடர்பாக 1960ல் லண்டன் டிப்ளோமா சித்தியெய்தினார். 1967 - 1982 வரை பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் உளவியல் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்தார். இலங்கைப் பாடவிதானக் குழுவில் சிலகாலம் உறுப்பினராகவும் இருந்தார்.

1978ல் லண்டனில் உளவியல் ஆய்வில் M Phil பட்டம் பெற்றார். London Royal Astronomical Society இவருக்குக் கௌரவம் வழங்கியுள்ளது. இலங்கை வானியற் கழகத்தின் உபதலைவராக 1980 தொடக்கம் பணி புரிந்து வருகிறார்.

நாடகம், கவிதை , சிறுகதை , ஆய்வுக்கட்டுரை என்பன பல எழுதியுள்ளார். ஈழகேசரியில் 9 சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இவரது தண்ணீர்த்தாகம் என்ற சிறுகதை இலங்கையில் சாதிப்பிரச்சனையை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட முதலாவது சிறுகதையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ஈழத்தின் சிறுகதை முன்னோடிகளில் ஒருவராகவும் கொள்ளப் படுகிறார்.

1954ல் ஆனந்தத்தேன் என்ற கவிதைத்தொகுதி இந்தியாவில் வெளிவந்தது. தமிழர் யாழியல், மாவைமுருகன், மாவைசிந்து, யாழ்ப்பாணகாவியம் போன்ற தமிழ்நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாண காவியம் என்னும் நூல் 1998ம் ஆண்டுக் கான இலங்கை அரசின் சாகித்ய அக்கடமி பரிசும் வடக்கு கிழக்கு மாகாண அமைச்சின் ஆளுனர் விருதும், சம்பந்தன் விருதும் பெற்றுக் கொண்டது.

Psychological Basis of Learning என்ற நூல் ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டுள்ளார்.

சிறுவர் பாடல்கள், மஞ்சகாசினியம் என்ற இலக்கண நூல், தொல்காப்பிய ஆய்வு நூல், இலங்கைக் காவியம் (இலங்கையில் இளைஞர் எழுச்சி பற்றியது) போன்ற நூல்கள் நாலுருப் பெறுவுள்ளன.

## சதாசிவம் . பொ அண்ணாவியார் (1921)

முக்கம் பகுதியைச் சேர்ந்தவர் கதிரையப்பர் அல்லது ஏராளன் நாடகம் என அழைக்கப்படும் கதிரைமலைப் பள்ளு நாடக அண்ணாவியாராக விளங்குகின்றார். நாட்டுக்கூத்துகளுக்கு முற்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்த பள்ளு நாடகங்கள் இன்றும் தும்பளைக் கலைஞர்களால் ஆடப்படக்கூடியதாக இருப்பதற்கு இவரின் பங்களிப்பு கணிசமானது. இவர் ஒரு சோதிட விற்பன்ன ருமாவார்.

இவருடன் பொ.சீனிவாசகம், மா.தெய்வேந்திரம், ஆசுப்பிர மணியம் போன்ற 30க்கு மேற்பட்ட கலைஞர்கள் இந்நாடகத் தில் பங்குகொள்வர்.

## கந்தசாமி .சி.மு. J.P. (1922 - 1988)

தும்பளை கிழக்கைச் சேர்ந்தவர். அநுராதபுரம், வவுனியா நகரங்களில் பிரபலவாத்தகராகத் தொழில் புரிந்தவர்.

அநுராதபுரம் ஸ்ரீகதிரேசன் கோயில் முகாமையாளராகவும், நெல்லண்டைப் பத்திரகாளியம்மன் கோயில் தலைவராகவும் நீண்ட காலம் பணியாற்றியவர்.

தும்பளை சிவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் விஞ்ஞான கூடத்தை 1973ல் அமைத்துக் கொடுத்தவர். தும்பளை கிழக்கு சனசமூக நிலையத்தின் வளர்ச்சிக்கு தலைவராக இருந்து பெரிதும் உதவியுள்ளார்.

## மதிபாலசிங்கம் . வே B.A (1922 )

தும்பளை மேற்கைச் சேர்ந்தவர். சின்னையா சாஸ்திரி களிடமும், கந்தமுருகேசனாரிடமும் தமிழ் இலக்கண , இலக்கியங்களைக் கற்றவர். சைவப் புலவர்.

1940ல் முற்றத்து முல்லை என்ற இவரின் சிறுகதை ஆனந்தவிகடன்லும், 1941ல் சாந்தி அடையுமா என்ற சிறுகதை கலைமகளிலும் வெளிவந்துள்ளது. 1940 - 50 காலப்பகுதியில் ஈழகேசரி, வீரகேசரி பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் பல எழுதியுள்ளார்.

சின்னையா சாஸ்திரிகள் பற்றி இவர் 1960ல் எழுதிய சாஸ்திரிகள் ஆற்றுப்படை நூலுருவாக்கம் பெறாத நிலையில் உள்ளது. கல்வெட்டு கவிதைகளை ஆக்கிவரும் இவர் பழமையையும், புதுமையையும் கலந்து செய்யுளிலும், வசன நடையிலும் எழுதிவருகிறார்.

### அரசரட்ணம். ஜே.

தும்பளை மேற்கை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவி சுண்டுக்குழியில் வசித்தவர். நல்லூர் ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலையில் அதிபராக நீண்ட காலம் பணியாற்றியவர். உளவியல், கல்வியியல் என்பவற்றில் சிறந்த ஆசானாகவும், சிறந்த அதிபராகவும் பணியாற்றி மாணவர்களால் போற்றப்பட்டவர்.

### குமாரசாமி . கி . வைத்தியர் (1923 - 1982)

கிருஷ்ணாிள்ளை வைத்தியரின் மகன் தும்பளை மேற்கைச் சேர்ந்தவர். சித்தமருத்துவக் கல்லூரியில் கற்றுத் தேறிய முதலாவது தும்பளையைச் சேர்ந்த சுதேச வைத்தியராவார்.

தும்பளை மேற்கு வாசிகசாலையின் உருவாக்கத்தில் முக்கிய பங்கெடுத்தவர். 1969ல் 7ம் வட்டார நகரசபை உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு 7 வருடங்கள் கடமையாற்றிய போது ஒரு வருடம் பருத்தித்துறை நகரசபைத் தலைவராகவும் பணிபுரிந்தவர்.

சித்தமருத்துவ அகராதித் தொகுப்பில் இவரது கையெழுத்துப் பிரதிகள் உதவியுள்ளன. சித்த மருத்துவம் சம்பந்தமான கட்டுரைகள் இந்தியாவில் வைத்திய சஞ்சிகைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன.

### செயமாலை தோமஸ் (1930)

பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரான இவர் லூர்த்துமாதா கோயிலடியைச் சேர்ந்தவர். 1944ல் தும்பளை சிவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் படித்தபோது பக்த இராவணன் என்னும் இசையும் வசனமும் கலந்த நாடகத்தில் நடித்தார்.



1946 - 1950 காலப்பகுதியில் தும்பளையில் ஆடப்பட்ட கிறிஸ்தவக் கூத்துக்களான தீர்த்தாஸ் நாடகம், எஸ்தாக்கியார் நாடகம் ஆகியவற்றில் பிரதான பாகமேற்று ஆடியுள்ளார்.

கரவெட்டி செகரட்காட் கல்லூரியில் படித்தபோது யூலியசீசர், ரெம்பஸ்ஸ் போன்ற ஆங்கில நாடகங்களில் நடித்துப் பாராட்டுப் பெற்றார்.

பருத்தித்துறை கலைஞர் வட்டநாடகங்களில் ஆரம்ப கால நடிகராக இருந்து, தீக்குச்சி, (1967) தணியாததாகம் (1974) நாடகங்களில் பிரதான பாகம் ஏற்று நடித்தவர்.

தாளையடி வீரமாமுனிவர் முத்தமிழ் மன்றத்தின் சார்பில் தாஸீசிபஸ் நெறிப்படுத்திய அபகரம் என்ற நவீனநாடகத்தில் நடித்தவர். இந்நாடகம் தாளையடி, பனை, பருத்தித்துறை போன்ற இடங்களில் மேடையேறியுள்ளது. கற்பித்த பாடசாலைகளிலும், சமூக நிறுவனங்களுக்கும் பல நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்கை செய்து வருகின்றார்.

**முருகேசபிள்ளை . சி** B.A (LON) SLAS, JP (1933)

**வேலாயுதபிள்ளை . P** (1945)

**சிவபுண்ணியம் . இ** (1943)

**சி.முருகேசபிள்ளை** அவர்கள் 1992-93 காலப்பகுதியில் பருத்தித்துறைப் பிரதேச செயலராகக் கடமையாற்றியவர். 89-92 காலப்பகுதியில் கோப்பாய் பிரதேச செயலராகவும் இதற்கு முன்னர் முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் கூட்டுறவு அபிவிருத்தி உதவி ஆணையாளராகவும் பணிபுரிந்தவர். இவர் அகில இலங்கைச் சமாதான நீதவானாவார்.

**P.வேலாயுதபிள்ளை** அவர்கள் தற்போது வடமராட்சி கிழக்கு உதவி அரசாங்க அதிகாராகக் கடமையாற்றி வருகிறார்.

**இ.சிவபுண்ணியம்** அவர்கள் முன்னாள் வடமராட்சி கிழக்கு உதவி அரசாங்க அதிகாராவார். தற்போது கரவெட்டிப் பிரதேச செயலக நிர்வாக அதிகாரியாகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்.

## **திருமதி சரஸ்வதி கோபாலசாமி - கலாவித்தகர் (1934)**

தெல்லிப்பளை பன்னாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் தும்பளையில் வசித்துவருகிறார். ஞானசம்பந்தர் கலாமன்ற இசை ஆசிரியையாக பணிபுரிந்துவரும் இவர் இசை அரசி என மக்களால் அழைக்கப்படுகின்றார். பண்ணிசையில் வல்லவரான இவர் புலோலி பசுபதீஸ்வரர் கோயில் சிவபெருமான் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியின் நூறு பாடல்களையும் இசைவடிவில் பாடியுள்ளார்.

## **அந்தோனிமுத்து . சி B.A (Hons) Dip-in Ed.(Cey) (1935)**

லூர்த்துமாதா கோயிலடியைச் சேர்ந்த இவர் அட்டாளைச்சேனை (1973 - 1979), கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைகளில் (1979 - 1990) விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியவர். புனிதமரியன்னை ஆலய செயலாளராகவும், சனசமூக நிலைய போசகராகவும் லூர்த்துமாதா கோயில் பராமரிப்பாளராகவும் பணிபுரிந்துவருகிறார்.

## **சேதுநாயகம் . வி J.P (1935)**

தும்பளையின் கிராம சேவகராகக் (1979-1988) கடமையாற்றியவர். சமூகசேவையாளரான இவர் பருத்தித்துறைப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம், ஓராடலிக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் என்பவற்றின் தலைவராக இருந்து சேவையாற்றியவர். இவரின் தகப்பன் விநாசித்தம்பி அவர்கள் உடுத்துறைக் கிராம தலைவராகப் பணியாற்றியவர்.

## **கந்தசாமி . செ (1937)**

புலோலியூர் செ.கந்தசாமி என்ற பெயரில் எழுத்தாளராக விளங்கிவருகிறார். புற்றளையைப் பிறந்த இடமாகக் கொண்ட இவர் தும்பளையைப் புகுந்த இடமாகக் கொண்டவர்.

1960களில் இருந்து சிறுகதைகளை எழுதிவரும் இவரின் மெல்லத்தமிழ்இனி என்ற சிறுகதைத்தொகுதி 1999ல் வெளிவந்தது. இவர் ஒரு நில அளவையாளராவார்.

### **வின்சென்டி போல் . டி (1938)**

தும்பளை வடக்கு கடற்கரை வீதியைச் சேர்ந்தவர். சிறந்த சமூக சேவையாளரான இவர் பிரபல வர்த்தகராவார். 5ம் வட்டார நகரசபை உறுப்பினராக 1969ல் தெரிவு செய்யப்பட்டு தனது 7வருட சேவையின் போது ஒரு வருடம் பருத்தித்துறை நகரசபைத் தலைவராகவும் இருந்துள்ளார்.

1974ம் ஆண்டு சமாதான நீதவானாக நியமனம் பெற்ற இவர் சென்தோமஸ் பெண்கள் பாடசாலை, கலட்டி ரோ.க.பாடசாலை ஆகியவற்றின் அபிவிருத்திச் சங்க செயலாளராக இருந்து வருகிறார்.

### **கோமலகிருஷ்ணன் .க B.A, B,phil (sp) M.A (Ed) (1938)**

துன்னாலையைப் பிறந்த இடமாகவும் தும்பளையைப் புகுந்த இடமாகவும் கொண்டவர். 1966 முதல் கைதடி செவிப்புலன், விழிப்புலன் இழந்தோர் பாடசாலையில் ஆசிரியராகவும் உதவி அதிபராகவும் பணிபுரிந்து 1988 - 1998 வரை அதிபராகக் கடமையாற்றியவர்.

இலண்டன் பர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் செவிப்புலன், விழிப்புலன் இழந்தோருக்கான கற்பித்தலில் B,phil பட்டம் பெற்றவர். சாரணியத்துறையில் தருச் சின்னம் பெற்ற இவர் தென்மராட்சிப் பகுதிக்கு ஆணையாளராக (1980 - 1995) சேவையாற்றியவர்.

அறவழிப் போராட்டக் குழுவின் இயக்குனராகவும், ஊனமுற்றோர் புனர்வாழ்வு நிறுவன உபதலைவராகவும் சேவையாற்றும் இவர் தற்போது, யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலத்துறை வருகை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றி கின்றார்.

### **வல்லிபுரம் . சி மின்பொறியியலாளர் (1941)**

திக்கம் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகவும் நெல்லண்டையைப் புகுந்த இடமாகவும் கொண்டவர். யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மின்பொறியியலாளராக 1989 தொடக்கம் கடமையாற்றி வருகிறார். அண்மைக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு மின்சாரத்தை வழங்க மிகச்சிறந்த சேவை ஆற்றியுள்ளார்.



இவரின் மகள் திருமதி.மு.வனஜா, மருமகன் முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை ஆகிய இருவரும் சிங்கப்பூரில் பொறியியலாளராகக் கடமையாற்றுகின்றனர்.

### கப்பிரமணியம். பா மாவட்டநீதிபதி (1947)

தும்பளை கிழக்கைச் சேர்ந்த பிரபல சட்டத்தரணியான இவர் 2000 ஆண்டு தொடக்கம் மல்லாகம் நீதிபதியாகவும் யாழ்ப்பாணம் மேலதிக நீதிபதியாகவும் கடமையாற்றிவருகின்றார். நெல்லண்டை அம்மாள் கோயில் நிர்வாக சபையில் செயலாளர், உபதலைவர் ஆகிய பதவிகளை வகித்துள்ளார். தும்பளை கிழக்கு சனசபை நிலையத்திலும் தலைவராகப் பணிபுரிந்துள்ளார்.

இவருக்குமுன் இ.பரமகுரு அவர்கள் பருத்தித்துறை, அனூராதபுரம் ஆகிய இடங்களில் நீதிபதியாக கடமையாற்றியுள்ளார்.

### சுந்தரமூர்த்தி . செ D.A.M வைத்தியர் (1948)

1978ம் ஆண்டு தொடக்கம் தும்பளையில் சிறப்பான வைத்திய சேவை ஆற்றிவருகின்றார். யாழ்ப்பாணம் லங்கா ஆயர்வேதக்கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக (1978 -- 1994) பணிபுரிந்தவர். வைத்தியர்கள் இல்லாத இக்காலப்பகுதியில் எமது பகுதி மக்களுக்கு இவர் ஆற்றிவரும் சேவை குறிப்பிடக்கூடியதொன்றாகும்.

### வரதராசா . நா B.com S.I.E.A.S (1948)

சிவப்பிரகாச மகா வித்தியாலயம், வேலாயுதம் மகா வித்தியாலயம், நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயம் ஆகிய வற்றின் பழைய மாணவரான இவர் யாழ்ப்பாணக் கல்வி வலையத்தில் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். இவர் மும்மொழிகளிலும் வல்லவராவார். பெங்களூர் செட்டியாருடன் 2ம் பாக், 2ம் பாக் செட்டியாருடன்

நூல் வெளியிட்டிலும் அக்கறையுடன் செயற்பட்டு வருகின்றார். அளவையியலும் விஞ்ஞானமுறையும் (1983), அகமாற்றங்களை முகாமை செய்தல் (1999), ஆசிரியத் தொழில் (2001) ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

## **இரவீந்திரன் . சமர J.P.U.M (1950)**

தும்பளை கிழக்கைச் சேர்ந்த இவர் பிரபல சட்டத்தரணியாவார். பேச்சாற்றல் மிக்கவர், சமூகசேவையாளர் தேசவழமைச் சட்டத்தில் ஆதனங்கள் பற்றிய சீதனவிடு என்னும் நூலை (2000) வெளியிட்டுள்ளார். தும்பளை கிழக்கு சனசமூக நிலையத் தலைவராகவும் பணிபுரிகிறார்.

## **சோமஸ்கந்தராஜர் . தி. B.A, குருக்கன் (1963)**

நெல்லண்டைப் பத்திரகாளி அம்மன் ஆலய பூசகராகப் பணிபுரிந்தவர். சித்தாந்த பண்டிதர். தமிழ் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்து வருகிறார். நெல்லண்டைப்பத்திரகாளி அம்மன் கோயில் வழிபடுவோர் சங்கத்தை நிறுவிச்செயற்பட்டவர். சமஸ்கிருதம்,

சோதிடம் என்பன அறிந்தவர் சமயப்பிரசங்கங்களில் வல்லவர். சமய நூல்கள் பலவற்றை வெளியிட்டுள்ளார். அவையாவன: அறுவகைச் சமய நெறியும் அறநெறியும் (1986), நல்லறம் (1988), கிரியைகள் (1989), விக்கிரகவியல் (1990), வேதங்கள் (1992), ஆலயவழிபாடும் தத்துவமும் (1993)

## **பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள்**

### **சண்முகதாஸ் . அ. பேராசிரியர் (1940)**

தும்பளை கிழக்கைப் புதுந்த இடமாகக் கொண்ட இவர் திருகோணமலை, மட்டக்களப்புப் பாடசாலைகளில் ஆரம்ப, இடைநிலைக் கல்வியைக் கற்றார்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1960களில் உயர் கல்வியை கற்றவேளை பேராசிரியர்.க.வித்தியானந்தனின் நாட்டுக் கூத்துகளில் பங்கேற்று ஆடியவர். நாட்டாரியலில் அதிக ஆர்வமுடைய இவர் நாட்டார் பாடலை இசைப்பதில் வல்லவர், சிறந்த பேச்சாளர்.

ஏடின்பிரோ பல்கலைக்கழகத்தில் (1970 - 72) மொழியியல் யந்துறையில் ஆய்வினை மேற்கொண்டு கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில்த் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளராக, தலைவராக, பீடாதிபதியாகக் கடமைபாற்றித் தற்போது உயர்கல்விப் பீடாதிபதியாக பணிபுரிகின்றார்.

நைஜீரியா, யப்பானிய நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் மொழியியல் விரிவுரையாளராக பணிபுரிந்தவர். யப்பானிய, தமிழ் மொழி கலாச்சாரத் தொடர்புகள் பற்றிய ஆய்வுகள் செய்துள்ளார்.

இதுவரை 15க்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியும், பதிப்பித்தும் வெளியிட்டுள்ளார். **Tamil** (1976), தமிழ் மொழியின் இயல்புகள் (1976), தமிழ்மொழி இலக்கண இயல்புகள் (1982, 1989, 1997) துணை வேந்தர் வித்தி (1984), இந்தியரத்தான் (1985) **World View and Rituals among the Japanese and**

**Tamils** (1985), கிறிஸ்தவ தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி (1986) ஆற்றங்கரையான் (1989) தமிழ் மொழியும் யப்பானிய மொழியும் இலக்கண ஒப்புமை (1990) ஈழத்தில் திறனாய்வு முன்னோடியாக பேராசிரியர் - வி , செல்வநாயகம் (1990) , **A Comparison of Tamil and Japanese in the light of the Present state of Dravidian Linguistic studies** (1993) , ஈழகேசரித்தமிழ் (1994) இலங்கைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களின் தமிழ்ப்பணிகள் (1998), தமிழின் பாவடிவங்கள் (1998), பழந்தமிழர் வாழ்வியல் நிலம் (1998) , தமிழர் திருமண நடைமுறைகள் (பதிப்பாசிரியர் 1984) , நாட்டார் பாடல்கள் (பதிப்பாசிரியர் 1976)

**மனோன்மணி சண்முகதாஸ் , கலாநிதி** (1943)

தும்பளை கிழக்கைச் சேர்ந்த இவர் தும்பளை சிவப்பிரகாச மகா வித்தியாலயம் (1948 - 58) மெதடிஸ்த பெண்கள் பாடசாலை (1959 - 60) ஆகியவற்றின் பழைய மாணவியாவார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப்பட்ட தூரியாகிப் (1961-65) பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில்(1976-78) சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை பற்றிய ஆய்வுக் காக M.A.பட்டம் பெற்றார். சங்க இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வினை மேற்கொண்டு (1994 -97) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றார்.



தனியாகவும், பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் உடனும், யப்பானிய பேராசிரியர் சுகமின் உடனும் இணைந்து ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

19ம் நூற்றாண்டின் தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கியபோக்குகள் (1978), சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை ஓர் ஆய்வு (1983) இத்திமரத்தான் (1985), *World View and Rituals among Japanese and Tamils* (1985), ஆற்றங்கரையான் (1989), தமிழ்மொழியும் யப்பானிய மொழியும் இலக்கண ஒப்புமை (மொழி பெயர்ப்பு 1990) மான்யோசு காதற்காட்சிகள் 1992), மான்யோசுகாதற் பாடல்கள் (1992), சாதியும் தொடக்கும் (1992) யப்பானிய மொழியை தமிழிற்கற்க (1992) தமிழ்மொழி அகராதி தந்த சதாவதானி (1995), பண்டைத்தமிழர் வாழ்வியல் கோலங்கள் (1999), புலோலி பசுபதிஸ்வரர் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி உரை (2000), சங்க இலக்கிய அகப் பாடல்களின் உரைப் பொருத்தப்பாடு (2000) மான்யோசு (2000) ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

யப்பானிய Gakunjuin பல்கலைக்கழக வருகைநிலை ஆய்வாளராகவும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வருகைநிலை தமிழ் விரிவுரையாளராகவும் தற்போது கடமை புரிந்து வருகின்றார்.

**ஆறுமுகதாதன்.க. கலாநிதி** (1950)

தம்பளை கிழக்கைச் சேர்ந்த இவர் சிவப்பிரகாச மகா வித்தியாலயம், வேலையுதம் மகா வித்தியாலயம், ஹாட்லிக் கல்லூரி என்பவற்றின் பழைய மாணராவார். கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் தாவரவியற் துறையில் சிறப்புப்பட்டம் பெற்று 1975 முதல் யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக் கழகத்தில் தாவரவியல் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினார். 1981 இல் இலண்டன் சென்று M.sc பட்டம் பெற்றார். 1983 இல் அமெரிக்காவில் ஜெனற்றிக் எஞ்சினியரிங் துறையில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்று தற்போது அமெரிக்காவில் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிகின்றார்.

## சிவபாலன் நர கலாநிதி (1957)

சிவப்பிரகாச மகாவித்தியாலயம், ஹாட்லிக் கல்லூரி என்பவற்றின் பழைய மாணவரான இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இரசாயனவியலைச் சிறப்படிப்பாடமாகக் கொண்டு முதற் பிரிவில் சித்தியெய்தினார். 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இரசாயனத்துறை விரிவுரையாளராக பணிபுரிந்து 1982இல் இங்கிலாந்து கேம்பிரிட்ச் பல்கலைக்கழகத்தில் விண்வெளிப்பயணசக்தி வழங்கல் தொடர்பான ஆய்வில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றார்.

1988 இலிருந்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இரசாயனத்துறை சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். இவரது துணைவியார் திருமதி சி.அமிர்தாஞ்சலி யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலத்துறை விரிவுரையாளராகக் கடமை யாற்றுகின்றார்.

## சிவயோகன் . நர கலாநிதி (1962)

சிவப்பிரகாச மகா வித்தியாலயம், ஹாட்லிக் கல்லூரி என்பவற்றின் பழைய மாணவரான இவர் இந்தியாவில் உயர்கல்வி பெற்று ராஜஸ்தான் பல்கலைக்கழகத்தில் பௌதிகத்துறையில் கார்த்தவியல் தொடர்பான ஆய்வில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றார்.

1997 தொடக்கம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பௌதிகத்துறை சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளராக கடமை புரிந்து வருகின்றார். இவரது துணைவியார் திருமதி.சி. துஷித்தா யாழ். பல்கலைக்கழக பௌதிகத்துறை விரிவுரையாளராவார்.

## ஞானேசன் .ச கலாநிதி (1962)

கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தாவரவியல் விரிவுரையாளராக கடமையாற்றியவர். இங்கிலாந்தில் சசெக்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்று தற்போது இங்கிலாந்தில் கடமை புரிந்து வருகின்றார்.

### **சேந்தகுமார் . வீ கலாநிதி (1965)**

இங்கிலாந்தில் லீட்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் சேதன இரசாயனத்துறையில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்ற இவர் தற்போது கனடாவில் இரசாயனர் ஆகக் கடமையாற்றி வருகிறார்.

### **வாகீசர் . க M.sc (1965)**

சிவப்பிரகாச மகா வித்தியாலயம், ஹாட்லிக் கல்லூரி என்பவற்றின் பழைய மாணவரான இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இரசாயனத்துறை விரிவுரையாளராகக் கடமைபுரிந்து தற்போது கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிகின்றார்.

### **சிவராசா . சி கலாநிதி (1966)**

சிவப்பிரகாச மகாவித்தியாலயம், ஹாட்லிக்கல்லூரி என்பவற்றின் பழைய மாணவரான இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பௌதிகவியற் துறையில் சிறப்புப்பாடமாகக் கொண்டு முதலாம் பிரிவில் சித்தி பெற்ற இவர் விரிவுரையாளராகி பின் 1996ல் புலமைப்பரிசில் பெற்று இங்கிலாந்தின் Bath பல்கலைக்கழகத்தில் இலத்திரனியற் துறையில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றார். 2000 ஆண்டு முதல் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பௌதிகத்துறை சிரேஸ்ட விரிவுரையாளராகக் கடமைபுரிந்து வருகின்றார்.

### **கேசவன் . கா B.sc (1969)**

தூம்பளை கிழக்கைச் சேர்ந்த இவர் சிவப்பிரகாச மகா வித்தியாலயம் ஹாட்லிக்கல்லூரி என்பவற்றின் பழைய மாணவராவார். தற்போது யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் கணணி விஞ்ஞானத்துறை விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்.



## வைத்தியக் கலாநிதிகள்

சென்ற நூற்றாண்டில் தும்பாளையில் 15 க்கு மேற்பட்ட வைத்தியக் கலாநிதிகள் உருவாகியுள்ளனர். டொக்ரர் சி.வைரவநாதன் (1923 - 1998) தும்பாளையின் முதலாவது வைத்தியக் கலாநிதியாவார். இவர் கச்சேரியச் சிகிச்சையில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர். கண்டி, அனுராதபுரம், புத்தளம் ஆகிய பகுதிகளில் கடமையாற்றியுள்ளார்.

டொக்ரர் சு.பத்மநாதன் (1927) தற்பொழுது அவுஸ்திரேலியாவில் வசிக்கின்றார். இவர் க.கட்பிரமணியம் R.M.P அவர்களின் மகனாவார்.

டொக்ரர் கா.சோமசேகரம்பிள்ளை (1928) தையிட்டியைப் பிறப்பிடமாகவும் தும்பாளையைப் புகுந்த இடமாகவும் கொண்டவர். இங்கிலாந்தில் மகப்பேற்றுத்துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர். யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலையில் (1973 - 1978), (1983 - 1988) காலப் பகுதிகளில் கடமையாற்றியுள்ளார்.

டொக்ரர் திருமதி கந்தபாக்கியம் சோமசேகரம்பிள்ளை (1937) Xray வாசிப்பில் இங்கிலாந்தில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர். 1970 - 1991 காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலையில் சேவையாற்றியுள்ளார்.

டொக்ரர் சி.வடிவேலு (1930) குழந்தை வைத்தியத் துறையில் இங்கிலாந்தில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர். 1980 களில் பருத்தித்துறையில் தனியார் வைத்தியசாலை அமைத்து மருத்துவ சேவையாற்றியுள்ளார். இவரது மகன் டொக்ரர் வ.சிவராமன் (1959) ஹாட்லிக்கல்லூரியில் துடுப்பாட்டம், கால்பந்துாட்டம் என்பவற்றில் சிறந்து விளங்கினார்.

டொக்ரர் செ.யோகநாதன் (1943 - 1999) இரத்தினபுரி, வவுனியா, முல்லைத்தீவு, கொழும்பு, மந்திகை (1979 - 1983) வைத்தியசாலைகளில் சேவையாற்றியுள்ளார்.

டொக்ரர் க.பரிமேலழகன் (1947 - 1987) குருநாகல், வவுனியா, யாழ்ப்பாணம் வைத்தியசாலைகளில் சேவையாற்றியவர். 1987ல் இந்திய அமைதிப்படையினரால் வைத்தியசாலை யில் கொல்லப்பட்டவர்களில் இவரும் ஒருவர்.

டொக்ரர் சி.ஸ்ரீதரன் (1947) பலதுறை நாட்டம் கொண்டவர் ஆராய்ச்சி மனோபாவம் உடையவர். நரம்பு வைத்தியம், மார்பு வைத்தியம் என்பவற்றில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர். தற்போது அமெரிக்காவில் பணியாற்றி வருகின்றார்.

டொக்ரர் கி.இராமச்சந்திரன், டொக்ரர் திருமதி ஜோதிமலர் என்போரும் குறிப்பிடத்தக்கவர். டொக்ரர் திருமதி கலைவாணி உக்கிரப்பெருவழுதிப்பிள்ளை மகரகம புற்றுநோய் வைத்தியசா லையில் சேவையாற்றுகின்றார்.

டொக்ரர் இ.செல்வக்கடுங்கோ(1951) இரத்தினபுரி, இணுவில் வைத்தியசாலைகளில் சேவையாற்றியவர். தற்போது லண்டனில் சத்திரசிகிச்சைக்கான மயக்க மருந்தேற்றும் நிபுணராகப் பணிபுரி கின்றார்.

டொக்ரர் அ.மதிவாணன் (1965) தற்போது அமெரிக்காவில் பணிபுரிகின்றார். டொக்ரர் திருமதி தேவலோஜினி தயாபரன் (1965) தற்போது கனடாவில் பணிபுரிகின்றார். டொக்ரர் இ.பாலமுரளி (1970) தற்போது பதுளையில் பணிபுரிகின்றார்.

பல் வைத்தியக் கலாநிதிகளான டொக்ரர் இ.உக்கிரப் பெருவழுதிப்பிள்ளை (1947 - 200) மட்டக்களப்பு, கண்டி, மாத்தறை, மந்திகை வைத்திய சாலைகளில் சேவையாற்றியவர்.

டொக்ரர் அ.சண்முகவடிவேல் (1948) தற்போது கனடாவில் பணிபுரிகிறார். டொக்ரர் செல்வி இ.ஒளவைப்பிள்ளை (1948 - 1993) கொழும்பு, அனுராதபுரம், யாழ்ப்பாணம், மந்திகை வைத்தியசாலை களில் சேவையாற்றியவர்.

டொக்ரர் திருமதி நிர்மலா சிவஞானம் (1952) தற்போது கனடாவில் பணியாற்றுகின்றார். டொக்ரர் க.ஸ்ரீபத்மநாதன் (1960) தற்போது ஹற்றன் டிக்கோயாவில் பணிபுரிகிறார்.

சாவி - சாரிசாமி  
சாமி





“வரலாறு என்பது அரசு, பிரபுத்துவ  
 பரம்பரைகளின் சாதனைகளன்று.  
 அது சாதாரண மக்களின் சமூகப்  
 பொருளாதார வாழ்க்கை விளக்கம்.  
 வரலாற்றை சமூகத்தின் புகழ்ச்சிக்  
 கேடயமாகப் பயன்படுத்தும் நிலை  
 மாறுவேண்டும். வரலாறு என்பது  
 கடந்த காலத்துப் போக்குகளை  
 அறிந்து கொள்வது. அந்தமுயற்சியின்  
 தேவை எதிர்காலத்துக்குச் செல்லும்  
 யாத்திரைக்கான தெளிவைப்  
 பெறுவதேயாகும்”.

—பேராசிரியர்—கா.சிவத்தம்பி